

Rapid and radical economic growth has been taking place in China during the past decades, bringing large-scale, pervasive social change. Consciousness of individual rights is increasing, and in this process, traditional conservative approaches and values are also changing and another view on equality and the right to determine one's own sexual identity is emerging. Furthermore, this rapid development is reflected in the visual arts, which in turn can affect the social processes and contribute to the formation of a new, different reality.

In *Secret Love*, some 150 pieces by 27 contemporary Chinese artists are presented. They are united in the will of giving visual expression to taboo love, and through their interest in subjects that are loaded with meaning in China and many other parts of the world, such as traditions and norms regarding sexual orientation, gender identity and desire.

Secret Love is the first substantial contemporary Chinese art exhibition on this theme ever. Its purpose is to highlight a number of artists to have dared to display this previously invisible love and desire, and to start a public debate about, and academic interest for, this new phenomenon in Chinese art history.

秘密 愛

VÄRLDSKULTUR
MUSEERNA
ETNOGRAFISKA
ÖSTASIATiska
MEDELHAVET
VÄRLDSKULTUR
NATIONAL MUSEUMS OF WORLD CULTURE

秘密 SECRET LOVE

I Kina har det under de senaste decennierna pågått en omvälvande och snabb ekonomisk utveckling, med stora och genomgripande sociala förändringar. Medvetenheten om de individuella rättigheter ökar och i denna process förändras även traditionella konservativa synsätt och värderingar, en annan syn på jämställdhet och på rätten att själv bestämma sin sexuella identitet växer fram. Denna snabba utveckling återspeglas också i bildkonsten, som i sin tur kan påverka de sociala processerna och bidra till att forma en ny, förändrad verklighet.

I *Secret Love* presenteras drygt 150 konstverk av 27 samtida kinesiska konstnärer. De förenas viljan att ge visuella uttryck åt tabubelagd kärlek, och genom intresset för ämnen som i Kina och många andra delar av världen är laddade, som traditioner och normer kring sexuell läggning, könsidentitet och begär.

Secret Love är den första stora samtida kinesiska konstutställningen på detta tema som någonsin har hållits. Syftet är att lyfta fram ett antal konstnärer som vågar synliggöra den tidigare osynliga kärleken och begär, och att väcka publik debatt om och akademiskt intresse för detta nya fenomen inom den kinesiska konsthistorien.

SECRET LOVE

宓爱

c
c
c
2

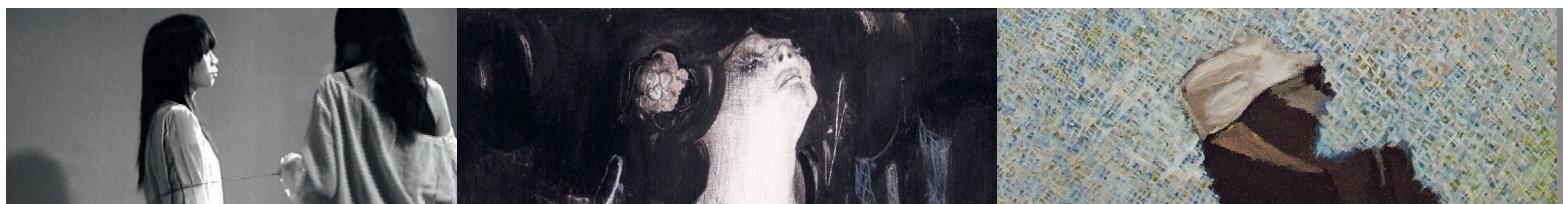
2
3
3

INNEHÅLL

04	Förord	36	Gao Brothers	60	Lin Zhipeng	86	Xie Qi
06	Förord	38	Gao Yuan	64	Ma Liuming	92	Xiyadie
08	Introduktion	40	Han Meichao	68	Mu Xi	94	Yang Guowei
22	Cheng Juanzi & Song Jianing	42	Jiang Qigu	70	Qiu Jiongjiong	98	Zhang Yuan
24	Chi Peng	46	Li Guangxin	72	Ren Hang	102	Zheng Bo
30	Cui Zi'en	50	Li Xiaofeng	76	Shi Tou	106	On love
32	Fan Popo	54	Li Yongfei	80	Wang Zi		
		56	Lin Jinfu	84	Wei Jiangang		

FÖRORD

Ordet ”kärlek” väcker många olika associationer och motstridiga känslor hos människor världen över och har gjort så i alla tider. Kärlek till det egena könet har sin egen plats i världshistorien och har bl a givit upphov till några av de vackraste texter som finns, vilket de utvalda exemplen i denna katalog påminner om. Världskulturmuseernas utställning ”Secret Love” lyfter fram nya strömningar och konstuttryck i den samtida konsten i Kina, där konstnärer arbetar med teman relaterade till tabubelagd kärlek. Dessa nya konstnärliga uttryck sker i kölvattnet av Kinas snabba ekonomiska expansion

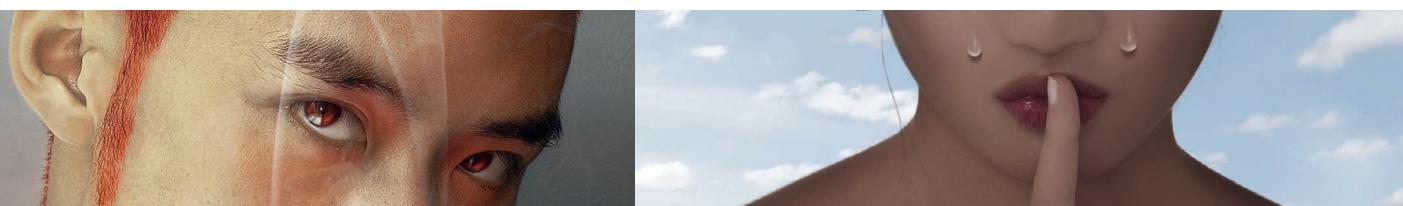
men också av nya reformer med en mer positiv inställning och medvetenhet om individuella rättigheter, i motsats till tendenser på andra håll i världen, där konservativa krafter snarare verkar intensifiera förföljelsen av exempelvis sexuella minoriteter med hårdare straff och hot som följd.

Utställningen "Secret Love" är resultatet av ett pionjärarbete i nära samarbete med konsulter och konstnärer i Kina och ett brett internt samarbete mellan Världskulturmuseernas avdelningar. Den är samtidigt den första i en "trilogi" av utställningar, där Världskulturmuseerna gör nedslag i

världens mångfald av förhållningssätt till "kärlek" mellan vuxna mäniskor med avsikt att särskilja uppfattningen om detta känsloladdade ord. Varmt tack till alla som har bidragit.

Sanne Houby-Nielsen

Överintendent
Världskulturmuseerna

FOREWORD SECRET LOVE 5

expressions in the contemporary art of China, in which artists work on subjects related to taboo love. This new artistic expressions are taking place in the wake of China's rapid economic expansion, and also its new reforms with a more positive attitude to, and consciousness of, individual rights, as opposed to tendencies in other parts of the world where conservative forces seem to be intensifying the persecution of sexual

minorities – for instance – with severe punishments and threats. The exhibition *Secret Love* is the result of pioneering work in close collaboration with consultants and artists in China and extensive cooperation within the departments of the National Museums of World Culture. It is also the first in a "trilogy" of exhibitions in which the National Museums of World Culture delve into the world's diverse relationships to "love"

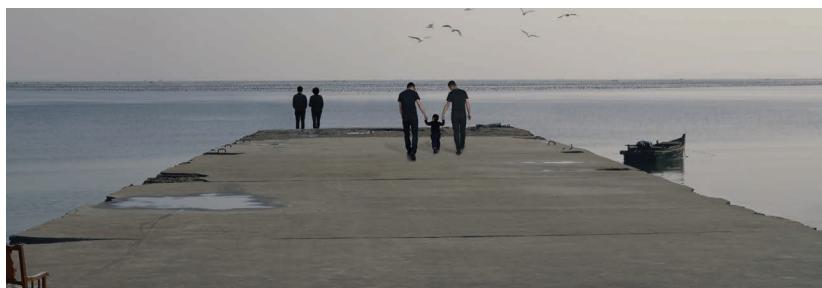
between adult humans, with the purpose of differentiating the perception of this emotive word. Heartfelt thanks to all those who contributed.

Sanne Houby-Nielsen
Director General
National Museums of World Culture

FÖRORD

Processen att skapa den här utställningen har varit annorlunda än alla de utställningar som vi gjort tidigare. Den första utmaningen var att lokalisera de konstnärer som i slutändan skulle kunna delta. Att komma i kontakt med dessa konstnärer visade sig bli mycket svårt. Intendent Si Han har utforskat en okänd värld under många långa år. Ett sökande som lagt grunden till en utställning som handlar om nya uttryck.

I den drömmen om friheten som uppstår annorlunda oavsett tid och rum. Ett samspel om något slags inre landskap där vi kämpar för vår överlevnad. Likt i ett slutet rum där flykten blir ens inre längtan. Det finns något som förbinder det men också något som stoppar dess strävan. Då sker något inom oss människor, antingen släpper vi ut friheten eller försluter den. Som vi alla vet så krävs det både - kärlek och mod.

SECRET LOVE FOREORD

The process of creating this exhibition has been different from any we have put up before. The first challenge was to locate the artists who would finally be able to participate. Getting in touch with these artists proved very difficult. The curator, Si Han, has spent several long years researching an unknown world. This quest has served as a basis for an exhibition about new forms of expression.

The dream of freedom that appears differ-

ently regardless of time and space. An interplay around a form of inner landscape where we fight for our survival. Like a locked room from which escape becomes the object of one's inner longing. There is something that keeps it together but also something that hinders its endeavours. Then something happens within us humans: either we release the freedom or seal it in. As we all know, it requires both love and courage.

In order to transform the result of the research into an exhibition, thorough work has taken place mainly in China, with the selection of artists, and in Sweden with finding its form. This fruitful collaboration has managed to unite all these amazing creative people. Its purpose is to unite the different expressions and create a unique world of its own.

I would first of all like to thank Si Han for the initiative and fire in the project, all the artists and

För att förvandla resultatet av forskningen till en utställning har ett intensivt arbete pågått i Kina med främst urvalet av konstnärer och i Sverige av att hitta formen. Ett fruktbart samarbete som lyckas förena alla dessa skapande fantastiska mänskor. Syftet är att kunna förena de skilda uttrycken och skapa en egen unik värld.

Jag vill först tacka intendent Si Han för initiativet och glöden i projektet, alla konstnärer samt curatorial advisor Selena Yang som från Kina har bidragit till att realisera projektet; producent Annmari Kastrup för en aldrig sinande energi och ett oändligt tålmod; formgivare Anders Rabenius med sin stora formkänsla och flexibilitet. Internt starkt inspirerande samarbete tvärs genom alla avdelningar på Världskulturmuseerna. Speciellt vill jag lyfta fram fotograf Karl Zetterström och utan kommunikatör Birgitta Hansson Sidvall hade aldrig

katalogen blivit av. Dessutom vill jag tacka alla externa aktörer som har bidragit. Sist men inte minst överintendent Sanne Houby-Nielsen som stöttat och möjliggjort denna satsning.

I slutändan så handlar allting om att visa kärlek. Denna utställning är ett oerört viktigt uppdrag. Vi känner oss dessutom starkt uppmuntrade av tanken på hur vi står inför en fortsatt process av nya upptäckter, av alla de andra konstnärer som inte kunde beredas plats i denna utställning. Min resa i det här uppdraget började i Kina, men sedan jag återvände insåg jag att detta handlar om en evig resa.

Anna Palmqvist
*Chef Utställningar
Världskulturmuseerna*

FOREWORD SECRET LOVE 7

the curatorial advisor Selena Yang who contributed to the realisation of the project from China; the producer Annmari Kastrup for her tireless energy and endless patience; the designer Anders Rabenius with his strong sense of form and flexibility. The cooperation across all the departments of the National Museums of World culture has been deeply inspiring. I especially wish to highlight the photographer Karl Zetterström, and without the

communicator Birgitta Hansson Sidvall, the catalogue would never have been made. I also wish to thank all external contributors. Last but not least, director general Sanne Houby-Nielsen, who has supported this enterprise and made it possible.

Finally, everything is about showing love. This exhibition is an extremely important mission. We also feel greatly encouraged by the thought that we are standing before a continuing process of

new discoveries, of all the artists who could not be given space in this exhibition. My voyage in this enterprise began in China, but since my return I have realised that this is an eternal journey.

Anna Palmqvist
Director Exhibitions
National Museums of World Culture

INTRODUKTION

Si Han
Curator

I Kina har det under de senaste decennierna pågått en omvälvande och snabb ekonomisk utveckling, med stora och genomgripande sociala förändringar. Medvetenheten om de individuella rättigheterna ökar och i denna process förändras även traditionella konservativa synsätt och värderingar, en annan syn på jämställdhet och på rätten att själv bestämma sin sexuella identitet växer fram. Denna snabba utveckling återspeglas också i bildkonsten, som i sin tur kan påverka de sociala processerna och bidra till att forma en ny, förändrad verklighet.

I *Secret Love* presenteras drygt 150 konstverk av 27 samtida kinesiska konstnärer. De förenas i viljan att ge visuella uttryck åt tabubelagd kärlek, och genom intresset för ämnen som i Kina och många andra delar av världen är laddade, som traditioner och normer kring sexuell läggning, könsidentitet och begär.

Secret Love är den första stora samtida kinesiska konstutställningen på detta tema som någonsin har hållits. Syftet är att lyfta fram ett antal konstnärer som vågar synliggöra den tidigare osynliga kärleken och begär, och att väcka publik debatt om och akademiskt intresse för detta nya fenomen inom den kinesiska konsthistorien.

De flesta av de deltagande konstnärerna, vars mod och konstnärliga kreativitet har möjliggjort utställningen, tillhör den yngre generationen kineser som föddes efter att ettbarnspolitiken

infördes runt 1980. Några andra hör till äldre generationer. Alla - oavsett ålder eller sexuell läggning, oberoende av hur väletablerade de är, eller i vilket medium de arbetar – tar intryck från sin egen tid och sin livssituation, men de utgår också ofta från den kinesiska historien, dess kultur, tradition och hantverk. Uttrycken är därför individuella, mångfarterade och rikt varierade.

Alla verk är skapade under de senaste tjugo åren. Denna tidsram stämmer väl överens med två viktiga fenomen i Kina. Det ena är utvecklingen av den kinesiska samtida konsten. Den började få ett nytt liv och internationell uppmärksamhet i början av 1990-talet. Det andra är två viktiga förändringar i lagstiftningen: avkriminaliseringen av homosexualitet år 1997 och borttagandet från listan av mentala sjukdomar år 2001. En annaniktig och betydelsefull faktor har varit den snabba spridningen och den allt större roll som internet har fått i kinesernas vardag.

Utställningen är löst uppdelad i åtta sektioner eller teman, som mer eller mindre går in i varandra: självbild och identitet; kropp, utseende och lust; komma ut; internets roll; röster från Kina; gender/difference; och det nya tuschmåleriet. Syftet med denna tematiska fördelning är att ge vägledning och fler infallsvinklar för förståelsen av verken och deras intertextuella förhållande. I fokus står alltid varje individuell konstnärs uttryck och frigörelsekamp, var och en på sitt eget sätt.

8 SECRET LOVE INTRODUKTION

Rapid and radical economic growth has been taking place in China during the past decades, bringing large-scale, pervasive social change. Consciousness of individual rights is increasing, and in this process, traditional conservative approaches and values are also changing and another view on equality and the right to determine one's own sexual identity is emerging. Furthermore, this rapid development is reflected in the visual arts, which in turn can affect the social processes and contribute to the formation of a new, different reality.

In *Secret Love*, some 150 pieces by 27 contemporary Chinese artists are presented. They are united in the will of giving visual expression to taboo love, and through their interest in subjects that are loaded with meaning in China and many other parts of the world, such as traditions and norms regarding sexual orientation, gender identity and desire.

Secret Love is the first substantial contemporary Chinese art exhibition on this theme ever. Its purpose is to highlight a number of artists to

have dared to display this previously invisible love and lust, and to start a public debate about, and academic interest for, this new phenomenon in Chinese art history.

Most of the participating artists, whose courage and creativity have made this exhibition possible, belong to the younger generation of Chinese born around the time of the introduction of the one-child policy, around 1980. Some others belong to older generations. All of them – regardless of age,

Chi Peng, *Sprinting Forward-I*, 2003

sexual orientation, how well-established they are or which medium they work in – gather impressions from their own time and life situations, but they also often take their start in Chinese history, culture, tradition and craft. For this reason, the expressions are individual, multi-faceted and highly varied.

All the pieces were created in the past twenty years. This timeframe corresponds to two important phenomena in China. One is the development of Chinese contemporary art, which started

to become infused with new life and receive international attention in the early 1990s. The other stems from two important changes in legislation: the decriminalisation of homosexuality in 1997 and its removal from the list of mental illnesses in 2001. Another important factor has been the rapid propagation of the internet and its increasing role in everyday China.

The exhibition is loosely divided into eight more or less interlinked themes: self-image and identity; body, appearance and desire; coming

out; the role of the internet; voices from China; gender/difference; and the new ink brush drawing. The purpose of this thematic subdivision is to provide guidance and a multiplicity of angles of approach in understanding the works and their intertextual relationship. The focus is always on every individual artist's specific expression and struggle for liberation.

Self-image and identity

The fifteen or so pieces in the *Self-image and*

Självbild och identitet

De cirka femton verken i sektionen *Självbild och identitet* inleder Secret Love med den individuella människans reflektion över sig själv, sitt förhållningssätt till omgivningen, och över hur ens roll i samhället uppfattas. Detta är ett centralt tema som genomsyrar hela utställningen.

Här möter vi först videoverket *Me and I* av konstnärerna Cheng Juanzi och Song Jianing. Den kinesiska titeln är *Cong* 丛. Tecknet betyder ”tillsammans” och består av två människor (人 och 人), som binds samman av en tråd (—). Varje människa är i grund och botten en individ, individerna speglas i varandra och binds samman av olika relationer, och så bildas ett samhälle.

I de flesta bilderna är det konstnärernas egna porträtt som används - subjekt och objekt blir ett och samma i sökandet efter det egna jaget. Att våga vara sig själv kännetecknar dessa unga konstnärer. I serien *I Fuck Me* visualiseras en explicit och rätts-fram homosexuell sexakt mellan ”två Chi Peng”. I omgivningen finns ingen annan - det antyder att konstnären inte bryr sig om vad någon annan skulle tycka. Efter åskådarens första förvåning inför mötet med det intima och hämningslösa kan en djupare förståelse växa fram, för konstnärens ärlighet mot sig själv. Men bekymmersfri är man inte alltid i ett land där familjen spelar en större och för individen mer genomgripande roll än i Sverige. Fotot som visar två män med ett barn på en brygga berör en viktig aspekt - föräldrarnas krav att familjenamnet ska fortleva. Det är en bakgrund till att ca 90 procent av de homosexuella männen är gifta. I Kina är det mycket ovanligt att en konstnär öppet vågar erkänna sin homosexualitet. Genom dessa konstnärer syns ett hopp, om ett kinesiskt samhälle i förändring mot större värdepluralism.

Sexualitet är en viktig del av ens identitet, men samtidigt inte allt. Chi Pungs *Now-ing* ifrågasätter maktstrukturen i en politiserad och västdominerad kultur, och hans *Sprinting Forward* serie visar den rotlösa och mållösa känslan i ett samhälle som genomgår snabba moderniseringss- och urbaniseringssprocesser. I serien *God dag Kamrater* ironiseras Wang Zi över kollektivismen och markerar minoritetens och individens jämlika roll gentemot majoriteten och kollektivet. I denna sektion ser vi också Han Meichaos triptyk, som undersöker den religiösa identiteten och den själsliga friheten, samt Shi Tous verk som uttrycker hennes oro över miljöförstöringen och bekymmer för naturen.

Det är lika viktigt att förstå sig själv som att bli förstådd, att acceptera sig själv och att bli accepterad. Fan Popos video *New Beijing, New Marriage* visar ett försök av två homosexuella par i sökandet efter ömsesidig förståelse med omgivningen, genom möten och dialog på ett torg mitt i Beijings hjärta. Gamla och unga pekingbors varierade reaktioner och kommentarer ger oss också en ovanlig inblick i tankar, värderingar och stämningar hos vanliga kineser i dagens Kina.

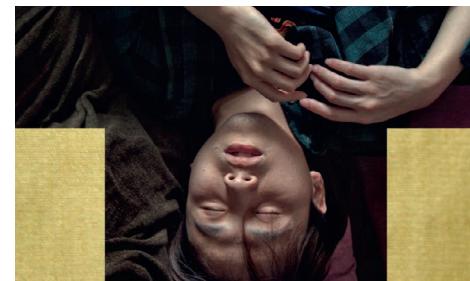
Cheng Juanzi and Song Jianing, *Me and I*, 2008

Chi Peng, *Now-ing*, 2011

Wang Zi, *Hello Comrades 6*, 2010

Zheng Bo, *The First Revelation Given by God*, 2011

Shi Tou, *Two Mingming*, 2007

10 SECRET LOVE INTRODUKTION

identity section open *Secret Love* with the individual's reflection on himself, his relation to his surroundings, and on the perception of his role in society. This is a central theme that permeates the exhibition as a whole.

Here we first meet the video piece *Me and I* by the female artists Cheng Juanzi and Song Jianing. Its Chinese title is *Cong* 丛. This symbol means “together” and consists of two people (人 and 人) conjoined by a thread (—). Every person is essentially an individual; individuals are reflected in

each other and conjoined by different relationships, which is how a society is formed.

In most of the pictures, the artists' own portraits are used – subject and object become one and the same in the quest for the self. Daring to be themselves is a characteristic of these young artists. The series *I Fuck Me* depicts an explicit and frank gay sex act between “two Chi Pengs”. There is no-one else around, suggesting that the artist does not care what anyone else might think. After the viewer's initial surprise at the encoun-

ter with the intimate and uninhibited, a deeper understanding of the artist's honesty towards himself may emerge. But you are not always as carefree in a country where family plays a bigger and more pervasive part for the individual than in Sweden. The photograph showing two men with a child on a jetty references an important facet: the parents' requirement that the family name should endure. This is a reason for the fact that some 90% of gay men in China are married. It is very unusual for Chinese artists to admit to their

Kropp, utseende och lust

Den nakna kroppen är ett relativt nytt konstfenomen i Kina. Skissklasser med modeller började man med vid konstakademierna vid den sista kejsardynastins slut 1912, men det skedde med stor försiktighet och under kontroverser. Under större delen av Maotiden var nakenhet förbjuden i måleri och fotografi. Det ansågs vara alltför personligt, för västerländskt och för pornografiskt. Under de senaste decennierna har kinesiska konstnärer medvetet använt sin nakenhet för att konfrontera det tabubelagda, från Ma Liumings kända performance på Kinesiska muren under det tidiga 90-talet till Chi Pengs fotografier med springande nakna kroppar på Beijings gator. Flera konstnärer i Secret Love använder den nakna kroppen som motiv, bland andra Jiang Qigu, Li Xiaofeng och Li Yongfei i tuschmålaleri, Xiyadie i pappersklipp, Lin Zhipeng och Ren Hang i sina fotografier, och Mu Xi i sina videoverk.

Manskroppens skönhet är ett mycket sällsynt tema i den patriarkaliska kinesiska kulturen. Lin Jinfus oljemålningar är ett genombrott. Han använder det klassiska oljemålarets teknik för att söka efter och återskapa den samtida kinesiskemannens "skönhet". Kroppen och ansiktet har sexuell utstrålning och en hemlighetsfull melankoli, men har också ett insiktsfullt och inåtvänt uttryck. För Lin är människan det vackraste i naturen, och den vackraste kroppen bryter igenom skiljelinjen mellan det konventionellt manliga och kvinnliga. Denna syn är också tydlig i Mu Xis video *Moth*.

Kropp och utseende är ett vanligt fält för uttryck av olika former av lust. I porträttserien *Post-80* fäster Yang Guowei uppmärksamheten på hur kommersialism och konsumtionskultur påverkar den nya generationen storstadsungdomar, födda efter 80-talet och uppduxna under helt andra materiella villkor. Till skillnad från föräldragenerationen bär de inte på traditionens bördor och de möter med nyfikenhet och öppenhet den internationella popkulturen. De lägger stor vikt vid sitt yttre, är modemedvetna, söker gärna det provokativa, vågar utmana, och har en öppnare syn på sex och sexualitet. De sätter sig själva i första rummet, är individualistiska, rebelliska, men samtidigt en aning vilsna och mållösa, och denna vilsenhet symboliseras i bilderna av röken.

Utseendefixering är ett tema som Zhang Yuan tar upp i ett videoverk om en ung man, som som på jakt efter kärleken och lyckan gjort den ena ansiktstlyftningen efter den andra. Li Guangxins bilder om sorgen över ungdomens förgänglighet leder tankarna till några av den västerländska litteraturens centrala verk, till exempel en strof skriven av Shakespeare: "Youth's a stuff will not endure" i *Trettondagsafton*, Goethes skildring av ungdomens lidelsefulla och bittra sorg i *Den unge Werthers lidanden*.

Lin Jinfu, *White Dancing Shoes*, 2010

Mu Xi, *Moth*, 2011

Yang Guowei, *Post-80s Rebel*, 2007

Zhang Yuan, *Unspoiled Brats-6, Qin Yuke*, 2011

Li Guangxin, *Peacock*, 2007

INTRODUKTION SECRET LOVE II

homosexuality openly. Through these artists, one can glimpse the hope of a Chinese society in flux, towards a greater plurality of values.

Sexuality is an important part of our identity, but does not constitute all of it. Chi Peng's *Now-ing* questions the power structure in a politicised, West-dominated culture, and his *Spring* series shows the rootless, aimless feeling in a society undergoing rapid processes of modernisation and urbanisation. In the series *Good Morning Comrades*, Wang Zi waxes ironic about collectiv-

ism, and indicates the equal role of the minority and individual vis-à-vis the majority and collective. In this section, we can also see Han Meichao's triptych, which explores religious identity and spiritual freedom, and Shi Tou's piece, which expresses her anxiety about environmental damage and concerns about nature.

It is just as important to understand yourself as it is to be understood, to accept yourself and be accepted. Fan Popo's video *New Beijing, New Marriage* shows an attempt by two gay couples

in a quest for mutual understanding with their surroundings, through meetings and exchanges on a square in the heart of Beijing. The varied reactions and comments of Beijing inhabitants old and young also offer an unusual insight into the thoughts, values and mood among ordinary people in China today.

Body, appearance and desire

The naked body is a relatively new artistic phenomenon in China. Life model sketch classes

Komma ut

Utställningens namn Secret Love har sitt ursprung i Li Guangxins verk *Noise prohibited*, som kan ses som en symbolisk bild för hela utställningen. Tårarna rinner nedför kinderna på den oskuldsfulla vackra flickan, hon skulle vilja säga något, men med handen visar hon att hon inte riktigt vågar. Bilden får mig att tänka på frågan som författaren Oscar Wilde fick av åklagaren för drygt hundra år sedan: "What is the love that dare not speak its name?"

Jämfört med den tidens England är öppheten och toleransen betydligt större i dagens Kina. Men vågar man leva öppet som homosexuell? Att komma ut är en process, som är ständigt pågående. Svår för vissa, befriande för andra, i vissa sammanhang idealiserad, i andra negligerad. Det är ett livsval och ett livsprojekt.

Hur klarar man av det? Det är frågor som återspeglas i flera verk i utställningen. Begreppet homosexualitet har i och för sig stevvis kommit in i folks medvetande, men stora skillnader finns mellan landsbygden och de stora städerna, mellan äldre och yngre generationer, och mellan olika samhällsklasser och utbildningsnivåer.

I ett foto av Yang Guowei ser vi två medelålders män som sitter på en bänk i Beijings mest kända cruisingställe, Dongdan Park. Det syns på deras kläder och deras stil att de är "migrantarbetare", bönder som sökt sig till storstaden för försörjning som hembyn inte kan erbjuda i Kinas modernisering- och urbaniseringssprocess. I bakgrunden ser vi pekingbor som dansar, leker och promenerar, och ingen verkar ha lagt märke till eller brytt sig om de två männen intimitet. Yang fångar i detta snapshot en viktig aspekt av de homosexuellas liv: situationen för dem som är äldre, som inte har råd att gå på gaybarer, som inte har tillgång till internet och inte heller kunskap om hur man finner en partner på nätet. I Lin Jinfus oljemåleri ser vi en tågscen, två unga män som håller om varandra i en fullpackad tredjeklassvagn, en verklighet långt från den som mer välbärgade stadsbor rör sig i. Där begreppet homosexualitet knappast ens finns i det allmänna medvetandet går det an att leva relativt riskfritt och ostört, om man är diskret och håller det för sig själv. Men behovet av att komma ut finns där ändå. Och att komma ut innebär också att man blir en del av lösningen, att man ger sitt personliga bidrag till att homosexualitet blir accepterat.

En son bör sörja för familjelinjens fortlevnad, det är en central tanke i den konfucianska traditionen. Detta medför ett starkt socialt tryck och är en bakgrund till att ungefär 90 procent av alla homosexuella män i Kina lever i heterosexuella äktenskap. Pappersklipparen Xiyadie är en äldre bonde från en liten by i norra Shaanxiprovinsen, en gift familjefar. Med sin sax skildrar han smärtan av att vara gay i en landsbygdsby, sin väg att komma ut, och sin längtan efter att våga vara sig själv, våga vara fri.

En skarp kontrast till Xiyadies situation finner vi i Zhang Yuans film *Unspoiled Brats*, där vi möter storstadsungdomarnas öppenhet, deras bekymmer, med både skratt och tårar. I Secret Love har vi också med oss den kvinnliga konstnären Shi Tou, den första lesbiska kvinnan som kom ut i kinesisk TV för tio år sedan.

Li Guangxin, *Noise Prohibited*, 2007

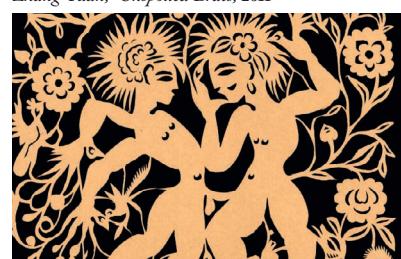
Yang Guowei, *Dongdan Park - Bench* 2006

Lin Jinfu, *On the Train*, 2009

Zhang Yuan, *Unspoiled Brats*, 2011

Xi Yadi, *Joy 4*, 2008

12 SECRET LOVE INTRODUKTION

began at art academies towards the end of the last dynasty in 1912, but this occurred with great care and amidst much controversy. During the greater part of the Mao era, nudity was forbidden in painting and photography. It was considered too personal, too Western and too pornographic. In later decades, Chinese artists have consciously used their nudity to confront the taboo, from Ma Liuming's famous performance on the Great Wall of China in the early 90s to Chi Peng's photographs of running naked bodies on the streets

of Beijing. Several artists in *Secret Love* use the naked body as a subject, among them Jian Qigu, Li Xiaofeng and Li Yongfei in ink brush painting, Xiyadie in paper cutting, Lin Zhipeng and Ren Hang in their photographs and Mu Xi in their video pieces.

The beauty of the male body is a very rare theme in patriarchal Chinese culture. Lin Jinfu's oil paintings are a breakthrough. He uses the classical technique of oil painting to seek and recreate the "beauty" of the contemporary Chinese

male. The body and face have sexual appeal and a secret melancholy, but are also endowed with an insightful and introverted expression. For Lin, the human is the most beautiful thing in nature, and the most beautiful body cuts through the divide between the conventionally male and female. This vision is also evident in Mu Xi's video *Moth*.

The body and appearance are a common field of expression of various forms of desire. In the portrait series *Post-80*, Yang Guowei draws attention to the way commercialism and consumer culture

Internets roll

Kina har drygt en halv miljard internetanvändare. Den nya tekniken har inneburit helt nya möjligheter för information, kritik och debatt att nå ut brett. Nu har 40 procent av Kinas invånare ett revolutionerande sätt att få tillgång till information som inte kommer fram i de traditionella medierna. Att utöva en effektiv kontroll av internet är betydligt svårare än att filtrera nyheter och åsikter i tidningar och TV. Via webbsidor, forum, bloggar, och microbloggar skapas viktiga kontaktytor och sociala nätverk. De kan fungera som alternativ i ett land med strikta begränsningar i församlings- och organisationsfrihet. Internet spelar en avgörande roll för de snabba förändringarna när det gäller HBT-frågor, för spridning av konstverk som berör sådana teman, och för konstnärerna för att nå ut och finna sin publik i och utanför Kina.

I Secret Love ser vi fotografier av Ren Hang och Lin Zhipeng, som blev kända och vars verk nådde sin första publik framför allt via nätet. Där fann de också sina unga fotomodeller, som vågade ställa upp i de provokativa, nakna och sexuellt ladade bilderna. Den kvinnliga konstnären Gao Yuan fann via sociala nätverk på nätet en ny användning för sina målningar, som illustrationer till en roman av en gayförfattare och till lesbiska tidskrifter. Zhang Yuan gjorde reklam enbart online för att hitta ungdomar som ville berätta sin livshistoria inför kameran. Wei Jiangang skapade en portal för att ge spridning åt oberoende dokumentära HBT-filmer, som inte kan få visningstillstånd via officiella distributionskanaler. Många intressegrupper och nätverk bildas och positiva bilder av homosexuella får bred spridning. Internet har blivit den viktigaste kanalen för den kinesiska allmänheten, när de söker efter kunskap om och förståelse för HBT-frågor.

Ren Hang, Untitled 1, 2012

Lin Zhipeng, In Existence 05, 2009

Gao Yaun, Don't Feel Depressed...., 2011

INTRODUKTION SECRET LOVE | 3

affect the new generation of big-city youths, born after the 80s and grown up in entirely different material circumstances. Unlike the generation of their parents, they do not shoulder the burdens of tradition and greet international pop culture with openness and curiosity. They lay great stock in their appearance, are fashion-conscious, enjoy seeking out the provocative, dare to challenge, and have a more broadminded view on sex and sexuality. They put themselves first, are individualistic and rebellious, but simultaneously somewhat

lost and aimless; this wandering quality is symbolised in the images of smoke.

Fixating on appearance is a theme taken up by Zhang Yuan in a video piece about a young man who, in his quest for love and happiness, has undergone one facelift after the next. Li Guanxin's images of the grief for the transience of youth lead our thoughts to some of the central works of Western literature, such as Shakespeare's line from *Twelfth Night*, "Youth's a stuff will not endure", and Goethe's depiction of the bitter pass-

sionate sorrow of youth in *The Sorrows of Young Werther*.

Coming Out

The title *Secret Love* originates in Li Guangxin's piece *Noise Prohibited*, which can be seen as a symbolic image of the whole exhibition. Tears are running down the cheeks of the innocent young girl; she would like to say something, but her hand shows us that she doesn't quite dare. The picture makes me think of the question asked of the writer

Röster från i Kina

I Kina skedde avkriminaliseringen av homosexuella år 1997 (i Sverige 1944), och sedan år 2001 räknas det inte längre som en mental sjukdom (i Sverige togs sjukdomsstämpeln bort år 1979, i USA 1973). Den berömda sociologen och HBT-aktivisten Li Yinhe ser denna förändring som ett stort framsteg i det kinesiska samhället. Hon har även vid flera tillfällen de senaste åren (2003, 2005, 2006, 2012) lagt fram förslag till Kinas parlament, den nationella folkkongressen, om att tillåta samkönade äktenskap.

Ordet "homosexualitet" i dess olika kinesiska former syns allt oftare på nätet, i mainstream medier, och i akademiska publikationer inom bl a sociologi och historia. Det finns statistiska uppgifter om att mer än tvåtusen HBT-organisationer eller intressegrupper har bildats runt om i landet. Fler och fler kineser börjar våga berätta öppet om sin sexuella läggning för sin omgivning, och en del vågar även gå ut i media. Acceptans av andra människors sexuella läggning är en effektiv prövosten när det gäller att bedöma ett samhälles tolerans. De senaste årens förändringar i världens folkrikaste land är positiva och hoppgiveende.

Lågt räknat är fyra procent av Kinas befolkning homosexuella, dvs 50 miljoner. Om utvecklingen mot öppenhet och tolerans fortsätter så är det viktigt inte bara för Kina utan även för andra länder. Kina kan kanske bli en förebild för en del länder som inte hunnit så långt, men som är traditionellt skeptiska till det som kommer från "väst". Homosexualitet är fortfarande olagligt i över sjuttio länder, och i sju stater är det

belagt med dödsstraff.

Men att inte vara olagligt är inte detsamma som att vara accepterat och riskfritt, Kina har ännu en lång väg att vandra i denna fråga. Det juridiska systemet har brister, lagar tillämpas inte lika överallt, och inskränkningarna i organisationsfriheten är ett problem. Ansträngningarna från de konstnärer som deltar i utställningen bidrar till att ge en stark röst för en större öppenhet.

I Secret Love får vi höra röster av HBT-aktivister i Cui Zi'ens och Wei Jiangangs dokumentärfilmer. Bland de mer än 40 personer som intervjuades finns författare, filmregissörer, designer, sociologer, universitetslärare, frilansförfattare, TV-programledare, radioproducenter, NGO-koordinatorer, HBT-aktivister, studenter, kulturforskare, läkare, folk från internationella fonder, filmfestivalorganisatörer, konstnärer, advokater, jurister och artister. Cui Zi'ens film var också öppningsfilm vid Kinas första HBT-festival, Shanghai Pride år 2009.

I videoverket *Karibu Islands* bjuds folk in att föreställa sig sina liv i en fiktiv rymd där tiden går baklänges. Verket utforskar de sociala frågor som minoriteter möter, utifrån deras eget perspektiv. Det ifrågasätter mainstreamnormer, kritisar föreställningen om modernitet, och erbjuder ett alternativt sätt att reflektera över kärlek, sexualitet och överskridande könsuttryck. Konstnären Zheng Bo skapar i detta verk dialog med och inom publiken. I en video möter vi kinesiska ungdomars diskussion om och syn på sexualitetens mångfacetterade ansikten.

Wei Jiangang, *The Cream of the Queer Crop*, 2010

Cui Zi'en, *Queer China, Comrade China*, (Zhi Tongzhi), 2008

14 SECRET LOVE INTRODUCTION

Oscar Wilde by his prosecutor a hundred years ago or so: "What is the love that dare not speak its name?"

Compared with Britain at that time, openness and tolerance are much greater in modern China. But dare one live openly as a homosexual? Coming out is an ongoing process. Hard for some, liberating for others, idealised in some circumstances, neglected in others. It is a life choice and life project. How do you do it? These questions are reflected in several pieces in the exhibition. It is true that the concept of homosexuality has gradu-

ally entered people's consciousness, but there are great differences between rural areas and large cities, between older and younger generations, and between different classes and levels of education.

In a photo by Yang Guowei, we see two middle-aged men sitting on a bench in Beijing's most famous cruising area, Dongdan Park. By their clothes and style, we see that they are "migrant workers", farmers who have sought their way to the big city to find employment that their home village cannot provide in China's process of

modernisation and urbanisation. In the background, we see Beijing inhabitants dancing, playing and walking, none of which seems to have noticed or cared about the intimacy between the two men. In this snapshot, Yang captures an important aspect of the life of homosexuals: the situation of those who are older, who can't afford to go to gay bars, have no internet access or understanding of how to find a partner online. In Lin Jinfu's oil painting, we see a train scene: two young men holding each other in a packed third-

KARIBU ISLANDS BIRTH CERTIFICATE					
BASICS		AGE AT BIRTH 36	HAND/FOOT PRINT		
NAME Liao Yan		HEALTH CONDITION AT BIRTH Healthy			
DATE OF BIRTH 1972.4					
HEIGHT 173cm	WEIGHT 65kg				
IDENTITY & FAMILY		PARTNER(S) No			
GENDER Male		NUMBER OF GENDER OF PARTNER(S) No			
STYLE Gentle		CHILDREN No			
SEXUAL ORIENTATION Homosexual		NUMBER OF CHILDREN'S GENDER No			
OPENNESS Open to some friends		OWN OR ADOPTED No			
ASSET		WISDOM			
Middle class		Close to knowing everything			
VALUES		LIFE PLAN			
Able to be recognized and accepted by the society		The first thing you will do after birth To offer all of my wealth to my parents			
Sharing of the social wealth; Philanthropy and inclusiveness		From age to age Doing			
Teacher		26 - 36	Starting business		
		18 - 25	Going to school (University)		
		7 - 17	Going to school in hometown		
		0 - 6	Enjoying childhood		

Zheng Bo, Karibu Islands - Birth Certificates, 2008

Zheng Bo, Karibu Islands, 2004-2005

Zheng Bo, Karibu Islands - Discussion , 2008

INTRODUKTION SECRET LOVE IS

class car, a reality far removed from that of the well-to-do urban resident. Where the concept of homosexuality barely even exists in the common consciousness, it is possible to live relatively risk-free and undisturbed as long as you are discreet and keep it to yourself. But the need to come out is still there. And coming out also means that you become part of the solution, offering your personal contribution to the acceptance of homosexuality.

A central thought in Confucian tradition is

that a son should provide for the continuation of the family line. This implies strong social pressure and is a reason for the fact that some 90% of all homosexual men in China live in heterosexual marriages. The paper cutter Xiyadie is an older farmer from a small village in the northern Shanxi province, a married family father. With his scissors, he depicts the pain of being gay in a rural village, his way of coming out, and his longing to dare to be himself, be free.

In sharp contrast to Xiyadie's situation, we

find Zhang Yuan's film *Unspoiled Brats*, where we encounter big-city youths' openness, their troubles, with both laughter and tears. In *Secret Love*, we also have the female artist Shi Tou, the first lesbian woman to come out on Chinese TV ten years ago.

The role of the internet

China has around half a billion internet users. The new technology has entailed entirely new opportunities for information, criticism and debate to reach far. Now, 40% of China's inhabitants have

Gender/Difference

Könsidentitet och sexuell läggning är två olika saker, men båda berör frågor som: Vilka begränsningar kan den binära indelningen man/kvinna innehålla? Hur ska man se på gränser mellan manlighet och kvinnlighet? Kan könsidentiteter ses som en "social konstruktion"? Vad innehåller ifrågasättandet av heteroseksualiteten som självtalar norm i vårt samhälle?

I *Secret Love* har vi redan presenterat Mu Xis videoverk och Lin Jinfus oljemålningar, som lyfter fram ett genusperspektiv. I denna sektion har vi även med oss den berömde performancekonstnären Ma Liuming. I hans fotografier förenas ett behagfullt feministiskt ansikte med en mans kropp. Det centrala temat är hur kön bedöms efter våra visuella erfarenheter, efter kläder och andra kulturella kännetecken, och inte efter vem människan själv är. Mas performanceidéer föddes år 1994. Då var performance art okänt och inte alls accepterat som konst i Kina, och polisen reagerade mot "incidenten". Han blev häktad och satt frihetsberövd under en tid. Detta visar på ytterligare en aspekt: förutom politik och moral kan också konventioner om vad som är konst bli ett hinder för friheten att uttrycka sig.

År 1998 sökte Ma Liuming visum till USA för sin utställning i New York. När han fick visumet upptäckte han att han hade blivit registrerad som F (Female) och inte M (Male). "De hade bara tittat på mitt foto och inte ens tyckt sig behöva kolla vad som stod i min visumansökan." Han gick tillbaka till USA:s ambassad i Beijing och förklarade, och fick till slut sitt visum stämplat M.

Dragshower är det gemensamma motivet i Gao Brothers fotografier, som togs i deras hemstad Jinan, i Qiu Jiongjongs dokumentärfilm och i Xie Qis måleri. De två senare har som

motiv den berömde skräddaren och artisten Madame Fan, som tog livet av sig hösten 2010. Bakom det tjocka sminket ser vi en sann mänsklig liv.

Att dragshower har börjat bli accepterade och populära i många kinesiska städer kan vi också förstå utifrån ett kulturellt perspektiv. Det finns en tradition i den östasiatiska scenkonsten att män uppträder i kvinnorroller och kvinnor i mansroller. I *Jingju*-teatern (pekingoperan) och *kabuki*-teatern i Japan har det traditionellt varit män som spelat både mans- och kvinnoroller, och i *Yueju*-teatern är det kvinnor som spelar även de manliga rollerna, vilket också förekommer i de nordliga provinserna Shanxi och Shaanxi. Bland kändisar i kinesisk popmusik finner man också exempel på så kallat "cross-gender casting". Könsbyte – som i och för sig är en annan fråga – börjar också bli mer allmänt accepterat. Den berömda dansösen Jin Xing, en man som blev kvinna och som är Kinas första kända transsexuella person, är idag TV-kändis och har egna talkshower. Men det saknas ännu "riksbögar" i det patriarkaliska kinesiska samhället.

Allt detta kan analyseras ur olika perspektiv, utifrån feministiska teorier, queer teori och genderstudier, som utvecklats i väst och som har börjat uppmärksammas även i Kina, liksom begrepp som transgender, transvestism, cross-gender. Men dessa teorier bygger i stort sett på västerländska empirier och har många år av feministiska och HBT-rörelser bakom sig, något som Kina inte har haft. Finns det en annorlunda syn på gränserna mellan manlighet och kvinnlighet i den kinesiska kulturen? Och kan vi tillämpa teorierna från väst direkt på den kinesiska verkligheten? Inga svar på de frågorna ges i *Secret Love*, men vi hoppas att utställningen kan stimulera till eftertanke och diskussion.

Fen – Ma Liuming Walks on the Great Wall, 1998

Fen – Ma Liuming, 1993

Fen – Ma Liuming's, American Visa, 1998

16 SECRET LOVE INTRODUCTION

a revolutionary way to access information that doesn't appear in the traditional media. Exercising efficient control over the internet is considerably harder than filtering news and opinions in newspapers and on TV. Important interfaces and social networks are created through websites, forums, blogs and microblogs. They can function as alternatives in a country with tight restrictions as regards freedom of assembly and organisation. The internet plays a decisive part in the rapid changes where LGBT questions are concerned,

in disseminating artwork that touches on these themes, and in allowing artists to reach out and find their audience, inside China and beyond.

In *Secret Love*, we see photographs by Ren Hang and Lin Zhipeng, who became known and whose work reached its first audience mainly through the web. Here they also found their young photo models, who had the courage to pose for the provocative, naked and sexually charged images. Through social networks on the web, the female artist Gao Yuan found new

use for her paintings, as illustrations for a novel by a gay writer and for lesbian magazines. Zhang Yuan exclusively advertised online to find young people who wanted to tell their life story to the camera. Wei Jiangang created a portal to disseminate independent LGBT documentary films, which cannot obtain screening permits through official distribution channels. Many lobby groups and networks are formed and positive images of homosexuals are given wide distribution. The internet has become the most important

Xie Qi and Fan Qihui, in front of Fan and his Beams of Light, 2008

Gao Brothers, Chinese Transvestites – Contending for Brightness, 2004

Qiu Jiongjiong, Madame, 2009-2010

INTRODUKTION SECRET LOVE 17

channel for the Chinese public when they look for information and understanding concerning LGBT matters.

Voices from China

In China, homosexuality was decriminalised in 1997 (in 1944 in Sweden), and since 2001 it is no longer counted as a mental illness (in Sweden, the illness classification was removed in 1979; in the USA in 1973). The famous sociologist and LGBT activist Li Yinhe sees this change as a

great step forward in Chinese society. She has also put forward proposals to China's parliament, the National People's Congress to permit same-sex marriages on several occasions in later years (2003, 2005, 2006, 2012).

The word "homosexuality" in its different Chinese forms is seen with increasing regularity on the internet, in mainstream media, and in academic publications in sociology and history amongst others. There is statistical information that more than 2,000 LGBT organisations

or lobby groups have been formed around the country. More and more Chinese are daring to talk about their sexual orientation openly to those around them, and some even have the courage to speak to the media. The acceptance of the sexual orientation of others is a useful touchstone when it comes to measuring the tolerance of a society. The changes in later years in the world's most populous country are positive and inspire hope.

At a low estimate, 4% of China's population is gay, i.e. 50 million people. If the trend towards

Det nya tuschmåleriet

Det traditionella kinesiska tuschmåleriet har i modern tid genomgått en omvälvande förändring. Motivvalen har blivit mycket friare. Det som enligt konventionen inte kunde tänkas som motiv kan man idag acceptera och prova. När det gäller tekniken har man dock varit noggrann med och trogen till traditionen, samtidigt som man sökt impulser från den västerländska konsten. De tre tuschmålarna i *Secret Love* är goda exempel i dessa avseenden, och de har i viss mån gått ytterligare ett steg i försöken att förnya tuschmåleriet. Deras verk bryter mot givna normer och tar upp motiv som manliga, nakna kroppar, ibland med sexuell laddning, och de uttrycker personliga känslor och gestaltar historier. Dessa verk är också exempel på en fruktbar sammansmältning av kulturella influenser och på de obegränsade möjligheter som möten mellan kulturer kan ge.

Jiang Qigu är verksam både i Chicago och Shanghai. Jungs monumentala målningar av manskroppar, skapade med känsliga enkla linjer och fläckar, är innovativa och understyrker hans imponerande skicklighet att använda den klassiska kinesiska tuschtekniken på ett modernt expressionistiskt sätt. Men den verkliga styrkan i hans figurativa målningar ligger nog i hur han i konsten återspeglar sanna känslor i sitt eget liv. Dessa verk är från hans första år i USA, runt 1990, då han råkade ut för en svår bilolycka. Samtidigt brottades han med en annan fråga: vilka var hans ärliga kärlekskänslor? I *Dunno what to do* uttrycks osäkerhet, sårbarhet och patos hos en ung man. I *Apart* tycks det obrutna penseldraget vara en ogenomtränglig mur, som skiljer de två figurerna från varandra och hindrar kontakten, de plågas båda av sorg och skuldkänslor. Här visualiseras konstnären centrala mänskliga

frågor: möjligheten och omöjligheten till verklig kärlek mellan två mänskor, oavsett kön; och det avstånd, svårt att uthärda, som alltid finns mellan två hjärtan.

Som kontrast till den smärtsamma inre kampen i Jiangs verk kan vi, i en värld som vi inte alltid kan förstå, i Li Xiaofengs målningar finna rofylldhet och stillhet. I hans *Flower Boys* bildar varje blomma och blad ett eget litet universum, där människan befinner sig, tankfull, lekfull. Li har studerat konst i både Kina och Europa, till hans inspirationskällor hör det klassiska Song-måleriet, den italienske renässansomålaren Sandro Botticelli och den österrikiske målaren Gustav Klimt. *Summer Paradise* från 1994 inspirerades av en sommardag i en park i Amsterdam, där homosexuella rör sig i samma frihet som vem som helst, öppet och synligt, och njuter av sommarnas sol och friska luft. Det ger oss en känsla av hur det känns att vara i harmoni med sig själv och sin omgivning.

Den unge konstnären Li Yongfei kombinerar traditionellt tuschmåleri med samtidens estetik och mode. Hans referenser sträcker sig från den engelske 1800-talskonstnären Aubrey Beardsley, som i sin tur var influerad av kinesiska och japanska träsnett, till Warholksa förstöringar av kulturella stereotyper, till den japanske konstnären Tenmyouya Hisashis skildring av ungdomskultur. I dagens Kina, liksom i en stor del av den icke-västerländska kulturen, är den vitamannens kropp och utseende en norm för "manlighet" och för "manlig skönhet", förmedlad av bl a Hollywoodfilmer och modemagasin. *Tatoo*-serien är en reflektion över vår tids skönhetsideal och ställer frågan: under ytan av de ansiktslösa, kinesiserande och muskulösa kropparna, utsmyckade med typiska traditionella blom- och landskapsmotiv, hur mycket kinesiskt är egentligen kvar i den inre mänskliga världen?

Jiang Qigu, *Apart*, 1990

Li Yongfei, *Forest in the Mountain*, 2009

18 SECRET LOVE INTRODUCTION

openness and tolerance continues, this is not only important for China but also other nations. China may become a role model for some countries that haven't reached that far but are traditionally sceptical of what comes from the "West". Homosexuality is still illegal in more than 70 countries, and in seven nations it is punishable by death.

But not being illegal is not the same thing as being accepted and risk-free; China still has a long way to go in this matter. The legal system

has faults, laws are not equally applied universally, and restrictions on freedom of organisation are a problem. The efforts of the artists participating in the exhibition contribute to providing a strong voice for greater openness.

In *Secret Love*, we hear the voices of LGBT activists in Cui Zi'en and Wei Jiangang's documentary films. Among the more than 40 interviewees are authors, film directors, designers, sociologists, university teachers, freelance writers, TV show hosts, radio producers, NGO coordina-

tors, LGBT activists, students, cultural researchers, doctors, representatives of international funds, film festival organisers, artists, lawyers, legal experts and performers. Cui'Zen's film was also the opening film at China's first LGBT festival, Shanghai Pride, in 2009.

In the video piece *Karibu Islands*, the public are invited to imagine their lives in a fictitious space where time runs backwards. The piece explores the social questions encountered by minorities, from their own perspective. It questions

Secret Love – ett nytt kapitel i Kinas konst- och bildhistoria?
Med tuschmåleri, oljemåleri, fotografi, pappersklipp, video och dokumentärfilm omfattar Secret Love drygt 150 kinesiska samtida verk med ett brett innehåll och rika och varierade konstnärliga uttryck. Dessa verk är i stort sett skapade under de senaste 15 åren, och är på många sätt ett nytt fenomen inom Kinas konst- och bildhistoria. De ger oss en inblick i de sociala förändringarna i Kina när det gäller HBT-frågor och visar den kraft som bilden kan ha.

Vad som inte tas upp i utställningen är de talrika långfilmer med gay, lesbiska och transsexuella personer som producerats i Kina sedan 1996. Den första gayfilmen var Zhang Yuans *Det förbjudna palatset* (*East Palace, West Palace*), som följdes av andra s k undergrounderfilmer, men dessa filmer har inte kunnat visas på biografer eller i TV i Kina. Det gäller också för liknande filmer från Hongkong, Taiwan och från väst - även Ang Lees *Brokeback Mountain* tillhör de filmer som inte får visas. Man kan köpa piratkopior eller lyckas hitta dem på nätet och ladda ner. Det som är förbjudet är ofta populärt i Kina. Men en förbjuden film förlorar sin förmåga att nå ut till och påverka en bredare publik.

Försök att göra publika arrangemang med dessa filmer har gjorts. Ett exempel är Beijing Queer Film Festival som är inne på sin fjärde omgång sedan 2001. Arrangören Yang Yang och hennes team har mött motstånd och svårigheter vid varje tillfälle under tio års tid - många är rädda att låna ut lokal till dem och de har tvingats flytta festivalen gång på gång. På konstfronten gjordes det första försöket till en publik utställning i juni 2009 - under en veckas tid visades ca sexton verk under rubriken *Difference/Gender* i konstnärsbyn Songzhuang i Beijings

utkant. Kuratorn Yang Ziguang berättar att de tvingades ta bort två verk strax innan utställningen skulle öppnas. Censuren finns, men också möjligheter och hopp.

En annan aspekt som inte tas upp är den mer än två tusen år långa kinesiska historien om samkönad kärlek, under en tid då sexualitet inte sågs som en del av ens identitet som det är för oss idag. Många böcker har publicerats både i och utanför Kina, men dessa verk är textbaserade, med fakta och siffror. Det äldre bildmaterialet är litet, förutom en del pornografiska bilder, som skapades för användning i intima privata sammanhang, och inte för att visas publikt, till skillnad från de konstverk Secret Love lyfter fram och fokuserar på.

Av de 27 konstnärerna i Secret Love finns det enbart fem kvinnor. Den låga andelen kvinnliga konstnärer är en stor brist i utställningen. Trots medvetenhet om detta under hela den förberedande processen, blev inte resultatet som jag hade hoppats på. Dessa frågor kommer att tas upp och diskuteras på seminarier under utställningsperioden.

Bilden speglar inte bara verkligheten, utan har också förmåga att bidra till att forma den. Rädsan för bilden och dess kraft leder ofta till den hårdaste censuren för bildkonst och för alla former av visuell kultur, som kan uppfattas som ett hot. Syns man inte, så finns man inte. Secret Love ställer därför också frågor kring bildens roll i sökandet efter yttrandefrihet i vår tid, och vill bidra till öppningen av ett nytt kapitel i Kinas konst- och bildhistoria.

Li Xiaofeng, *Flower Boys 3*, 2009

INTRODUKTION SECRET LOVE 19

mainstream norms, criticises the perception of modernity and offers an alternative way to reflect on love, sexuality and excessive expressions of gender. The artist Zheng Bo creates a dialogue with and within the audience in this work. In one video, we encounter the discussion about, and view on, the many faces of sexuality among young Chinese people.

Gender/Difference

Gender identity and sexual orientation are two

different things, but both affect questions such as: what limitations can the binary man/woman subdivision entail? How should one view boundaries between masculinity and femininity? Can gender identities be seen as a "social construction"? What does questioning heterosexuality as the self-evident norm entail to our society?

In *Secret Love*, we have already presented Mu Xi's video pieces and Lin Jinfu's oil paintings, which highlight the gender perspective. In this section, we also have the famous performance

artist Ma Liuming. In his photographs, an attractive female face and a man's body are joined. The central theme is how gender is judged according to our visual experience, clothes and other cultural markers, and not according to whom the person actually is. Ma's performance ideas came to be in 1994. Performance art was unknown then, and not at all accepted in China, and the police reacted to the "incident". Ma was arrested and incarcerated for some time. This indicates another aspect: beyond politics and morality,

Slutord

Ett varmt tack till alla kolleger för det idoga arbete som lagts ner under två års tid för att förverkliga denna utställning, och till alla vänner som i förberedelsearbetet har hjälpt mig att hitta de olika konstnärerna och deras verk. Den första inspirationen, som födde tanken om en utställning, var några kraftfulla verk av Li Guangxin och Chi Peng som jag hittade på nätet. Det som följde blev ett riktigt detektivarbete, och i den processen spelade Eugine Chang, Beijing LGBT Center, Fan Popo, Yang Ziguang, You Xu och Wei Tao viktiga roller. Detsamma gäller för Xu Bin och Zhang Min från den lesbiska organisationen Tongyu, som med sitt ovärderliga kontaktnät uppbyggt under många år hjälpte mig att hitta och få kontakt med kvinnliga konstnärer. Beijing är ju en stad som jag lämnade för många år sedan, en stad i snabb och omvälvande förändring. Yang Guowei och Selena Yang använde generöst sin fritid inte bara till att hitta intressanta konstnärer, utan också till att guida mig till ateljéer i olika områden i Beijing som jag inte längre känner igen och som jag hade haft svårt att hitta i. Kinaexpertern och min gode vän Nils Olof Ericsson, som har följt utvecklingen av det kinesiska samhället i fyrtio år, har delat med sig av sin gedigna kunskap och gett mig ovärderligt stöd under hela processen. Sociologen Li Yinhe och filmaren Zhang Yuan och Cui Zi'en, gamla vänner sedan 90-talet och betydelesfulla pionjärer som forskat om och lyft fram de homosexuella i Kina, gav mig stor uppmuntran när de hörde talas om planerna för utställningen.

I hela detta förberedelsearbete blev jag mer och mer överraskad över att det finns så många konstnärer, inte bara gay och lesbiska, som i sina verk fångat mångfacetterade ansikten av kön och sexualitet. Med den samtida homosexuella kulturen i Kina som bakgrund och referens har vi valt ut 27 konstnärer. Deras verk berör genom sin konstnärliga kvalitet, och de formar utställningens tema genom att synliggöra den kärlek och det begär som ofta förblir i det dolda.

Till slut vill jag tacka konstnärerna själva och de samlare som lånat ut verk. Samtalen och mejlväxlingarna har varit ovärderliga för mig, och gett mig en god grund för att presentera verken och utställningen i skrift. Secret Love är en kraftfull och innehållsrik utställning på sitt tema, och jag ser den som ett experiment, ett första steg. Någonstans måste man börja.

conventions of what art is can also constitute an obstacle for freedom of expression.

In 1998, Ma Liuming applied for a visa to the USA for his exhibition in New York. When he received the visa, he discovered that he had been registered as F (Female) rather than M (Male). "They had just looked at my photo and not even bothered to check my visa application". He returned to the US embassy in Beijing and explained the situation, and finally his visa was stamped with

an M.

Drag shows are the common subject in the Gao Brothers' photographs, taken in their hometown Jinan, in Qiu Jongjiang's documentary and in Xie Qi's paintings. The subject of the latter two is the famous tailor and performer Madame Fan, who committed suicide in the autumn of 2010. Behind the thick make-up, we see a true human life.

The fact that drag shows have started to

become accepted and popular in many Chinese cities is also understandable from a cultural perspective. There is a tradition in East Asian theatre that men appear in female roles and women in male roles. In *Jingju* theatre, women play the male roles, a phenomenon that also occurs in the Northern provinces Shanxi and Shaanxi. Among celebrities in Chinese pop music, one also finds examples of so-called "cross-gender casting". Sex change – which is really another matter – is also

starting to gain more general acceptance. The famous dancer Jin Xing, a man who became a woman, and China's first famous transsexual, is now a TV personality with her own talk shows. But there are still no gay "national treasures" in the patriarchal Chinese society.

All this can be analysed from various perspectives, from feminist theories, queer theory and gender studies, that have been developed in the West and begun to garner attention in China, as have concepts such as transgender, transvestism, and cross-gender. But these theories are largely built on Western experience and are supported by many years of feminism and LGBT movement, something China has lacked. Is there a different view on the boundary between masculinity and femininity in Chinese culture? And can we apply Western theories directly to Chinese reality? *Secret Love* offers no answers, but we hope the exhibition can stimulate afterthought and discussion.

The new ink brush painting

In modern times, traditional ink brush painting has undergone radical changes. The choice of subjects has become much freer. What was conventionally unthinkable as a subject before can now be accepted and tested now. When it comes to technique, however, one has stayed true to tradition whilst seeking impulses from Western art. The three ink painters in *Secret Love* are good examples in these regards, and have to some extent gone one step further in the attempts to renew ink brush painting. Their works break traditional norms and take up subjects such as male, naked bodies, sometimes with a sexual charge, and express personal emotions and tell stories. These works are also examples of the fruitful fusion of cultural influences and the unlimited possibilities that the meeting of cultures can offer.

Jian Qigu is active in both Chicago and Shanghai. Jiang's monumental paintings of male bodies, created with sensitive and simple lines and blots, are innovative and underscore his impressive skill in using the classic Chinese ink technique in a modern, expressionistic way. But the real strength in his figurative paintings probably comes from the way the art reflects the true feelings of his own life. These works are from his first years in the USA, around 1990, when he suffered a severe car accident. At the same time, he was struggling with another question: what were his true feelings of love? *Dunno What to Do* expresses the insecurity, vulnerability and pathos of a young man. In *Apart*, the unbroken brush stroke appears like an impenetrable wall, separating the two figures from each other and preventing contact; they are plagued by both grief and guilt. Here, the artist visualises central human questions: possibility and impossibility of true love between two individuals regardless of gender and the unbearable distance that always exists between two hearts.

As a contrast to the painful inner struggle in Jiang's work, in a world we don't always understand, we can find peace and stillness in Li Xiaofeng's paintings. In his *Flower Boys*, every flower and leaf forms its own little universe, in which the human exists, thoughtful, playful. Li has studied art in both China and Europe, and among his inspirations are classic Song painting, the Italian Renaissance painter Sandro Botticelli and the Austrian artist Gustav Klimt. 1994's *Summer Paradise* was inspired by a summer day in a park in Amsterdam, where gay people move just as freely as anybody else, openly and visibly,

enjoying the summer sun and fresh air. It gives us a sense of how it feels to be in harmony with yourself and your surroundings.

The young artist Li Yongfei combines traditional ink brush painting with contemporary aesthetics and fashion. His references stretch from the British 19th-century artist Aubrey Beardsley (who in turn was influenced by Chinese and Japanese etchings), Warhol-esque amplifications of cultural stereotypes, to the Japanese artist Tenmoya Hisashi's depiction of youth culture. In modern China, as in much of non-Western culture, the white male body and appearance constitute a norm for "maleness" and "male beauty", conveyed by Hollywood films, fashion magazines and more. The *Tattoo* series is a reflection on the ideals of beauty of our age and asks the question: under the surface of these faceless, faux-Chinese, muscular bodies, painted with typical, traditional flower and landscape motifs, how much true Chinese remains in the inner human world?

Secret Love: a new chapter in China's art and pictorial history?

With ink brush painting, oil painting, photography, paper cutting, video and documentary filming, *Secret Love* includes some 150 Chinese works with a wide range of contents and rich and varied artistic expressions. These works have largely been created during the past 15 years, and are in many ways a new phenomenon in the art history and pictorial history of China. They provide an insight into the social changes in China in LGBT matters, and show the power the image can have.

One thing not taken up in the exhibition is the multitude of feature films with gay, lesbian and transsexual people produced in China since 1996. The first gay film was Zhang Yuan's *East Palace, West Palace*, which was followed by other so-called underground films, but it has not been possible to show them in cinemas or on TV in China. This is also true for other similar films from Hong Kong, Taiwan and the West – Ang Lee's *Brokeback Mountain* is also among the films that cannot be shown. You can buy pirate copies or download them from the internet; prohibited material is often popular in China. Nevertheless, a forbidden film loses its potential to reach out and affect a broader audience.

Attempts at organising public viewings of these films have been made. One example is the Beijing Queer Film Festival, which is on its fourth round since 2001. The organiser, Yang Yang and her team have met with resistance and difficulties at every occasion for ten years; many are afraid of lending them a venue and they have had to relocate the festival time after time. In the artistic field, the first attempt at a public exhibition was made in June 2009: for a week, some 16 pieces were shown under the heading *Difference/Gender* in the artistic community Songzhuang in the outskirts of Beijing. The curator, Yang Ziguang, says they were forced to remove two works shortly before the exhibition opened. Censorship exists, but equally, opportunities and hope also exist, a fact worth mentioning.

Another aspect that is not raised is the more than 2,000-year Chinese history of same-sex love, during a time when sexuality was not seen as a part of one's identity the way it is today. Many books have been published on the subject both in and outside China, but these works are text-based, with facts and figures. Older pictorial material is scarce, apart from a few pornographic pictures created for use in intimate private oc-

casions, and not for public display, unlike the artwork *Secret Love* highlights and focuses on.

Of the 27 artists in *Secret Love*, only five are women. The low quota of female artists is a great loss to the exhibition. In spite of being aware of this during the preliminary process, the result is not what I'd hoped for. These matters will be taken up and discussed in seminars during the exhibition period.

The image does not only reflect reality, but can also contribute to shaping it. The fear of the image and its power often lead to the harshest censorship of pictorial art and all forms of visual culture that may be perceived as threatening. If you can't be seen, you don't exist. Therefore, *Secret Love* also raises questions concerning the role of the image in the quest for freedom of expression in our time, and would like to contribute to the beginning of a new chapter in China's art history and pictorial history.

Afterword

Heartfelt thanks to all my colleagues for the hard work done during two years in order to make this exhibition come true, and to all my friends who helped me find the various artists and their work during the preliminary stages. The first inspiration that engendered the idea of an exhibition came from some powerful works by Li Guangxin and Chi Peng that I found on the internet. What followed was some real detective work, in which important parts were played by Eugene Chang, the Beijing LGBT Centre, Fan Popo, Yang Ziguang, You Xu and Wei Tao. The same goes for Xu Bin and Zhang Min at the lesbian organisation Tongyu, who helped me get in touch with female artists using their invaluable network, built up over several years. Beijing is a city I left many years ago, a city undergoing rapid and radical change. Yang Guowei and Selena Yang made generous use of their spare time not only to find interesting artists, but also to guide me to studios in various parts of Beijing that I no longer recognise and would have had a hard time navigating. Nils Olof Ericsson, an expert on China in addition to being my good friend, who has followed the development of Chinese society for forty years, shared his sterling knowledge and gave me invaluable support during the entire process. The sociologist Li Yinhe and filmmaker Zhang Yuan and Cui Zi'en, old friends since the 90s and important pioneers who have studied and highlighted homosexuals in China, offered me much encouragement when they heard of the plans for the exhibition.

During the entirety of this preliminary work, I became increasingly surprised that there were so many artists, not just gay and lesbian, who had captured the many faces of gender and sexuality in their work. Using contemporary homosexual culture in China as a background and reference, we have chosen 27 artists. Their work touches us through its artistic quality, and shapes the theme of the exhibition by making visible the love and desire that so often remains hidden.

Finally, I wish to thank the artists themselves and the collectors who have loaned their work. The conversations and email exchanges have been invaluable to me, and given me a solid basis for presenting the works and the exhibition in writing. *Secret Love* is a powerful and comprehensive exhibition on its subject, and I see it as an experiment, a first step. You have to start somewhere.

(Text: Si Han)

成涓子

Cheng Juanzi

宋嘉宁

Song Jianing

När jag efter tre år ser tillbaka på mitt och Song Jianings verk *Cong* 丛 framkallas många tankar och känslor.

Detta verk skapades från första början med förhoppning om att med ett kroppsligt språk uttrycka en känsla mellan personer av samma kön, speciellt en känsla mellan två kvinnor. Den känslan är inte densamma som mellan två män. Jag tror att känslorna mellan två kvinnor ibland blir ett ömsesidigt sammanflätande, beroende, en dragning till det som är lika. Två mjuka ihoptrasslade individers kamp, som samtidigt lutar sig mot varandra.

De känslor mellan personer av samma kön vi talar om skulle en del kalla vänskapskänslor, andra skulle använda ordet kärlek, åter andra skulle se det som en slags relation mel-

lan "ett jag och sig själv", därav den engelska titeln *Me and I*.

Men videons titel på kinesiska är *Cong* 丛. Tecknet 丛 består av två människor 人 人 och en tråd 一 som förbinder, och betyder "tillsammans", "samlas ihop". Den röda tråden i videon symbolisrar förbindelsen mellan två människor, eller mellan "jag och mig själv". När den röda tråden slits av uttrycker det huvudpersonernas kamp och smärta.

Jag vill tillägga att det också är en berättelse om försoning. Men inte en ömsesidig försoning, utan en försoning med sig själv, kanske genom en annan människa, eller kanske genom att ha sett ett annat "sig själv". Är det inte så för oss alla?

(Text: Cheng Juanzi)

22 SECRET LOVE CHENG JUANZI

Cheng Juanzi

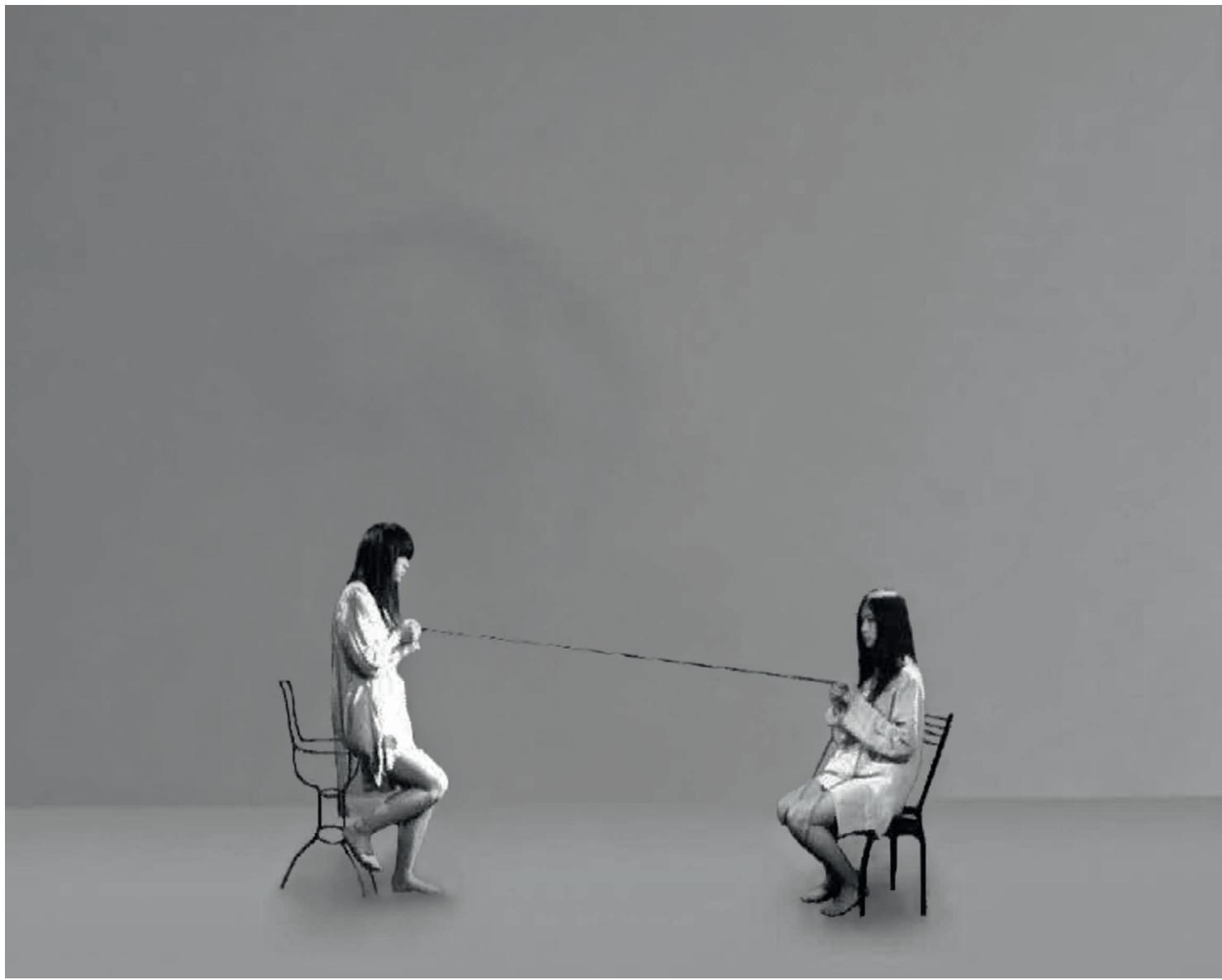
1987 born in Beijing
2009 graduated from Art School at People's University, Beijing
Currently studying new media art at Academy of Visual Arts in Leipzig

Song Jianing

1987 born in Heze, Shandong
2009 bachelor degree in New Media Art at People's University
Lives and works in Beijing

After three years, when I look back on my collaboration with Song Jianing, *Cong* 丛, many thoughts and emotions are awoken.

This work was originally created with the hope of using a form of body language to express an emotion between two people of the same sex, especially an emotion between two women. This feeling is not the same as between two men. I think that the emotions between two

Me and I, 7 mins, video, 2008

SONG JIANING SECRET LOVE 23

women sometimes turn into a mutual way of intertwining, a co-dependence, an attraction to what is similar. The battle of two soft, interlaced individuals, as they simultaneously lean on each other.

These feelings between people of the same sex we speak of might be called friendly by some; others might use the word love; and still others might see as a kind of relationship

between "an ego and itself", hence the English title *Me and I*.

But the Chinese title of the video is *Cong 丛*. The symbol 丛 consists of two people (人) and a thread (—) that binds them, meaning "gather together", "crowd". The red thread in the video symbolises the connection between two people, or between "me and myself". When the red thread is broken apart, it expresses the struggle

and pain of the main characters.

I want to add that this is a tale about reconciliation. It is not mutual reconciliation, however, but reconciliation with oneself, perhaps through another person, or perhaps by having seen another "myself". Isn't that the way for all of us? (Text: Cheng Juanzi)

池 鵬 Chi Peng

Chi Peng föddes 1981 i Shandong, studerade konst för nya medier i Beijing, och blev kvar där. Han använder foto och Photoshop för att visa upp en sällsam förening av en inre och en yttre värld, bortom det verkliga men samtidigt synnerligen verklig. I många verk använder Chi Peng bilden av sig själv, eller kanske ska man säga en kopia av det egna jaget. I serien *Sprinting Forward* ser vi otaliga Chi Peng planlöst springande, i korridorer, i bostadshus, under en vägöverfart, längs den röda muren, jagad av röda flygplan. I serien *I Fuck Me* älskar två Chi Peng utan hämningar, på kontoret, i en telefonhytt, i en offentlig toalett, i ett badrum. Han försöker förvirrad fly från tryck och rädska, och söker samtidigt sig själv.

Om de senaste tio årens konstnärliga verk har Chi Peng själv sagt: "En process att söka mig själv. Förut kände jag mig förvirrad, ville fly, men i slutändan landade det i mitt eget jag." Självreflektionen är en nyckel till förståelsen av hans verk. Spegelbilderna i *Consubstantiality* uttrycker detta mest direkt. Det är ett slags självkärlek, men är också relaterat till sökanet efter sig själv. Chi Peng: "I det undermedvetna kan du plötsligt upptäcka att ett annat du själv lever i denna världen, och du vill söka rätt på honom. I själva verket är han väldigt nära dig, och kan låta dig se klart en annan del av dig själv."

I Kina är det mycket ovanligt att en konstnär öppet vågar erkänna sin homosexualitet. Men genom konstnärer som Chi Peng syns ett hopp och ett kinesiskt samhälle i förändring mot större värdepluralism. I serien *I Fuck Me* visualiseras en ohämmad homosexuell könsakt. I kontorslandskapet finns ingen annan, toalettens dörr är öppen, det antyder att

Chi Peng inte bryr sig om vad någon annan skulle tycka. Övergångsskylten vid telefonhytten har två "gubbar", det blir ett ifrågasättande av heteronormen. Efter åskådarens första förvåning inför mötet med det hämningslösa kan en djupare förståelse växa fram, för konstnärens ärlighet mot sig själv och konstens fasthållande vid det verkliga.

I Chi Pungs verk finns också mycket kritisk eftertanke om samhälle, politik och tradition. Men det som skiljer honom från äldre generationers konstnärer är att eftertanken utgår från individens synvinkel, inte från en generations eller ett kollektivs. Denna individualitet och det konstnärliga uttryckssättet har lättare att beröra, och representerar potentialen hos den nya generationens konstnärer. I *Journey to the West – Now-ing* förvandlar sig Chi Peng till apkungen Sun Wukong (en inkarnation av problembarnet och rebellen). Han står med ryggen mot åskådaren (står tillsammans med åskådaren), med vapen i hand, redo för strid. Himmelska fridens port, som leder mot Förbjudna staden, symbolisera den traditionella kulturen och den politiska makten. Gorillan som ligger på denna själva symbolen för Kina är kanske från en Hollywoodfilm. Inflytandet i Kina av den västerländska kulturens hegemoni är också objektet för apkungens utmaning. I verket brinner en orädd oberoende anda och en samhällelig kritik.

I *Mood Is Never Better Than Memory–February*, detta till synes sockersöta verk, ryms i själva verket något annat, ett "utan alternativ". Den traditionella kinesiska familjesynen tvingar många homosexuella att gifta sig för att tillmötesgå

Consubstantiality I-1/2, 78 x 120 cm, Photograph, 2003

24 SECRET LOVE CHI PENG

Chi Peng

1981 born in Yantai, Shandong
2005 graduated from the Digital Media Dept., Central Academy of Fine Arts (CAFA), Beijing
Lives and works in Beijing

¹ Hyejong Yoo, "Collaborative Imagining for Social Evolution", in *Last Ride in a Hot Air Balloon: The 4th Auckland Triennial*, 2010.

Chi Peng was born in 1981 in Shandong, studied New Media art in Beijing, and remained there. He uses photography and Photoshop to depict the odd combination of an inner and outer world, beyond reality but simultaneously extremely real. In many works, Chi Peng uses the image of himself, or perhaps one should rather say a copy of his own self. In the series *Sprinting Forward*, we see innumerable Chi Pongs running blindly down

corridors, through residential buildings, over a road crossing, along the Red Wall, chased by red aeroplanes. In the series *Fuck Me*, two Chi Pongs are making love uninhibitedly, at the office, in a phone booth, in a public lavatory, in a bathroom. He dazedly seeks to flee from pressure and fear, seeking himself at the same time.

Chi Peng himself has said of the artwork of the past ten years: "A process of finding myself.

Sprinting Forward-2, 120 x 152 cm, Photograph, 2004

Sprinting Forward-1,
135 x 108 cm, Photograph 2003

“Min djupaste önskan är att leva mer ohämmat, mer egensinnigt, mer Chi Peng.”

Before I felt confused, wanted to run, but in the end it ended up in my own self.” Self-reflection is a key to understanding his work. The mirror images in *Consubstantiality* express this in the most direct manner. It is a kind of self-love, but is also related to self-searching. Chi Peng: “In the subconscious, you can suddenly find that another You lives in this world, and you want to find him. In actual fact, he is very close to you and

can clearly let you see another part of yourself”

In China, it is very rare for an artist to openly admit to being homosexual. But through artists like Chi Peng, one can discern the hope for a Chinese society on its way developing a greater plurality of values. The series *Fuck Me* depicts unbridled homosexual coitus. There is no-one else present in the office landscape; the lavatory door is open, suggesting that Chi Peng doesn't care

what anyone else might think. The pedestrian crossing sign contains two men in a challenge to heteronormativity. Once the viewer has been surprised by the encounter with the uninhibited, a deeper understanding may grow, for the artist's honesty towards himself and the way the art clutches on to reality.

Chi Peng's work also contains much critical afterthought on society, politics and tradition.

I fuck me - office, 120 x 155 cm, Photograph, 2005

I fuck me - Bathroom, 51.7 x 40 cm,
Photograph, 2005

I fuck me - Public Toilet, 51.7 x 40 cm,
Photograph, 2005

I fuck me - Telephone Booth, 51.7 x 40 cm,
Photograph, 2005

26 SECRET LOVE CHI PENG

But what separates him from older generations of artists is that this thought starts from the individual's point of view, not that of a generation or collective. This individuality and artistic expression is more directly affecting, and represents the potential of the new generation of artists. In *Journey to the West - Now-ing*, Chi Peng transforms himself, in the shape of the Monkey King Sun Wukong (an incarnation of the "problem

child" and rebel), into King Kong. He stands with his back turned to the viewer (standing with the viewer), weapon in hand, ready for battle. The Gate of Heavenly Peace, leading to the Forbidden City, symbolises traditional culture and political power. The gorilla that lies on this very symbol of China might be from a Hollywood movie. The influence of Western culture's hegemony in China is also the subject of the Monkey King's

challenge. The work is infused with fearless spirit and societal criticism.

Mood Is Never Better than Memory - February, an apparently saccharine work, actually contains something else, an absence of choice. The traditional Chinese family view forces many homosexuals to marry in order to accommodate their parents' wish for grandchildren to carry the line further. In this respect, Chi Peng also experiences

Now-ing, 120 x 160.6 cm, Photograph, 2011

CHI PENG SECRET LOVE 27

great pressure. In conversation with him, he told me that he and his boyfriend were considering adopting a child. His parents say "It doesn't matter to us how you live, as long as you can give us a grandson". In the picture, an elderly couple is seen further down on the jetty, and at some distance – the distance between generations? – two men calmly walking with a child. I personally think that if they have adopted the child out

of choice and not to satisfy their parents' wishes, it could be a depiction of a Chinese homosexual Garden of Eden.

In Chi Peng's reality-transcending images, I see a true individual, an idealist who does not give way to reality. (Text: Si Han)

Mood is Never Better than Memory-February, 110 x 230.7 cm, Photograph, 2010

Apollo in Transit, 66 x 800 cm, Photograph, 2005

28 SECRET LOVE CHI PENG

föräldrarnas önskan om barnbarn som kan föra släktledet vidare. Chi Peng upplever också i det avseendet ett stort tryck. I ett samtal jag hade med honom sa han att han och hans pojkvän funderade på att adoptera ett barn. Hans föräldrar säger "det spelar ingen roll för oss hur du lever, bara du kan ge oss en sonson". I bilden syns ett äldre par längre bort på bryggan, och på avstånd från dem – avståndet mellan generationerna? – två män

som promenerar lugnt och leder ett barn. Jag tänker personligen att om de två har adopterat barnet för att de själva ville det och inte för att uppfylla sina föräldrars önskan, så kan det vara en bild av kinesiska homosexuellas Eden.

I Chi Pungs bortomverkliga bilder ser jag en verlig individ, en idealist som inte värjer sig för verkligheten. (Text: Si Han)

CHI PENG SECRET LOVE 29

Cui Zi'en

崔子恩

Cui Zi'en (konstnärsnamn Cui Zi) är regissör, film- och romanförfattare, och en uttalad queeraktivist aktiv i Beijing. Han är den första offentliga personen i Kina som redan på 90-talet kom ut som homosexuell. Han är också Kinas mest produktiva homosexuella filmare. Cui tog sin masterexamen i litteratur vid Chinese Academy of Social Sciences och är nu professor vid Beijing Film Academys forskningsinstitut. Han är en av avantgarde-filmmakarna i kinesisk undergroundfilm. Cuis romaner har publicerats i Kina och i Hongkong. *Uncle's Past* fick år 2001 tyska priset Radio Literature Award. Han har skrivit flera böcker om kritik och teori, och medverkar som kolumnist i olika tidskrifter.

Queer China, Comrade China (Zhi Tongzhi) dokumenterar de förändringar som skett i Kina under de senaste trettio åren inom HBT-kulturen. Det är den mest omfattande historiska exposén som hittills gjorts över queerrörelsen i det moderna Kina. Filmen lyfter fram de historiska milstolparna, och undersöker hur omsvängningar i attityderna inom juridik, media och utbildning har förändrat queerkulturen från att ha varit ett tabu man inte pratar om till en accepterad social identitet. Filmen kulminerar med en händelse år 2003: den kända

sociologiforskaren Li Yinhe lämnade då in ett formellt förslag till Nationella Folkkongressen att man borde anta en lag om rätt till samkönade äktenskap. Det var en viktig milstolpe i kampanjen för att acceptera homosexuell identitet i Kina.

Dokumentären innehåller också ett sällan visat klipp: den första gången som homosexuella, däribland Cui själv, öppet framträddes i statstelevisionen. Filmen innehåller också intervjuer med mer än 30 ledande queeraktivister, forskare, filmare, bl a Shi Tou, Li Yinhe och regissören Zhang Yuan. Den var öppningsfilm vid Kinas första HBT-festival, Shanghai Pride år 2009. Filmen har visats vid internationella festivaler i Vancouver och Pusan, och vann publikpriset för bästa dokumentär vid den 24:e HBT-festivalen i Turin.

De som intervjuas i dokumentären är författare, filmregissörer, designer, sociologer, universitetslärare, frilansförfattare, TV-värdar/värdinnor, radioproducenter, NGO-koordinatorer för HBT-frågor, homosexuella community-aktivister, studenter, kulturforskare, läkare, folk från internationella fonder, filmfestivalorganisatörer, konstnärer, advokater, jurister och artister. (Text: Si Han)

30 SECRET LOVE CUI ZI'EN

Cui Zi'en

1958 born in Haerbin, Heilongjiang
1987 M.A., Chinese Academy of Social Sciences
Currently works and lives in Beijing

Cui Zi'en (artist name: Cui Zi) is a director, film scholar, screenwriter, novelist and an outspoken queer activist based in Beijing. He is the first Chinese public figure who came out in the 1990s, as well as China's most prolific homosexual film-

maker. He graduated from the Chinese Academy of Social Science with an MA in literature and now is an associate professor at the Film Research Institute of the Beijing Film Academy. Cui Zi'en is one of the avant-garde DV makers in Chinese underground film. He has published nine novels in China and Hong Kong, one of which, *Uncle's Past*, won the 2001 Radio Literature Award in Germany. He is also the author of books on criticism and theory, as well as a columnist for magazines.

Queer China, 'Comrade' China (Zhi Tongzhi) Uncle's Past

documents the changes and developments in Lesbian/Gay/Bisexual/Transgender culture that have taken place in China over the last 30 years. It is a comprehensive historical account of the queer movement in modern China. Unlike any before, this film explores the historical milestones and ongoing advocacy efforts of the Chinese LGBT community. The film examines how shifting attitudes in law, media and education have transformed queer culture from being an unspeakable taboo to an accepted social identity. The film

Queer China, Comrade China, (Zhi Tongzhi), Cui Zi'en. China, Documentary, 60 minutes, Chinese with English subtitles. 2008

CUI ZI'EN SECRET LOVE 31

culminates with the submission of Dr. Li Yinhe's Same-sex Marriage Bill to the Legislative Affairs Commission of the National People's Congress in 2003, a major landmark event in the ongoing struggle for acceptance of queer identity in China.

Directed by Cui Zi'en, China's leading queer theorist, activist and scholar, the documentary includes rarely seen footage of the first ever appearance of gays and lesbians on State television, including Cui Zi'en himself. The film features exclusive interviews with over three dozen leading

queer activists, scholars and filmmakers, including Shi Tou, Li Yinhe and Zhang Yuan. The opening night film of 2009's Shanghai PRIDE, China's first ever LGBT pride festival, Queer China, 'Comrade' China is nothing less than the most authoritative account of queer cultural history in China to date.

Queer China, 'Comrade' China was screened at among others 2009 Vancouver International Film Festival, 14th Pusan International Film Festival, and won the Audience Award: Best Documentary at the 24th Turin LGBT Film Festival.

The interviewees in this documentary include writers, film directors, designers, sociologists, university teachers, freelance writers, TV hosts/ hostesses, radio producers, LGBT NGO co-ordinators, gay and lesbian community activists, gay bar owners, actors, singers, media professionals, LGBT website designers, university students, scholars in cultural studies, doctors, employees in international foundations, film festival organisers, painters, lawyers, legal experts and artists. (Text: Si Han)

范坡坡 Fan Popo

Dokumentären *New Beijing, New Marriage* filmades på Alla hjärtans dag år 2009. Modet hos de två homosexuella som medverkar förvånade mig och fyllde mig med beundran. Filmen är nästan ett slags performance art. Jag uppskattar särskilt att regissören fångat in hur åskådarna på gatan uppfatta det, vad de tyckte. Några uppskattande röster, några som inte alls gillade det – det speglar de olika uppfattningar om homosexualitet som finns bland dagens kineser. Det låter oss

se det föränderliga Kina, genom frågan om homosexualitet.

Fan Popo är filmare, författare och HBT-aktivist. Han har deltagit i och varit arrangör för China Queer Film Tours sedan 2008 i mer än tjugo städer i Kina. Några av hans dokumentärer: *The Good Days*, *Taipei: city of rainbow*, *New Beijing-New Marriage*, *Chinese Closet*, *Paper House*, *Be a Woman*. Hans filmer har också visats på många internationella festivaler för gay och lesbiska filmer (Text: Si Han)

New Beijing, New Marriage, 12 mins, Video, Chinese and English Subtitle, 2009

32 SECRET LOVE FAN POPO

Fan Popo

1985 born in Xuzhou, Jiangsu
2007 Bachelor of Arts, Dept. of Film Studies,
Beijing Film Academy
Lives and works in Beijing

The documentary *New Beijing, New Marriage* was filmed on Valentine's Day of 2009. The courage of the two gay contributors surprised me and filled me with admiration. The film is a kind of performance art. I especially appreciate that the director has captured the reactions and opinions of the spectators on the street. Some are appreciative; some did not like it at all: this mirrors the different perceptions of homosexuality among

modern Chinese people. It lets us see China in flux through the question of homosexuality.

Fan Popo is a film maker, writer and LGBT activist. He has been participating and directing China Queer Film Tours in over twenty major cities in China since 2008. His documentary works include: *The Good Days*, *Taipei: city of rainbow*, *New Beijing-New Marriage*, *Chinese Closet*, *Paper House*, *Be a Woman*, and his films

FAN POPO SECRET LOVE 33

have been shown at many international gay and lesbian film festivals. (Text: Si Han)

Synopsis of the film:

The Qianmen Gate at the south end of Tiananmen Square, a testimony to the old city wall that once surrounded Beijing; Valentine's Day, an imported tradition embraced by young Chinese; homosexuality, which has been a forbidden

subject and is still hard to handle.

Qianmen Street, which runs in a straight south from the gate, was heavily renovated for the 2008 Olympic Games and became a popular pedestrian area for locals. On February 14, 2009, two gay couples (two males and two females) decided to take wedding photographs on Qianmen Street on this Western celebration. The spring weather was fine and sunny, and both Bei-

jing residents and tourists from other parts of the country were walking along the street. Suddenly they encountered a sight they had never seen before. This was a serious challenge; could they re-evaluate their familiar thought processes? Was this a new Beijing, with entirely new perceptions?

The event garnered much media attention and became an important milestone for the Chinese gay movement.

Filmens synopsis:

Qianmenporten i södra änden av Himmelska fridens torg, ett vittnesbörd om den gamla stadsmuren som en gång omgav Beijing; Alla hjärtans dag, en importerad tradition som unga kineser tagit till sig; homosexualitet, som det varit förbjudet att tala om, och som det fortfarande är svårt att hantera.

Inför OS år 2008 gjordes en stor renovering av Qianmen-gatan, som löper rakt söderut från porten, och den blev ett populärt promenadstråk för stadsborna. Den 14 februari 2009

beslöt två homosexuella par (två killar och två tjejer) att på denna västerländska festdag ta bröllopsfoto på Qianmengatan. Det var vackert, soligt vårväder, både Beijingbor och turister från andra delar av landet promenerade längs gatan. Plötsligt stod de inför en syn de aldrig sett förut. Det blev en allvarlig utmaning, kunde de ompröva sina invanda tänkesätt? Var detta det nya Beijing, med helt nya uppfattningar?

Evenemanget fick stor mediauppmärksamhet och blev en viktig milstolpe för den kinesiska homosexuella rörelsen.

Gao Brothers

Dragshower är i dagens Kina inte alls något ovanligt och främmande, och i de flesta större städer finns de på olika klubbar som en del av det naturliga nattlivet. Bröderna Gao's fotografier är en dokumentation av en grupp drag queens. Det var mer av en tillfällighet att de stötte på en sådan show i staden Jinan, provinshuvudstad i Shandong, en medelstor stad med sex miljoner invånare.

Jag är inte säker på i vilken utsträckning detta slags shower är influerade av västerländska barkulturer, men en sak är helt klar – detta att män klädda som kvinnor och kvinnor klädda som män uppträder och sjunger på en scen, det är en kinesisk kulturtradition. I pekingoperan har det traditionellt varit män som spelat både mans- och kvinnorollerna, och i Yueju opera är det kvinnor som spelar även de manliga rollerna. De har alltid betraktats och respekterats som artister, inte som "drag queen" eller "drag king". Idag upplever många unga pekingopera som en "kulturantikvitet", de tycker om att se på reality-TV. Två av de mest kända vinnarna i den senaste

tidens kinesiska motsvarighet till *Idol* är Li Yugang och Li Yuchun. Den förra är man, men framträdde som kvinnlig sångare. Li Yuchun är en ung flicka som framträdde som pojke. Detta slags artister finns det många av, en del har varit med i ensembler som turnerat utomlands, och ingen har tänkt på att det skulle ha något att göra med "drag show". Och ännu mindre har man kopplat det till transvestism eller homoseksualitet. Kan det vara så att om man är framgångsrik så kallas man artist, om man inte nått framgång så blir etiketterna drag queen, transvestit, homosexuell?

Bröderna Gao söker i sina verk efter konstnärlig frihet. Men det förtjänar att fundera litet över hur de namngivit dessa fotoverk. Det handlar ju uppenbart om drag queens, men det kinesiska namnet betyder "kinesiska homosexuella" och på engelska har man kallat foton för *Chinese transvestites*. Det visar att man inte har skillnaden klart för sig. Motstånd mot begränsningar i politisk frihet är inte nödvändigtvis liktydigt med moralisk öppenhet och förståelse i dessa frågor. Men deras uppmärksammande av denna grupp är värt att bejaka. Jag hoppas att detta verk av de två världsberömda bröderna kan väcka tankar och leda till kritisk reflektion hos åskådarna.

Bröderna Gao är konstnärsbröder, baserade i Jinan och i Beijing. De har sedan mitten av 80-talet samarbetat i måleri, installationer, performance art, skulptur, foto och författarskap. De har haft utställningar världen över och finns representerade i bl a China National Museum, Centre Georges Pompidou, The San Francisco Museum of Modern Art, Kemper Museum of Contemporary Art och Princeton University Art Museum. (Text: Si Han)

Chinese Transvestites – Contending for Brightness, 125 x 150 cm, Photograph, 2004

Gao Zhen
1956 born in Jinan, Shandong

Gao Qiang
1962 born in Jinan, Shandong
Live and work in Jinan and Beijing

Drag shows are not at all unusual or alien in modern China, and feature in the clubs that form

part of ordinary night life in most large cities. The photographs of the Gao Brothers document a group of drag queens. It was more by coincidence that they encountered such a show in Jinan, the provincial capital of Shandong, a middling city of six million inhabitants.

I am not sure to what extent these shows are influenced by Western bar culture, but one thing is certain: that men dressed as women and women dressed as men appearing and singing on a stage is a Chinese cultural tradition. In Beijing

opera, both female and male roles have traditionally been performed by men, and in Yueju opera, women also play male roles. They have always been seen and respected as artists, not "drag queens" or "drag kings". Today, many view Beijing opera as a cultural antique, preferring reality TV. Two of the most famous winners in the recent Chinese counterpart to *Idol* are Li Yugang and Li Yuchun. The former is a man, but appeared as a female singer. Li Yuchun is a young girl who appeared as a boy. There are many of

Chinese Transvestites – Siars, 150 x 125 cm, Photograph, 2004

GAO BROTHERS SECRET LOVE 37

these artists; some have been in ensemble casts and toured abroad, and nobody ever thought of it as having anything to do with drag shows. It has been even less associated with transvestism or homosexuality. Could it be that if you are successful, you are called an artist, but if you fail to break through, you are labelled a drag queen, transvestite, homosexual?

The Gao brothers strive for artistic freedom in their work, but the title they gave this video piece is worth considering. It is clearly about

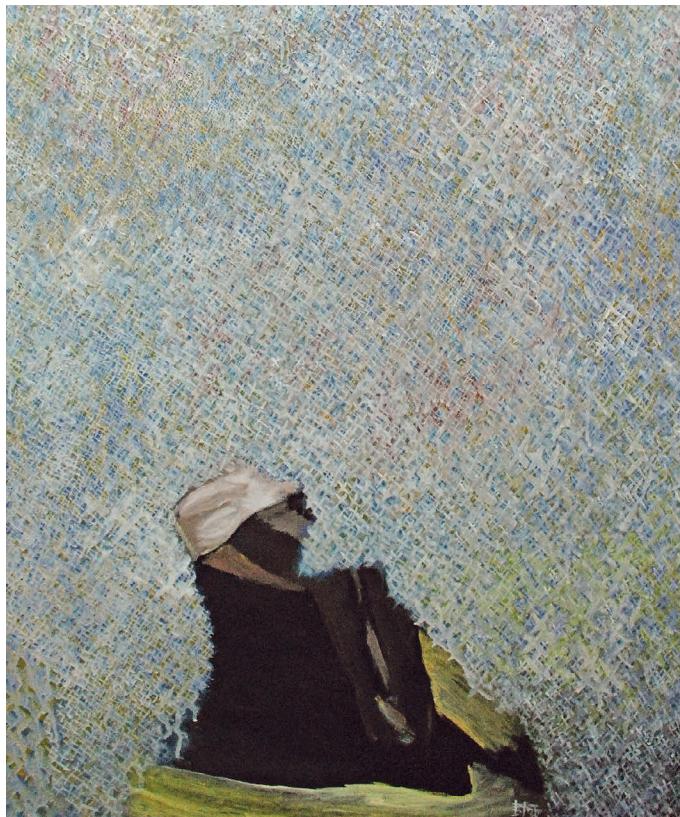
drag queens, but the Chinese name means “Chinese homosexuals” and the English title for the photos is *Chinese Transvestites*. This indicates that the difference is not clear. Resistance to restrictions in political freedom are not necessarily synonymous with moral openness and understanding in these matters. But the attention they have given this group is worth endorsing. I hope that this work by the two world-famous brothers can raise thoughts and lead to critical reflection among viewers.

The Gao Brothers are a pair of artist brothers based in Jinan and Beijing. They have been collaborating on painting, installation, performance, sculpture, photography and writing since the mid-1980s. Their work has been exhibited all over the world, and is held in private and museum collections, such as The China National Museum, Centre Georges Pompidou, The San Francisco Museum of Modern Art, The Kemper Museum of Contemporary Art and The Princeton University Art Museum. (Text: Si Han)

高 源 Gao Yuan

Gao Yuans tavlor liknar en drömvärld. Man vet inte varifrån människorna i tavlorna kommer eller vart de är på väg, de saknar ansikte, kropp, identitet. Med konstnärens egena ord: "Jag målar ungdomar som själva inte har en aning om vad de ska göra härnäst." Som i tavlan *Den blå rulltrappan*. Tavlan *Var inte sårade och bedrövade, jag tar med er bort* har sin bakgrund i några av hennes väninnors tragiska livsöden och de olyckor

Don't Feel Depressed... 57 x 100 cm, Acrylic on Canvas, 2011

38 SECRET LOVE GAO YUAN

Gao Yuan

1986 born in Kunming, Yunnan
2009 graduated from the Animation Arts dept.,
Communication University of China, Beijing
Lives and works in Beijing

Gao Yuan's paintings are like a dream world. You do not know where the people in them come from or where they are headed; they lack faces, bodies, identities. In the artist's own words: "I paint youths that have no idea what they are going to do next." – as in the painting *The Blue Escalator*. The painting *Don't Be Hurt and Sad, I'll Take You with Me* is grounded in the tragic destinies and misfortunes that befell some of her female friends. The many tight plus signs

are symbols of healing. Painting these symbolic white markers was very time-consuming. "I imagined that my friends' unhappiness could eventually be ended through my mechanical movements, that I could make it easier for them one brushstroke at a time. I imagine that I can take people closer to real calm by creating something full of light."

A painting titled *We Do Not Exist in any Generally Accepted Context* is very close to the main

som drabbade dem. De många täta plustecknen i tavlan är symboler för botande. Hon använde väldigt lång tid för att måla dessa vita symboliska markörer. "Jag föreställde mig att mina vänners olycka så småningom kunde få ett slut genom mina mekaniska rörelser, med ett penseldrag i taget kunde jag göra det lättare för dem. Jag inbillar mig att jag genom att skapa något ljus kan föra människor närmare ett verkligt lugn."

En målning som har titeln *I alla av allmänheten accepterade sammanhang finns inte vi* ligger väldigt nära utställningen Secret Loves huvudtema, tabubelagd kärlek. Gao Yuan säger:

"Den målningen är väl en av dem som det är lättast att koppla till homosexualitet, det finns en tydlig berättande ton. Många av mina manliga vänner tycker om den. Men tekniskt sett är jag själv inte så nöjd med den och andra tavlor från min tidiga period. Den är för mild, för perfekt – men ungdomstidens liv och kärlek är tom och grym, och det gäller särskilt för homosexuella. Känslor som inte accepteras av omgivningen, som bara kan hållas vid liv in i ett intimt ömsesidigt förtroende. Framtiden kan ingen förutspå, men ändå ska man våga göra sällskap och gå framåt tillsammans– hur ska man klara av det?"

Gao Yuan har tidigare använt Feng Ling som konstnärsnamn, hennes verk sprids i stor omfattning via nätet. En homosexuell författare hon lärde känna via nätet har använt hennes tavlor som illustrationer i sina romaner och en del av hennes tavlor har också publicerats i den lesbiska tidskriften *Les+*. Jag frågade henne om vilket inflytande nätet har för Post-80-konstnärerna som hon, svaret blev:

"Jag tycker det är svårt att ta upp frågan om nätet som något som bara handlar om min konsts inflytande. Ända från början, när webben blev allmänt tillgänglig i Kina, så har det varit en självklar beståndsdel av mitt och mina vänners liv. Kanske åttio procent av kontakterna börjar på nätet, det är en miljö, det är vattnet, och åt vilket håll fiskarna i vattnet simmar, det bestäms av fiskarna själva." (Text: Si Han)

Blue Elevator, 100 x 57 cm, Acrylic on Canvas, 2009

We Don't Exist In Any Allowed Landscape, 100 x 57 cm, Acrylic on Canvas, 2009

GAO YUAN SECRET LOVE 39

theme of the *Secret Love* exhibition, taboo love. Gao Yuan says: "This painting is probably one of the easiest to connect to homosexuality; it has a clear narrative tone. Many of my male friends like it. But technically, I'm not that satisfied with it, or other paintings from my early period. It is too mild, too perfect – but the life and love of youth is empty and cruel, and this holds especially true for homosexuals. Emotions that are not accepted by those around you, that can only

be kept alive in a framework of intimate mutual trust. No-one can tell the future, but one should still dare to conjoin and go forwards together – how is one to do that?"

Gao Yuan has previously used Feng Ling as a nom de plume; her work is largely spread over the web. A gay writer she got to know on the web has used her paintings as illustrations for her novels, and some have also been published in the Lesbian magazine *Les+*. I asked her about the influence of the internet on post-1980s artists such as herself. She replied: "I think it is hard to treat the question of the internet as something that only has to do with the influence of my art. Since the beginning, when the web became publically available in China, it has been an obvious part of the lives of my friends and me. Perhaps 80% of contacts start on the web; it's an environment, it is the water, and the fishes themselves decide which way to swim in it." (Text: Si Han)

韓美鈔

Han Meichao

"Min konst visar fram mitt personliga växande och min förståelse för livet och samhället. Sedan år 2006 har föremålen för min fotokonst varit män i min omgivning som jag känner väl, de flesta i en speciell grupp – mina homosexuella vänner. Det som lockade mig från början var deras litet hemlighetsfulla, udda livsstil, brokig, flärdfull. Jag blev själv en del i gruppen. Jag ville genom fotot försöka förstå vad dessa unga homosexuella män gjorde, hur deras livsstil skilde sig från det socialt accepterade 'normala'."

"Men allt eftersom jag utvecklades på ett personligt plan och min fotokonst fördjupades, så skedde stora förändringar i mitt synsätt. Jag upptäckte att för många var homosexualitet mer en fråga om "ett val" än "något givet". Jag håller med Foucault om att kön kan ses som en social konstruktion. De jag fotograferade kunde tyckas leva ett liv utanför det normala, utan solljus, men de var de mest idealistiska, de vågade öppet vägra samarbete och underkastelse under orättsfärdiga regelsystem, under maktens tvång. De tog kontroll över den frihet de själva valde. De hade en passionerad glöd inför livet."

"Jag vill dokumentera min och deras livsinställning i en turbulent tid. I mina foton står friheten som huvudtema i kontrast till systemets undertryckande."

"Att göra homosexualitet till tema för fotot, att lyfta fram

det i offentligheten är i sig riskfyllt. Jag vet att jag utsätter mig för faran att bli marginaliseras. Men jag tror på värdet av det jag gör, och jag måste stå för mina egna principer, oavsett riskerna. Därför vill jag lyfta fram och visa värdet i det som idag är förvisat till ett undanskymt gränsland och låta det införlivas som en del i det samhälleliga samtalet."

Verket *Det första Gud uppenbarade för mig* använder som form det traditionella kinesiska måleriet på rulle för att skapa ett altare. Modellerna i fotot är Han Meichao själv och hans pojkvän. Rullen är i sig själv väldigt lätt, altaret är en plats med stor tyngd:

"Att förena det lätta med det tunga är en motsats, som också i bilden blir en förlängning av min egen kamp och motsägelsefullhet. Ena stunden det som är för handen, den kroppsliga glädjen, det lätta sinnet, andra stunden det inre trycket, tungsinnet. Jag känner en fromhet inför Gud, men samtidigt hela tiden en känsla av skuld. Jag vill knäböja, men jag vet inte vem ska knäböja inför."

"Det första som Gud har uppenbarat för mig är detta: Gud accepterar mig som ateist. Därför vill jag stanna upp inför honom i tillbedjan och bönen." (Text: Han Meichao och Si Han, *bygger på intervjuer med Han Meichao mellan 2011 och 2012*)

Han Meichao (artist name: Dollar Han)
1985 born in Fuxin, Liaoning
2009 graduated from the Photography Dept., Lu Xun Art Academy
Lives and works in Beijing

"My art shows my personal growth and my understanding for life and society. Since 2006, the subjects of my photo art have been people around me who I know well, most of them in a special group – my gay friends. What attracted

me from the start was their slightly secretive, unusual lifestyle, promiscuous, frivolous. I became part of the group myself. Through photography, I wanted to try to understand what these young gay men did; how their lifestyle differed from the socially accepted 'norm'.

"But as I developed on a personal level and my photo art became deeper, great changes occurred in my way of viewing things. I discovered that for many of them, homosexuality was

more a matter of choice than a given thing. I agree with Foucault that gender can be seen as a social construct. Those I photographed were forced to live a life outside normality, without sunlight, but they were the most idealistic, they openly refused to cooperate with and submit to unjust regulations imposed by the authorities. They took control of the freedom they chose themselves. They had a passion for life.

"I want to document my attitude to life and

*"Det första som Gud har uppenbarat för mig är detta:
Gud accepterar mig som ateist. Därför vill jag stanna upp
inför honom i tillbedjan och bönen." – Han Meichao*

The First Revelation Given by God, L 110 x 320 cm, M 130 x 320 cm, R 110 x 320 cm, Photograph, 2011

HAN MEICHAO SECRET LOVE 41

theirs in a turbulent time. In my photos, freedom is the main theme, in contrast to the repression of the system.

"Making homosexuality the theme for the photography, making it public, is in itself risky. I know I'm subjecting myself to the danger of being marginalised. But I believe in the value of what I do, and I have to stand for my own principles, regardless of risk. Therefore, I want to highlight and display the value in what is cur-

rently relegated to a dark borderland, and allow it to be incarnated as a part of societal discourse."

The piece *The First Thing God Revealed to Me* uses the form of traditional Chinese scroll painting to create an altar. The models in the photo are his boyfriend and himself. The scroll itself is very light; the altar is a place with great weight:

"Uniting the light and the heavy is a contradiction, which in the picture also becomes an extension of my own struggle and contradictions.

One moment, what is close at hand, physical enjoyment, lightness of heart; the next, inner pressure, melancholy. I feel piety before God, but also a constant sense of guilt. I want to kneel, but I don't know whom to kneel before.

"The first thing that God has revealed to me is this: God accepts me as an atheist. Therefore, I want to stop before him in supplication and prayer." (Text: Han Meichao and Si Han, based on interviews with the artist between 2011 and 2012)

蒋奇谷

Jiang Qigu

Jiang Qigus monumentalala tuschmålningar av manskroppar, skapade med känsliga enkla linjer och fläckar, är innovativa och understryker hans imponerande skicklighet att använda den klassiska kinesiska tuschtekniken på ett modernt expressionistiskt sätt.

Jiang studerade tuschmåleri i Kina och flyttade i tretioårsåldern till USA för fortsatta studier, och är nu professor vid School of the Art Institute of Chicago. Hans måleri visas på utställningar världen över, och är mycket uppskattat av konstsamlare. När det gäller den konstnärliga stilen och de formella kvaliteterna ser många konstvetare hans måleri som ett exempel på en fruktbar sammansmältning av mångkulturella influenser och på de obegränsade möjligheter som möten mellan kulturer kan ge. Konsthistorikern James Elkins lovordar hans verk som ”mästerliga målningar” som ”tar två historiska traditioner på stort allvar: hela den tretusenåriga kinesiska måleritraditionen, och den västerländska traditionen av figurativt måleri efter Renässansen. Det är det som gör hans verk så givande, så uppfriskande.”¹

Men för mig ligger den verkliga styrkan i Jiangs måleri i hur hans konst återspeglar sanningen i en människas personliga känslor och livserfarenhet. Det gäller särskilt konsten från de första åren i USA, mellan 1988 och 1994. Serien med figur-målningar började han arbeta med efter en svår bilolycka, som inträffade strax efter det att han kom till USA. Han blev själv allvarligt skadad. Samtidigt brottades han med en annan fråga: vilka var hans sanna, ärliga kärlekskänslor? Hans manliga kroppar är målade med känsliga linjer och rörelser, de har huvuden utan ansikten, traumatiska, sensuella, med plumpar av tjockt svart tusch och abstrakta former i färg, på rispappersytan som andas. I *Dunno what to do* är den manliga figurens kraftfulla muskler och känsliga gester målade med fina linjer, och de djärvare formerna liknar tunga depresiva moln över huvud och ansikte, de uttrycker osäkerhet, sårbarhet, patos. I *Apart* tycks det obrutna penseldraget vara en ogenomtränglig mur som skiljer de två figurerna från varandra och hindrar kontakten, de plågas båda av sorg och skuldkänslor. Här visualiseras konstnären en filosofisk fråga:

Tell Me Your Story F, 100 x 145 cm, Ink om rice paper 1990

42 SECRET LOVE JIANG QIGU

Jiang Qigu

1956 born in Shanghai
1983 bachelor of Fine Arts degree from Shanghai Normal University
1990 Master of Fine Arts degree from the School of the Art Institute of Chicago
Lives and works in Chicago and Shanghai

¹ James Elkins, "Master Paintings", Ink paintings by Qigu Jiang: Figures, Koehnline Museums of Art, 2009

Jiang Qigu's monumental ink brush paintings of male bodies, created with simple, sensitive lines and dots, are innovative and highlight his impressive skill in using the classic Chinese ink technique in a modern, expressionist way.

Jiang studied ink brush painting in China and moved to the USA in his thirties to continue his studies. He is now a professor at the School of the Art Institute of Chicago. His painting is shown at exhibitions worldwide, and is highly

prized by art collectors. In terms of style and formal quality, many art experts see his painting as an example of the fruitful fusion of multicultural influences and of the unlimited opportunities that the meeting of cultures can yield. The art historian James Elkins praises his work as “master paintings” that “take two historical traditions very seriously: the entire 3,000-year history of Chinese painting, and also the post-Renaissance history of Western figurative painting. That is

Dunno what to do, 100 x 145 cm, Ink on rice paper, 1990

Apart 1, 145 x 100 cm, Ink om rice paper, 1990

Apart 2, 145 x 100 cm, Ink om rice paper, 1990

44 SECRET LOVE JIANG QIGU

möjligheten och omöjligheten till verklig kärlek mellan två mänskor, oavsett kön, och det avstånd som alltid finns mellan två hjärtan, som är så svårt att uthärda.

Manlig nakenhet är inte ett vedertaget motiv i kinesiskt tuschmåleri. Det är också viktigt att notera, att konstnärskretsen som arbetar i den traditionella tuschmåleritraditionen är konservativare än de som arbetar med nya media som har rötter i västerländsk tradition, och i tuschmåleriet ser man sällan historier som är för personliga. Men Jiang Qigu, den äldste konstnären som deltar i denna utställning, är en av dem som vågat bryta normen. Ett verk fick titeln *Tell me your story*. Och det är precis det konstnären själv gjort, berättat sin historia.

(Text: Si Han)

what makes them so rewarding, and so refreshing.”¹

But for me, the true power in Jiang’s painting lies in the way his art reflects the truth of an individual’s personal feelings and life experience. This applies especially to the art from his early years in the US, between 1988 and 1994. He began the series of figure paintings after a serious car accident that took place shortly after his arrival in the States. He himself was severely

Dare Not to Speak Aloud, 51 x 32 cm, Ink on rice paper, 1990

Missing of Shandong Brother, 51 x 32 cm, Ink on rice paper, 1988

JIANG QIGU SECRET LOVE 45

injured. Simultaneously, he was struggling with another question: which were his true, honest feelings of love? His male bodies are painted with sensitive lines and gestures, faceless heads, traumatic, sensual, with blots of thick dark ink and abstract colour shapes on the rice paper's breathing surface. In *Dunno What to Do*, the male figure's powerful muscles and sensitive hand gesture are drawn in fine lines, and the bolder shapes resemble depressive clouds over the head

and face, expressing insecurity, vulnerability and pathos. In *Apart*, the unbroken brush stroke feels like an impenetrable wall separating the two figures, impeding contact; both seem tormented by sorrow and guilt. Here, the artist is visualising a philosophical question: the possibility and impossibility of true love between two individuals regardless of gender and the unbearable distance that always exists between two hearts.

The male nude is not an orthodox theme in

Chinese ink brush painting. It is also important to note that the circle of artists working with the traditional ink technique is more conservative than those who work in new media rooted in Western tradition, and ink painting seldom depicts overtly personal stories. But Jiang Qigu, the oldest artist to participate in this exhibition, is one of those who dared break the mould. One piece is titled *Tell Me Your Story* – which is precisely what the artist himself did. (Text: Si Han)

李广 辛

Li Guangxin

Utställningens namn Secret Love har sitt ursprung i Li Guangxins verk *Noise Prohibited*. Tårarna som rinner nedför kinderna på den oskuldsfulla vackra flickan i bilden, som skulle vilja säga något, men med handen visar att hon inte vågar, inte kan, får mig att tänka på Oscar Wilde. För drygt hundra år sedan ställdes åklagaren frågan till honom: 'What is the love that dare not speak its name?' Jämfört med den tidens England är toleransen betydligt större i dagens Kina, men homosexualitet är fortfarande ett ämne som är tabu. I synnerhet inom den visuella konstens uttrycksformer finns klara gränser. Därför kan *Noise Prohibited* stå som ett porträtt för hela utställningen.

Ungdomen är kanske det tema som intresserar Li Guangxin mest. Ungdomliga ansikten, kroppar, tårar, och pärlor är element som ofta finns i hans verk. Sorgen över ungdomens förgänglighet leder tankarna till några av den västerländska litteraturens centrala verk, Shakespeares "Youth's a stuff will not endure" i *Trettondagsafton*, Goethes skildring av ungdomens lidelsefulla och bittra sorg i *Den unge Werthers lidanden*. I de fyra verk som valts ut för Secret Love är tårar ett centralt element, tårar av glädje och av smärta, som pärlor, men vackrare och förgängligare.

Li Guangxin - som förutom Photoshop är mycket bra på kalligrafi och tuschmåleri och gärna läser Tangdikter och Taoistiska klassiker på sin fritid - har skrivit följande kommentar till temat ungdom, tårar och pärlor. (Text: Si Han)

Konstnärskommentar:

Det finns ett gammalt talesätt som säger att de två sorgligaste sakerna är att dö ung, och att förlora sin ungdom. Jag menar att det relativt sett är något lyckligare att dö ung – livet tar slut när det är som vackrast, det är förstås sorgligt, svårt att förlikas med, men det senare är värre - en undergiven förlängning, utan alternativ, en långdragen plåga, till omedvetenhet och förlorad värdighet.

Döden och åldrandet är något som alla måste reflektera över och uthärda, det är ett evigt ödestema, som känns alltmer tvingande och tryckande ju äldre man blir. Och när vi till slut står inför denna realitet, då först inser vi tillfullo vilken dyrbar tid av vårt liv som ungdomen var. Tangpoeten Li Shangyin skrev: "När kärleken som återstår blott är ett vackert minne fylls mitt sinne av djup sorg." De unga är inte medvetna om ungdomens värde. Tiden, energin och hälsan finns där som en självklarhet. Livet som en drömfantasi, men en dröm som också rymmer meningslöshet, fåfänga, tillgjordhet, egensinne och falska förhoppningar. Glädje, frustration, förställning, fåfänga dagdrömmar.... och när ungdomens drömmar gradvis mattas, först då inser vi hur mycket vi har missat. Hur vi än försöker kan vi inte hålla kvar ungdomen som rinner genom våra fingrar. Vi ser den med uppspärrade ögon försvinna, långt där borta, och vi börjar känna ilska över det spratt som livet spelat oss.

Ungdomen liknar en pärla, varm, fuktig, glänsande. Men

Li Guangxin
1973 born in Chongqing
1994 graduated from Sichuan Fine Arts Institute
Lives and works in Beijing

The exhibition's title, *Secret Love*, originates in Li Guangxin's piece *Noise Prohibited*. The tears streaming down the cheeks of the innocent, beautiful girl in the picture, who would like to say something, but shows that she cannot with her hand, make me think of Oscar Wilde. Some one hundred years ago, the prosecutor asked him: "What is the love that dare not speak its name?" Compared to Britain in that day, tolerance is

much greater in modern China, but homosexuality is still a taboo subject. There are clear limits in the expressive forms of visual art in particular. Therefore, *Noise Prohibited* could stand as a portrait for the entire exhibition.

Youth is perhaps the theme that interests Li Guangxin the most. Youthful faces, bodies, tears and pearls are recurring features in his work. The grief for the transience of youth are

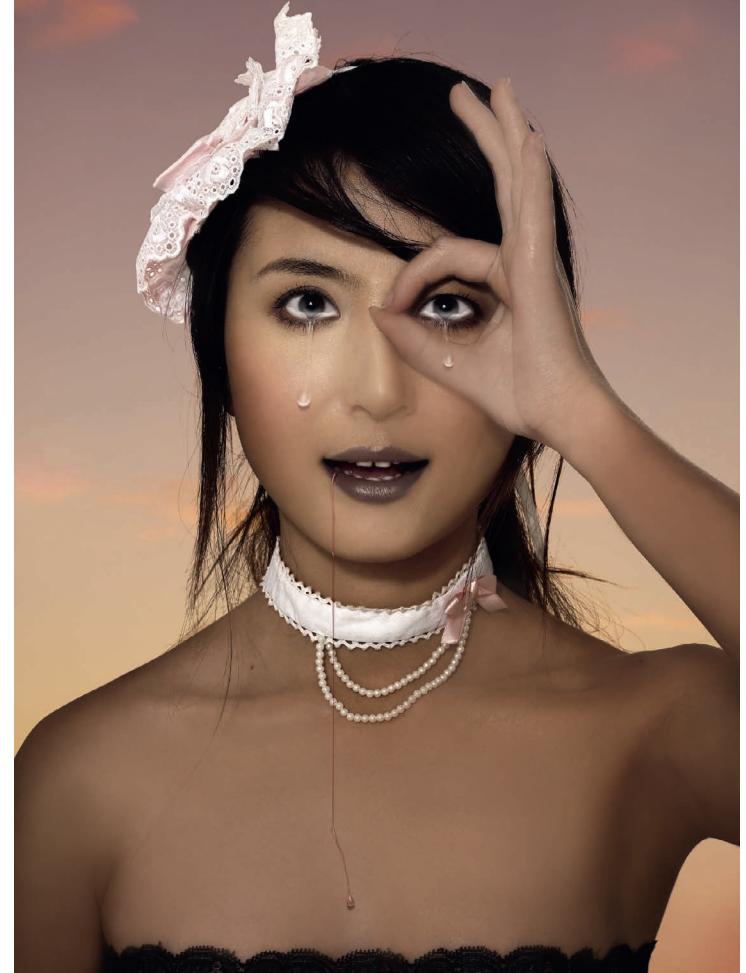

Noise Prohibited, 143x110cm, Inkjet print on paper, 2007

till slut förlorar den sin glans, med samma ödesbestämdhet som vi åldras och dör. Det är därför som kärleken till pärlor ökar med åldern, de bär till den åldrade huden, omhuldas varsamt, smeks. Är det pärlorna som värdesätts, eller är de ett uttryck för sorgsen saknad av en förgången ungdom? (Text: Li Guangxin)

Guowei, 143 x 110 cm, Photograph, 2007

Peacock, 143 x 110 cm, Photograph, 2007

48 SECRET LOVE LI GUANGXIN

reminiscent of some central works in Western literature, such as Shakespeare's "Youth's a stuff will not endure" in *Twelfth Night* or Goethe's depiction of youth's impassioned and bitter sadness in *The Sorrows of Young Werther*. In the four works selected for *Secret Love*, tears are a central feature, tears of joy and pain, like pearls, but more beautiful and ephemeral.

Li Guangxin, who excels at calligraphy and

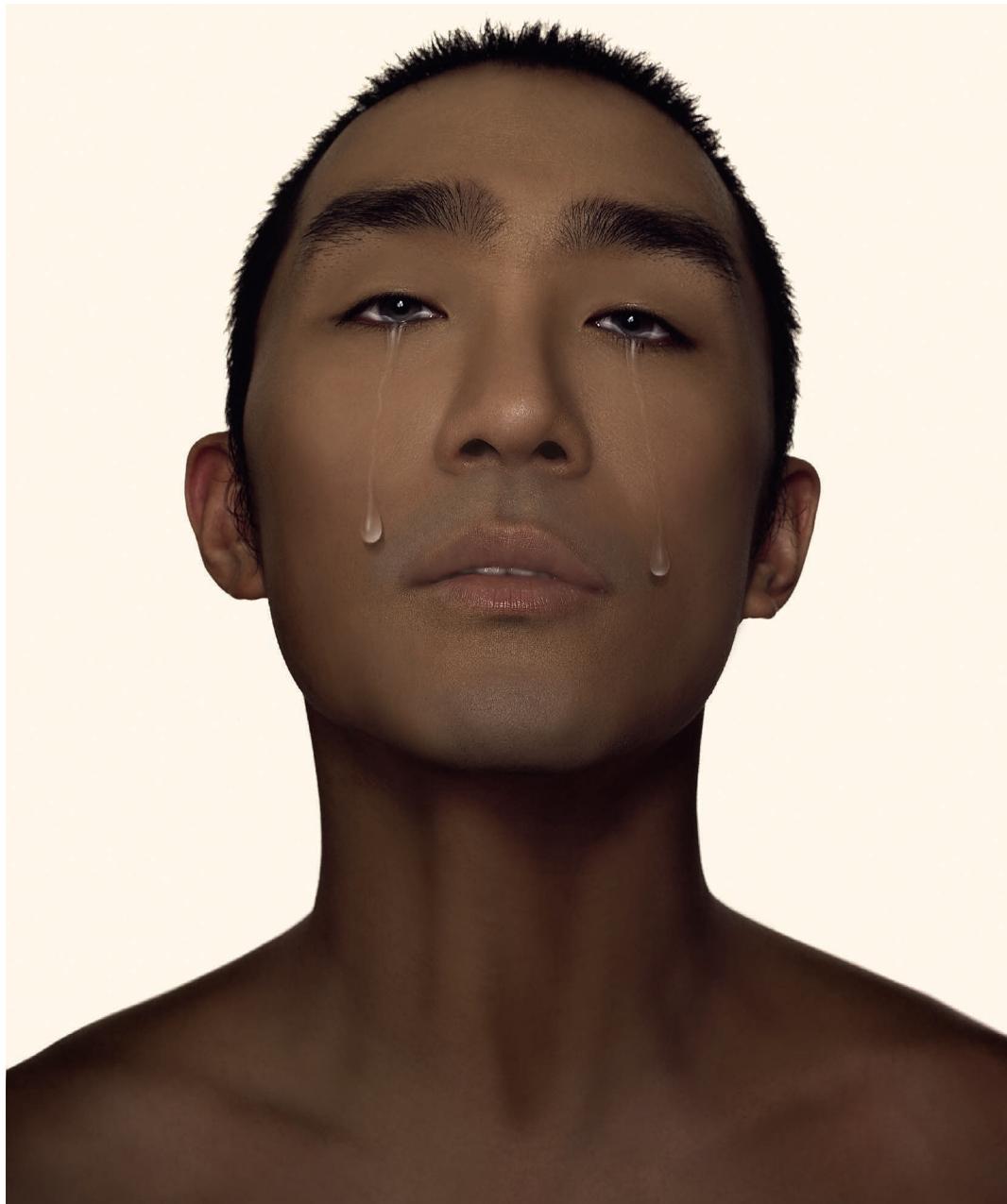
ink painting in addition to Photoshop and enjoys reading Tang poetry and Taoist classics in his spare time, has written the following comment to the theme of youth, tears and pearls. (Text: Si Han)

Artist's comment:

There is an old saying to the effect that the two saddest things are to die young and to lose one's

youth. I say that relatively, it is somewhat more fortunate to die young: life ends when it was at its most beautiful; it is of course sad, hard to face, but the alternative is worse – a subjugated prolongation, without choice, an extended torment to unconsciousness and loss of dignity.

Death and ageing is something we must all think about and endure; it is a constant theme of destiny that feels increasingly coercive and

Guangxin, 143 x 110 cm, Photograph, 2007

"Youth's a stuff will not endure."
– Shakespeare, *Trettondagsafton*

LI GUANGXIN SECRET LOVE 49

oppressive the older you get. And once we are finally confronted with this reality, only then do we fully understand what a precious time of our life youth was. The Tang poet Li Shangyin wrote: "When the love that remains is but a beautiful memory, my heart is filled with deep sorrow." The young are not aware of the value of youth. Time, energy and health are taken for granted. Life as a dream fantasy, but a dream that also

encompasses meaninglessness, vanity, affectation, obstinacy and false hopes. Joy, frustration, insincerity, vanity, daydreams... And when the dreams of youth gradually fade, only then do we realise how much we have missed. No matter how we try, we cannot hold on to youth, which runs through our fingers. We see it vanish through wide-open eyes, far remote, and begin to feel anger at the joke life has played on us.

Youth is like a pearl, warm, moist, gleaming. But finally, it loses its sparkle, with the same fatality as we age and die. It is therefore that the love of pearls increases with age; they are carried next to the ageing skin, carefully cherished, caressed. Is it the pearls we value, or are they an expression for the grief caused by lost youth? (Text: Li Guangxin)

李晓峰

Li Xiaofeng

Att se på Li Xiaofengs målningar är ett sätt att nå rofylldhet och stillhet, i en värld som vi inte alltid kan förstå. För Lin Xiaofeng bör konsten vara något som kan ge vår själ ro, inte motstånd. Hans målningar är inte predikningar eller satirer, de uttrycker bara en harmoni mellan mänskliga och natur. I hans *Flower Boys* är proportionerna mellan blommor och mänskor de omvänta mot verkligheten, men ändå ger de ett så naturligt intryck. Varje blomma och blad bildar ett eget litet universum, där mänskan befinner sig, tankfull, lekfull. Munkarna eller eremiterna, nakna och utan hår, lever i glädje och hoppfullhet i en idyllisk och fredlig värld, långt från allt det smärtsamma som hemsöker oss i den verkliga världen. De är utan kläder och det finns inte heller någon frisyr som kan låta oss avgöra vilken tidsepok de lever i, tiden står stilla, den stilla ron skapar en översinnlighet.

Li Xiaofeng studerade traditionellt tuschmålere i tio år, och åkte sedan i början av 90-talet till Europa och var aktiv i konstnärsscenerna i Prag, Paris och Amsterdam. Efter tio

år åkte han tillbaka till Kina. Hans teknik har rötter i både den österländska och västerländska traditionen. Praktfullheten och lugnet, balansen och harmonin har tagit intryck av måleriet med blommor och fåglar från Songdynastin, av den italienske renässansmålaren Sandro Botticelli och den österrikiske målaren Gustav Klimt.

Summer Paradise från 1994 är ett av utställningens tidigaste verk. Inspirationen kommer från en sommardag i en park i Amsterdam, där homosexuella rör sig i samma frihet som vem som helst, öppet och synligt, och njuter av sommarens sol och friska luft. Li Xiaofeng har aldrig gjort någon hemlighet av sin sexuella läggning, och det har heller inte varit något som bekymrat honom. I det avseendet stämmer han själv överens med stämningen i sina målningar. Som den holländske konstkritikern Jhim Lamoree kommenterat: "[Lis] verk ger oss en känsla av hur det känns att vara i harmoni med sig själv och sin omgivning."¹ (Text: Si Han)

Flower Boys 2, 69 x 69 cm, Paints and ink on paper, 2009

50 SECRET LOVE LI XIAOFENG

Li Xiaofeng

1968 born in Chengdu, Sichuan
1983-1986 Chengdu Art Academy, Sichuan
1986-1990 B.F.A. Art Institute, Tsinghua University

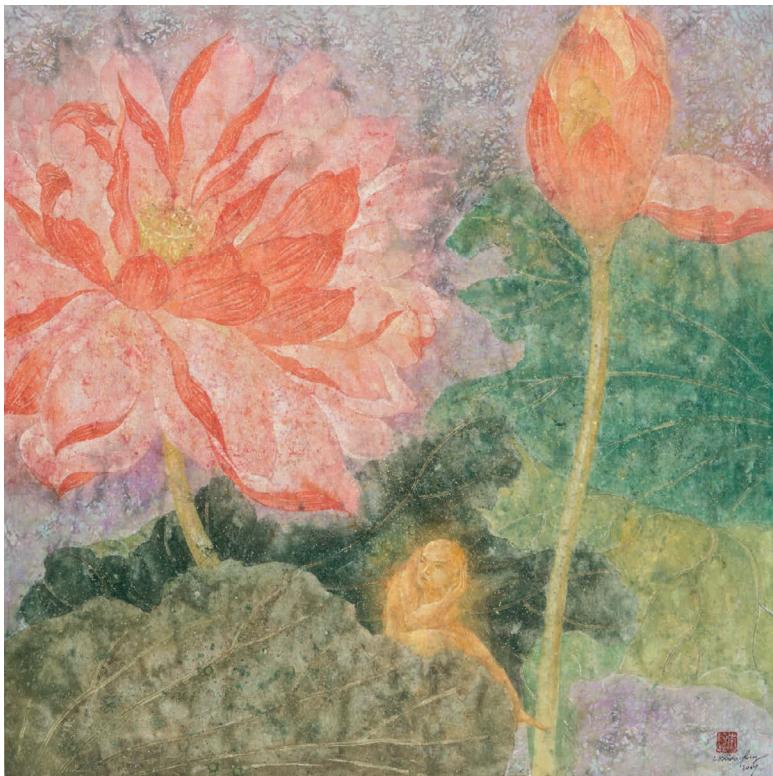
To contemplate Li Xiaofeng's paintings is a way of reaching peace and tranquillity in a world we don't always understand. For Li Xiaofeng, art should be something that can offer our souls peace, not resistance. His paintings are not sermons or satires; they simply express harmony between man and nature. In his *Flower Boys*, the proportions between flowers and people are the reverse of those in reality, but they still convey a

natural impression. Every flower and leaf forms its own little universe, in which the human sits, thoughtful, playful. Monks or hermits, naked and hairless, live in happiness and hopefulness in an idyllic, peaceful world, far from all the pain that visits us in reality. Their nudity and absence of hair prevents us from determining which era they live in: time stands still, and the quietness creates transcendence.

¹ The Ideal not the Reality, L.J Art Space, Beijing 2006.

Summer Paradise, 63 x 69 cm, Paints and ink on paper, 1994

Flower Boys 4 , 69 x 69 cm, Paints and ink on paper, 2009

Flower Boys 3 , 69 x 69 cm, Paints and ink on paper, 2009

Flower Boys 1 , 69 x 69 cm, Paints and ink on paper, 2009

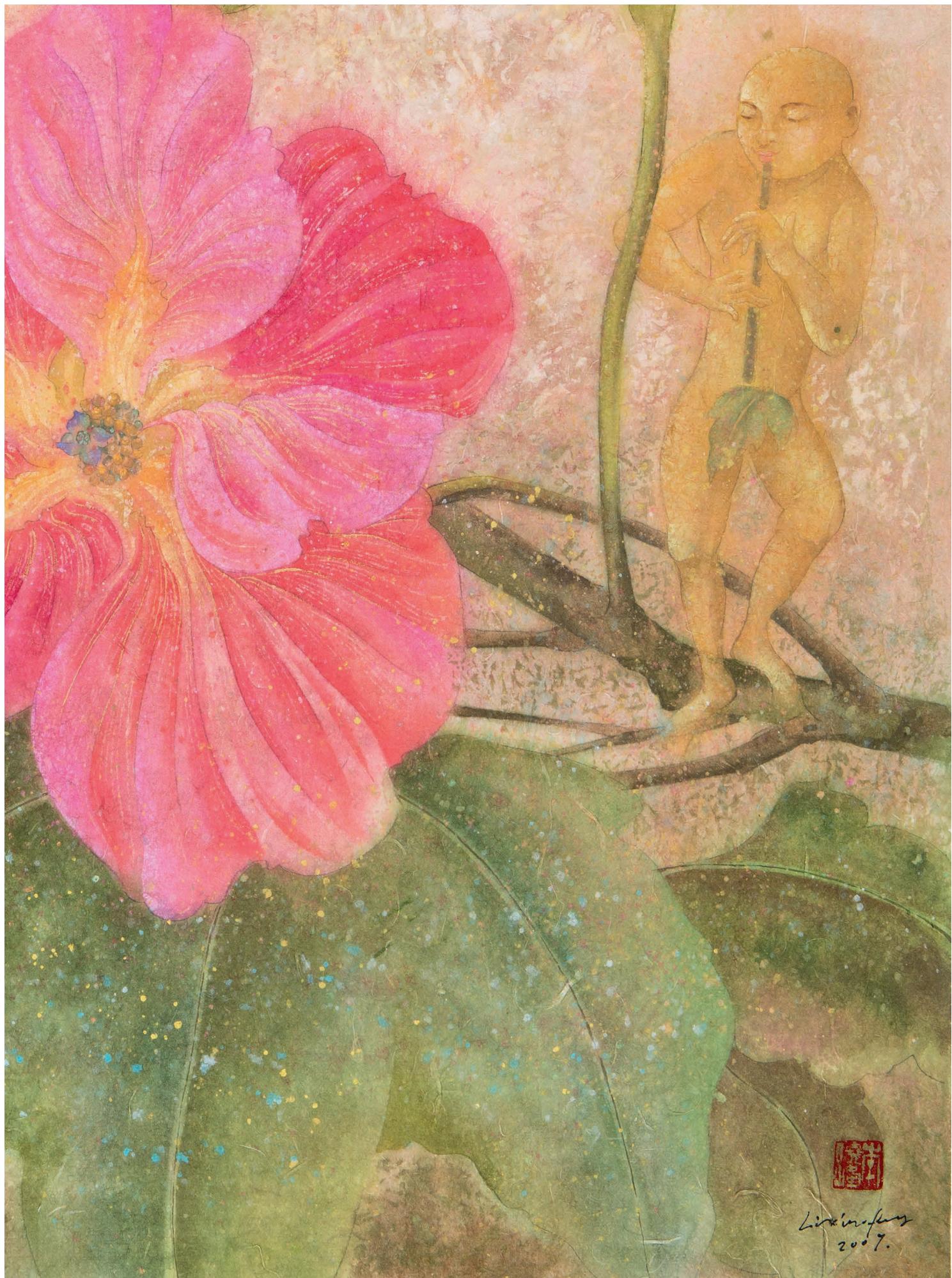
52 SECRET LOVE LI XIAOFENG

Li Xiaofeng studied traditional ink brush painting for ten years, following which he travelled to Europe in the early 90s and was active in the artistic circles of Prague, Paris and Amsterdam. After ten years, he returned to China. His technique has roots in both Eastern and Western traditions. The splendour and calm, balance and harmony are influenced by flower and bird paintings of the Song Dynasty, by the Italian Renais-

sance painter Sandro Botticelli and the Austrian Gustav Klimt.

1994's *Summer Paradise* is one of the exhibition's earliest works. Its inspiration comes from a summer day in a park in Amsterdam, where gay people move just as freely as anybody else, openly and visibly, enjoying the summer sun and fresh air. Li Xiaofeng has never made his sexual orientation a secret, and nor has it been a source of

worry to him. In this respect, he is in accord with the mood of his paintings. As the Dutch art critic Jhim Lamoree commented: "[Li's] work gives us a sense of what it is like to be in harmony with oneself and one's surroundings." (Text: Si Han)

Lixiaofan
2007.

李永飞

Li Yongfei

Rose with Thron, 70 x 68 cm, Ink on paper, 2009

Den unge konstnären Li Yongfei, född 1985, har skapat en serie verk med kroppar och ansikten, som kombinerar traditionellt tuschmåleri med samtidens estetik och mode. Hans motivval innehåller ett genombrott i den tvåtusenåriga kinesiska traditionen av *gongbi*-måleri (den tradition som utmärks av naturtroget detaljerat återgivande, ordet betyder ”den arbetsamma penseln”). Om hans stil säger konstkritikern Emily de Wolfe Pettit: ”[Lis] inspiration och referenser sträcker sig från den engelske 1800-talskonstnären Aubrey Beardsley, som ironiskt nog var influerad av kinesiska och japanska träsnytt, till Warholskas förstöringar av kulturella stereotyper, till den japanske konstnären Tenmyouya Hisashi, där ungdomskulturen ofta återspeglas som en kamp mellan tidsåldrar.”¹ Lis verk speglar den yngsta generationens tuschmålares förening, i vår globaliserade tidsålder, av väst och öst, tradition och modernitet.

I dagens Kina, liksom i en stor del av den icke-västerländska kulturen, är den vitamannens kropp och utseende en norm för ”manlighet” och för ”manlig skönhet”, förmedlad av bl a Hollywoodfilmer och modemagasin. *Tatoo*-serien är en reflektion över vår tids skönhetsideal. ”Tatuering” heter på kinesiska ”*wenshen*”, där det första tecknet ”*wen*” också har betydelsen ”kultur”. Li har berättat att de två verk som han ställer ut i *Secret Love* inte har setts som viktiga av hans gallerist, därför att det finns för mycket av lust och sexualitet i dem, ett ”olämpligt” motiv i tuschmåleriets tradition. Verken leder oss till frågor som: under ytan av de ansiktslösa, kinesiseraende och muskulösa kropparna utsmyckade med typiska traditionella blom- och landskapsmotiv, hur mycket kinesiskt är kvar egentligen i den inre mänskliga världen? Vad är det som är kinesiskt i vår tid? (Text: Si Han)

Li Yongfei
1985 born in Shijiazhuang, Hebei
2007 graduated from Central Academy of Fine Art,
Beijing
Lives and works in Beijing

¹Emily de Wolfe Pettit, *Fantasia in Ink Major, Atkins and Ai Gallery, 2011 Beijing, p.6.*

The young artist Li Yongfei, born in 1985, has created a series of works with bodies and faces that combines traditional ink brush painting with contemporary aesthetics and fashion. His choice of motifs represents a breakthrough in the 2,000-year Chinese *Gongbi* painting tradition (distinguished by naturalistic and detailed depiction; the word means “the busy brush”). The art critic Emily de Wolfe Pettit says of his

style: “[Li] references his inspirations as ranging from the 19th century English artist Aubrey Beardsley, who himself was ironically influenced by Chinese and Japanese prints; to Warholesque Pop amplification of cultural stereotypes; to the young Japanese artist Tenmyouya Hisashi, where youth culture is often played out as an aggressive battle of the Ages.”¹ Li’s work reflects the youngest generation of ink brush painters’ fusion,

Forest in the Mountain, 70 x 68 cm, Ink on paper, 2009

in our globalised age, of East and West, tradition and modernity.

In modern China, as in much of non-Western culture, the white male body and appearance constitute a norm for "maleness" and "male beauty", conveyed by Hollywood films, fashion magazines and more. The *Tattoo* series is a reflection on the ideals of beauty of our age. In Chinese, tattooing is known as "*wenshen*", in

which the first sign, "*wen*" also means "culture". Li has said that the two pieces he is exhibiting in *Secret Love* have not been viewed as important by the owner of his usual gallery as they contain too much lust and sexuality, an "inappropriate" theme in ink brush tradition. The pieces raise questions such as: under the surface of these faceless, faux-Chinese, muscular bodies, painted with typical, traditional flower and landscape

motifs, how much true Chinese remains in the inner human world? What is Chinese in our age? (Text: Si Han)

林金福 Lin Jinfu

Lin Jinfu föddes i skiftet mellan 70- och 80-tal. Han använder det klassiska oljemåleriets teknik för att söka efter och återskapa den samtida kinesiske männen "klassiska skönhet".

I alla kinesiska konstutbildningar ingår porträtt och nakenstudier som centrala element, men som konstnärligt tema är den nakna manskroppen sällsynt. Lin Jinfu är en av de mycket få kinesiska konstnärer som har manskroppens skönhet som föremål för sitt konstnärliga skapande. Han studerade skulptur i provinsen Fujian i fyra år och var sedan elev till den välkände konstnären och konstkritikern Chen Danqing vid Tsinghuauniversitetet i Beijing. Om Lins tavla *Gaze* skrev Chen: "Det är din finaste studie, ett stort framsteg, i Caravaggios anda, sammanhållet, distinkt, inåtvänt. Ansiktet har sexuell utstrålning, men är också insiktsfullt. Det finns inget av trivialt och överdrivet poserande."

Vi som arbetade med utställningen gav Lin just smek-

namnet "Caravaggio" – delvis pga att kinesiska namn är svåra att uttala för vissa. För dem som känner till västerlandets konsthistoria är det också tydligt att Lins konst har drag av barock och nyklassicism, och om man känner till Kinas konsthistoria är det ett välkänt faktum att kinesiska konstnärer har studerat västerländskt oljemåleri och använt den tekniken i åtminstone 150 år. Det är som med pianomusik och opera, som inte heller längre enbart tillhör den europeiska kulturtraditionen, utan också är en del av kinesisk kultur. Utifrån kommande teknik och uttrycksmedel, i förening med inhemska traditioner, ger konstnärerna friare valmöjligheter, och det har bidragit till att Kina blivit en konstens smäldegel. Lägg därtill större ideologisk frihet och obundenhet sedan kulturrevolutionens slut, överlappning av tradition och modernitet, sammansmältning av det östliga och det västliga, det ger bakgrunden till att det kinesiska konstlivet står i fokus

On the Train, 40 x 50 cm, Oil Painting, 2009

56 SECRET LOVE LIN JINFU

Lin Jinfu

1978 born in Fujian
1999 graduated from Sculpture Dept., Fujian Art College
2006 graduated from Oil Painting Dept., Tsinghua University
Lives and works in Beijing

Lin Jinfu was born during the transition between the 70s and 80s. He uses the techniques of classic oil painting to seek and recreate the "classic beauty" of the modern Chinese male.

Portraiture and nude studies form part of all Chinese art education, but as an artistic theme, the naked male body is rare. Lin Jinfu is one of very few Chinese artists to use the beauty of the

male body as a subject in his artistic creation. He studied sculpture for four years in the province of Fujian, and was then a student of the well-known artist and art critic Chen Danqing at Tsinghua University in Beijing. Chen wrote about Lin's painting *Gaze*: "This is your finest study, a great step forward, in the spirit of Caravaggio, coherent, distinct, introspective. The face has sexual

Violin, 150 x 100 cm, Oil Painting, 2010

LIN JINFU SECRET LOVE 57

charisma, but is also insightful. There is not trivial or exaggerated posing.”

Those of us who worked on the exhibition gave Lin the nickname “Caravaggio”, partly because some find Chinese names hard to pronounce. To those who know Western art history, it is also clear that Lin’s art has features of the Baroque and neo-classicism, and to those who

know Chinese art history, it is a well-known fact that Chinese artists have been studying Western oil painting and using the technique for at least 150 years. It is the same with piano music and opera, which are no longer exclusively part of European cultural tradition, but also form part of Chinese culture. The incoming techniques and forms of expression, combined with native

tradition, have given artists greater freedom of choice and contributed to China becoming an artistic melting-pot. Add to this greater ideological freedom and a lack of constraint since the end of the Cultural Revolution, tradition and modernity overlapping, an amalgamation of East and West, and you have the background for the fact that Chinese artistic life lies at the focus of

Gaze, 122 x 92 cm, Oil Painting, 2010

58 SECRET LOVE LIN JINFU

the world's attention. Lin Jinfu and the other artists in this exhibition can be analysed against this background, but what interests me is not to which extent Western influences exist, but how the content mirrors the time and surroundings the artists live in.

Lin Jinfu's art is a breakthrough in Chinese tradition, which is staunchly conservative when

it comes to talking about sex and sexuality. The naked body is easily associated with sex, and has therefore had no room in Chinese art history. The exception is the erotic art of the *Spring Palace Drawings*, *Chun Gong Tu*, but this was strictly intended for private use, not something that could be shown in public. Moreover, China's tradition is patriarchal, and it has therefore been more accept-

able to depict female beauty than male. In a conversation with Lin, he offered this explanation:

"Previously, it wasn't that easy to find buyers for art with men as its theme. To manage financially, I also painted female themes, for which it was easier to find buyers. Nowadays, most people who buy my art are heterosexual, which I think is good. It presumably has to do with the fact that

för världens uppmärksamhet. Lin Jinfu och de andra konstnärerna i denna utställning kan analyseras mot den bakgrunden, men det som intresserar mig mer är inte i vilken utsträckning det finns influenser från väst, utan hur innehållet speglar den tid och omgivning som konstnärerna lever i.

Lin Jinfus måleri är ett genombrott i kinesisk tradition, som är starkt konservativ när det gäller att tala om sex och sexualitet. Den nakna kroppen har lätt att kopplas ihop med sex, och har därför inte haft någon plats i den kinesiska konstens historia. Undantaget är *Värpalatsbilderna*, *Chungongtu*, den erotiska konsten, men den konsten var avsedd för strikt privat bruk, inte något som kunde visas offentligt. Dessutom är Kinas tradition patriarkalisk, och därför har det varit mer accepterat att skildra kvinnlig skönhet än att avbilda en vacker man. I ett samtal med Lin gav han denna förklaring:

"Tidigare var det inte så lätt att få köpare till konst med mannen som motiv. För att klara mig ekonomiskt målade jag även kvinnliga motiv, som det var lättare att finna köpare till. Nu för tiden är de flesta som köper min konst heterosexuella, och det tycker jag är bra. Det hänger väl ihop med att mina taylor inte

skildrar mannen ur ett sexuellt perspektiv, det är den manliga skönheten som är utgångspunkten."

Lin Jinfus konst från 2010 och framåt, som *Gaze* och *Violin*, har förutom det kraftfulla en hemlighetsfull melankoli. Denna behagfulla skönhet, som bryter igenom skillnaden mellan det manliga och det kvinnliga, eller som kombinerar kvinnliga drag i det manliga, syns tydligast i *White dancing shoes*.

Detta slags skönhet finns också i den kinesiska litteraturen. Lin Jinfu älskar den klassiska 1700-talsromanen *Drömmar om röda gemak* (*Hongloumeng*). De manliga och kvinnliga huvudpersonerna bryter med könets begränsningar och gestaltar en klassisk kinesisk syn på skönhet, som står över könsskillnader. Om skönheten i konsten har Lin sagt:

"Min konst har människan som tema, jag har alltid varit intresserad av människokroppen, av ansiktsuttryck. Människan är det vackraste i naturen. Jag vill med min pensel uttrycka sökandet efter skönhet, få åskådaren att respektera och värdera livet, och djupt i sitt inre uppleva den mänskliga skönheten, en ursprunglig, stilla skönhet, bortom det smärtsamma och det fördomsfulla."

(Text: Si Han)

White Dancing Shoes, 120 x 80 cm, Oil Painting, 2010

Hanging, 40 x 50 cm, Oil Painting, 2009

LIN JINFU SECRET LOVE 59

my paintings don't depict the man from a sexual point of view; the starting-point is male beauty."

From 2010 onwards, Lin Jinfu's art, such as *Gaze* and *Violin*, contain a candid melancholy in addition to their power. This pleasant beauty, which breaks through the difference between male and female, or which combines female and male features, is clearest in *White Dancing Shoes*.

This kind of beauty also exists in Chinese literature. Lin Jinfu loves the classical 18th century novel *Dream of the Red Chamber* (*Hongloumeng*). The male and female main characters break off from the limitations of gender and embody a classically Chinese perception of beauty, which transcends gender differences. Lin has said of beauty in art:

"The theme of my art is the human being; I have always been interested in the human body, in facial expressions. The human is the most beautiful thing in nature. With my brush, I wish to express the quest for beauty, to make the viewer respect and value life, and deeply within himself, to experience human beauty, a primal, quiet beauty, beyond pain and prejudice." (Text: Si Han)

林志鹏

Lin Zhipeng

År 2003 hade bloggarna blivit väldigt populära på nätet, att sköta en egen blogg blev ett slags statusmarkör. Jag startade min egen blogg då, och började publicera korta texter och vardagsfoton - olika motiv i närheten av skolan, den gamla flygplatsen i Guangzhou, vänners liv, hur de roade sig, deras fester, excentriska vanor, sex, temperament... Jag la ut på bloggen, ibland med en kort text. Efterhand fick bloggen allt fler besökare, det som lockade nya besökare var känsliga och udda motiv, men inte sällan hade de ett sexuellt intresse för mig. En del som följde min blogg blev vänner, några fotade jag, några surfade och kollade de verk jag lagt upp, och några var som tillfälliga möten på gatan, man hälsar och går vidare.

Internet har format en generation som blivit beroende. Nätet började bryta de traditionella mediernas bojar. Det blev lätt att ta upp ämnen som varit tabu. Efterhand blev det för mig också möjligt att nå ut i mer traditionella former, ordna

utställningar och ge ut fotoböcker på egen hand.

Eftersom nätet ger större frihet kunde jag vara mer ohämmad i mina val av motiv. Jag fotade ungdomar på partyn, kärlekspar på fester, människor som strövade nakna i naturen. Jag fotade vänner i min närlhet, mig själv, människor, saker, händelser, känslor.

Sexualitet och kön har för mig blivit ett centralt tema, det tvetydiga, det lättsinniga, blöta kyssar män emellan, kvinnors fetischism, kroppslig närhet, sexuell lust... en del åskådare strömmar till, nyfikna, förtjusta; andra fnyser föraktfullt över dekadens och förfall. Men jag vill bara finna ett friare uttryck i min fotokonst. I Kinas av traditionen präglade miljö kan det se ut som om vi i den yngre generationen redan har frihet, men frihet är det vi söker efter.

Jag medger att innehållet i mina verk inte alls är representativt för den nya unga generationen, knappast ens för fem

In Existence, serie, Photograph, 2008-2010

GO SECRET LOVE LI ZHIPENG

Lin Zhipeng (artist name: No. 223)
1979 born in Shantou, Guangdong
2000 graduated from the Financial English dept.,
Guangdong University of Foreign Studies
Lives and works in Beijing and Canton

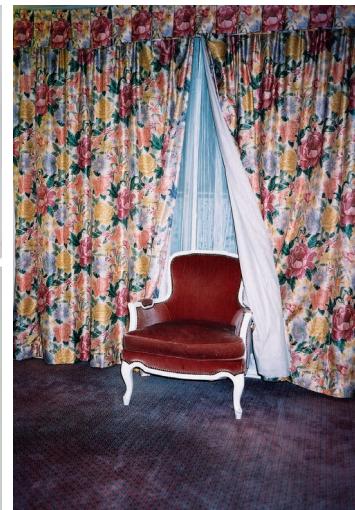
By 2003, bloggers had become very popular on the internet; running your own blog became a kind of status symbol. I started my own blog then, and started publishing short texts and everyday photographs: different subjects near my school, the old Guangzhou airport, the lives of friends, how they amused themselves, their parties, eccentric habits, sex, temperaments... all these I laid out on the blog, sometimes accompa-

nied by a short text. Gradually, the blog attracted more and more visitors; what attracted them were the sensitive and unusual subjects, but they were often also sexually interested in me. Some who followed my blog became friends; some I photographed, some were surfing and checked out the pieces I'd put up, and others were like chance encounters on the street: you greet each other and move on.

procent. Jag förstorar deras liv med min kamera. Jag söker inte efter det exotiska och har ingen förutbestämd plan eller tanke med det jag gör, jag vill bara dokumentera och fotografera min vardag, uttrycka mig med bilder, inte med ord.

I serien *In Existance* [som Secret Love valt att presentera] handlar det om relationen mellan tid och existens. En ögonblicksbild med föremål, utan människor, följt av en bild med en människa – människan och tiden, tiden och rummet, rummet och människan, allt hänger ihop. För varje foto har jag noggrant antecknat tidpunkten då det togs, två bilder som är kopplade till varandra kanske bara skiljer sig åt i tid med några minuter, eller så skiljer det flera timmar eller dagar. De små detaljer som skiljer visar på det som tiden förändrat, växandet och åldrandets processer. (Text: Lin Zhipeng, aka. No. 223)

"I Kinas av traditionen präglade miljö kan det se ut som om vi i den yngre generationen redan har frihet, men frihet är det vi söker efter." – Lin Zhipeng

In Existence, serie, Photograph, 2008-2010

The internet has created a dependent generation. The web started to break the chains of traditional media. It became easier to discuss taboo topics. Gradually, it also became possible for me to reach out by more traditional means, organising exhibitions and self-publishing photo books.

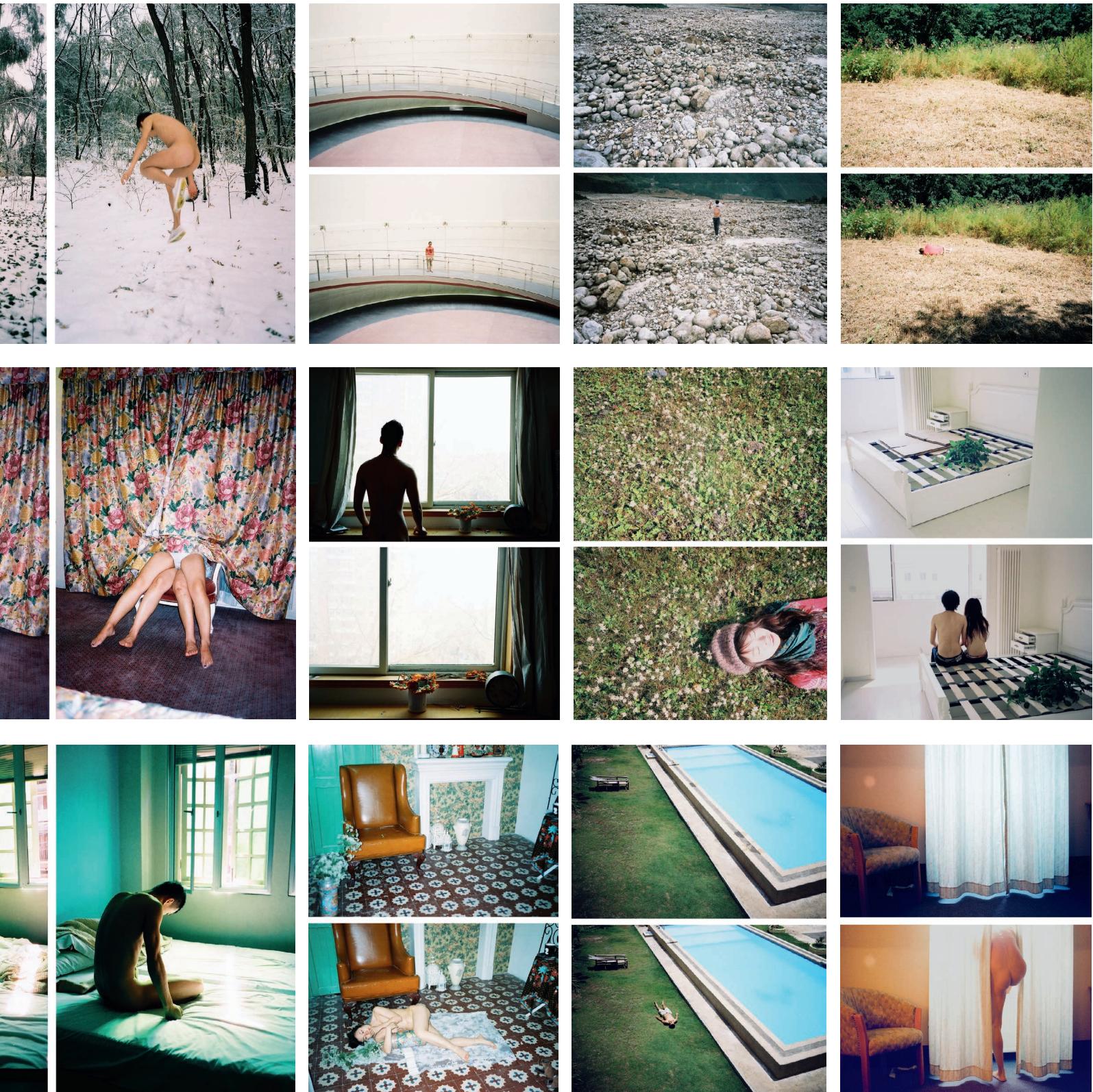
Since the internet gives you greater freedom, I was less inhibited in my choice of subjects.

I photographed youths and loving couples at parties, people wandering naked through nature. I photographed close friends, myself, people, things, events, emotions.

Sexuality and gender have become a central theme for me: the ambiguous; the frivolous; wet kisses exchanged between men; female fetishism; bodily closeness; sexual lust... some viewers flock in, curious, delighted; others snort in deri-

sion at the decadence and decline. But I just want to find a freer expression in my photo art. In China's tradition-laden environment, it may seem as if we of the younger generation already have freedom, but it is freedom that we seek.

I admit that the contents of my work are not at all representative of the new young generation, barely even for five per cent of it. I amplify their lives with my camera. I'm not looking for the ex-

LIN ZHIPENG SECRET LOVE 63

otic and have no predetermined plan or thought behind what I do; I just want to document and photograph my daily life, express myself with images, not words.

The series In Existence [that Secret Love chose to exhibit] concerns the relationship between time and existence. A snapshot of objects, without people, followed by an image containing a person – the human being and time, time and

space, space and the human, it all hangs together. For every photo, I have carefully noted the time it was taken; two interlinked images might have been taken just a few minutes apart, or it might be hours or days. The small separating details indicate what time has changed, the processes of growing and ageing. Text: Lin Zhipeng (No. 223)

马六明

Ma Liuming

Ma Liuming var 24 år, året var 1993. En ung, snygg konstnär med långt hår. Han var på en fest tillsammans med en väninna, och de fick idén att på skoj byta kläder. Resultatet gjorde honom förbluffad: han som man blev med smink och en lång klänning en fulländad kvinnlig skönhet. Denna episod, som var ett tillfälligt infall, väckte Ma Liumingars intresse för vad kön är, och ur detta växte hans egen konstnärliga stil fram, hans speciella form av performance art. Under de följande tio åren blev detta hans konstnärliga signum – han själv som kvinna i olika performance. Under konstnärsnamnet skapade han en rad performance-verk och fotoserier, 1993 foton i klänning eller med naken underkropp, 1994 uppträdde han i konstnärsbyn East Village naken i en serie framträden som han kallade *Lunch*, 1998 vandrade han på Kinesiska muren.

I början av 90-talet var inte performance något allmänt accepterat, och de nakna *Lunch*-framträdena ledde till polisingripande, Ma blev arresterad och satt inläst i mer än två månader. East Village, där unga konstnärer som Ma och Zhang Huang verkade, upplöstes också av myndigheterna. Ma Liuming blev ett känt namn i den samtida kinesiska konstvärlden och blev en av de första som uppmärksammades internationellt.

Mas signum fick ett namn: Fen-Ma Liuming. ”Fen”(芬) är ett vanligt flicknamn, ”ljuvt doftande skönhet”. I namnet Fen-Ma Liuming förenas det manliga och det kvinnliga. Kärnan i de visuella uttrycken blir en förening av ett behagfullt feminint ansikte med en mans kropp. Denna förening av det som är olika blir en reflektion och en kritik av relationen mellan det biologiska och det sociala könet. Med konstnärens egna ord:

Fen-Ma Liuming, 120 x 80 cm, Performace photograph, 1993

64 SECRET LOVE MA LIUNING

Ma Liuming
1969 born in Huangshi, Hubei
1981 began to study painting with tutor Cai Erhe
1991 graduated from the Oil Painting Dept.,
Hubei Fine Arts Academy
Lives and works in Beijing

Ma Liuming was 24 years old; the year was 1993. A young, attractive artist with long hair. He was at a party with a female friend, and they had the idea of exchanging clothes for fun. The result astounded him: with make-up and a long dress, the man became a perfect female beauty. This incident, a chance whim, awoke Ma Liuming's interest in what gender is, and from this,

his own artistic style grew, his special form of performance art. During the next ten years, this became his artistic trademark – himself as a woman in various performances. Under his nom de scène, he created a number of performance works and photo series: photos in a dress or with a naked lower body in 1993; in 1994 he appeared naked in the artistic community East Vil-

Fen-Ma Liuming, 120 x 80 cm, Performance photograph, 1993

MA LIUMING SECRET LOVE 65

lage in a series of appearances he called *Lunch*; in 1998, he walked on the Great Wall of China.

In the early 90s, performance was not widely accepted, and the naked *Lunch* appearances led to police intervention. Ma was arrested and incarcerated for more than two months. East Village, where young artists like Ma and Zhang Huang worked, was also disbanded by the

authorities. Ma Liuming became a familiar name in the contemporary Chinese art world, and one of the first to be noted internationally.

Ma's trademark received a name: Fen-Ma Liuming. "Fen" (芬) is a common girl's name, "sweetly scented beauty". In the name Fen-Ma Liuming, the male and the female are united. The core of the visual expressions is the juxtaposition

of an attractive female face and a man's body. This union of differences becomes a reflection and critique on the relationship between biological and social gender. In the artist's own words: "Fen-Ma Liuming also wants to clarify an awkward relationship: we judge a person by their clothes and other cultural markers, and not by who that person is. The attitude with which one encounters outward

Fen - Ma Liuming Walks on the Great Wall, 21.5 mins, Performance video, 1998

66 SECRET LOVE MA LIUNING

appearance often dictates how one encounters the inner personality.”

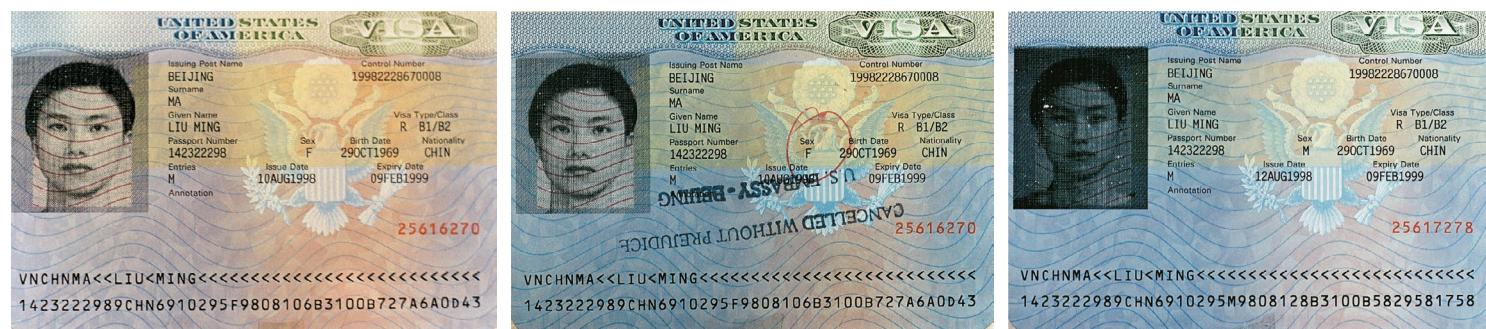
For Ma Liuming, this is a central theme: how gender is judged according to visual experience. His work *Visa to the USA* makes us aware of this, using humour as a weapon. In 1998, he applied for a visa to the USA for his exhibition PS1 in New York. When he received the visa,

he discovered that he had been registered as F (Female) rather than M (Male). “They just looked at my photo and didn’t feel they needed to check what it said in my application.” He went back to the US embassy in Beijing; they both had a good laugh, and his visa was stamped with an “M”.
(Text: Si Han)

"Fen-Ma Liuming vill också tydliggöra ett genant förhållande: vi bedömer en människa efter kläder och andra kulturella kännetecken, och inte efter vem människan själv är. Med vilken attityd man bemöter yttre företeelser säger ofta hur man bemöter den inre personligheten."

För Ma Liuming är detta ett centralt tema, hur kön bedöms efter ens visuella erfarenhet. Hans verk *Visum till USA* gör oss, med humor som vapen, medvetna om detta. År 1998 sökte han visum till USA för sin utställning PS1 i New York. När han fick visumet upptäckte han att han hade blivit registrerad som F (Female) och inte M (Male). "De hade bara tittat på mitt foto och inte ens tyckt sig behöva kolla vad som stod i min visumansökan." Han gick tillbaka till USA:s ambassad i Beijing, man skrattade gott och han fick sitt visum stämplat M. (Text: Si Han)

*Jag "klär mig" för konsten
- Ma Liuming*

Fen - Ma Liumings, American Visa, 21,0 x 29,7 cm, Photograph, 1998

MA LIUMING SECRET LOVE 67

木 西 Mu Xi

Mitt videoverk *Moth* (silkesfjäril) har utvecklats ur serien *Porträtt av unga*, och smälter samman livskänsla med naturalism. Videon använder naturens fenomen, silkesmaskens transformation, och den otydliga könsrollen hos dansaren. Behåן symboliseringar det trälbundna tänkandet. Silkesfjärilen dyker upp gång på gång som en signal, en symbol för ett tillstånd av förändring, transformation. De ljusfläckar som syns i bilden mot slutet när kokongen brister och puppan blir fjäril symboliseras uppvaknande och försoning.

När människan är ung inleds kroppsliga och mentala förändringar; medvetenheten om könet har obegränsade möjligheter. Dessa två förhållanden är en nyckel till mina verk. År 2008 började jag skapa verk med temat "ungdom". Jag försöker skapa ett samtal om självkännedom, om skillnader mellan maskulin och feminin medvetenhet, om kön som byter plats, om nyfikenheten på och utforskandet av det motsatta könet. Den ungdomliga könsmedvetenheten är svavande, dansaren uttrycker denna förvirring. Transformationen från larv till fjäril symboliseras kroppens och medvetandets transformation.

Det feminina elementet är en symbol för reflektionen och utforskandet av könsidentitet, av kön som byter plats. Detta element visar sig på följande sätt: tråden bakom kroppen visar hur kvinnors underkläder snörar in. När fjärilens vingar syns framträder kvinnans bröst i bakgrunden. Papegojan, fjärilen och det mjuka dansspråket är också ett uttryck för det feminina elementet.

Kroppen är för mig poesi. Dansen är kroppens språk. Med kroppen som språk förklaras "det kvinnliga imannens kropp" och "det manliga i kvinnans kropp". Dansens språk uttrycker uppvaknandet från förvirrad omedvetenhet, imiterar silkesmasken som börjar träda fram ur puppan och till slut vecklar ut vingarna, antyder människans begynnande medvetenhet om könet och lusten.

Varje människas inre är en oändlig rymd, ett ensamt universum. I videon finns knappast någon konkret bakgrund, den inre verkligheten är det som framhävs. (Text: Mu Xi)

68 SECRET LOVE MU XI

Mu Xi

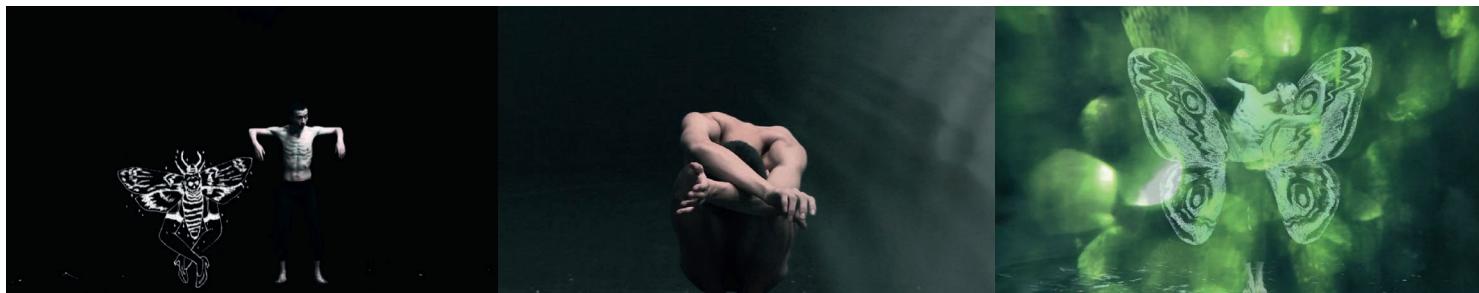
1983 born in Shanghai
2002 graduated from Shanghai Arts Crafts College
2005 graduated from Shanghai Jianqiao University
Lives and works in Shanghai

My video piece *Moth* was developed from the series *Portraits of Youths*, and combines the sense of life and naturalism. The video uses natural phenomena, the metamorphosis of the silkworm, and the unclear gender role of the dancer. The bra symbolises slave mentality. The moth pops up again and again as a signal, a symbol for a state of flux, of transformation. The spots of light that can be seen in the image towards the end as the cocoon bursts and the pupa becomes a but-

terfly symbolise awakening and reconciliation. When humans are young, bodily and mental changes begin; the consciousness of gender has unlimited possibilities. These two relationships are a key to my work. In 2008, I started creating work around the theme "youth". I try to start a conversation about self-knowledge, about differences between masculine and feminine consciousness, about gender trading places, about the curiosity concerning, and exploration of, the

Moth, 1 min 59 sec, video, 2011

MU XI SECRET LOVE 69

opposite sex. Youthful gender consciousness is wavering; the dancer expresses this confusion. The transformation from worm to butterfly symbolises the transformation of the body and consciousness.

The feminine aspect is a symbol for reflection and the exploration of gender identity, of genders trading places. This aspect manifests itself in the following way: the thread behind the body demonstrates the restrictiveness of

female undergarments. When the butterfly's wings are visible, the woman's breasts appear in the background. The parrot, butterfly and soft dance language are also an expression for the feminine aspect.

To me, the body is poetry. Dance is the language of the body. Using the body as language, "the female in the male body" and "the male in the female body" are explained. The language of dance expresses the awakening from a confused

unconsciousness, imitating the silkworm that begins to appear out of the pupa, finally spreading its wings, suggesting the burgeoning human consciousness of gender and lust.

Every human's inner realm is an endless space, a lonely universe. The video barely features any concrete background: the inner reality is brought to the fore. (Text: Mu Xi)

邱炯炯

Qiu Jiongjiong

Under dagen arbetade Fan Qihui som modedesigner och skräddare; på kvällen bytte han kläder, sminkade sig och blev Madame Bilan de Linphel, och sjöng melankoliska sånger på en bar. Den 12 oktober 2010 begick Fan självmord hemma i sin lägenhet. Hans gode vän konstnären Qiu Jiongjiong hade precis avslutat ett två år långt arbete med en dokumentär om Fan. Filmen är inspelad i svartvitt, och skildrar öppenhjärtigt Madames framträdande som barsångerska, och den skicklige modeskaparen och skräddaren.

Qiu Jiongjiong är från provinsen Sichuan. Han hoppade av skolan som 18-åring och beslöt sig för att bli konstnär. Liksom många andra samtida kinesiska konstnärer kände han inga begränsningar när det gällde val av medium, han målade och han spelade in film. Han har nu bott och arbetat i Beijing i tio år och deltagit i en rad utställningar, med måleri och med film både i Kina och utomlands. (Text: Si Han)

Filmens synopsis:

Med en lång klänning, brokig som en målning, skor med 20 cm höga klackar och en peruk formad till en vit ros.... Madame Bilan sjunger på en bar med skum belysning, ibland med dov, låg röst, ibland högt och gällt. Tårar ur ögonvrån blandas med den tjocka svarta mascaraen från ögonfransarna. Sånger av den kända 40-talssångerskan Bai Guang varvas med historieberättande på pekingdialekt, ackompanjerat av trummor, i Yan Qixias klassiska tradition. Publikens reaktioner är

blandade, dricks från några som är raljerande och från några beundrare. Beska, föraktfulla kommentarer från några kvinnor nedanför scenen. Varma sånger fyllda av längtan och minnen, desperata skratt och förbannelser i en känsla av hopplöshet. I den larmande omgivningen är scenen hennes – denna lilla scen tillhör den magnifika, sarkastiska, blyga, giftiga, snobbiga, skygga, olyckligt lottade, charmerande, aggressiva, omedgörliga Madame Bilan.

Skräddaren är vältalig. Han besöker ofta träffpunkter för homosexuella, parker, badhus, för att skapa historier - tillfälliga möten, flörter, sex, mat.... Skräddaren berättar att han är född att älska män. Hans föräldrar var i hans ögon olyckliga. Hans barndom var tråkig, utan trygghetskänsla. Han kunde försörja sig som skräddare och tjänade tillräckligt med pengar för att kunna åka till Kanton. Där skulle han förverkliga sin dröm – att bli en populär ”prostituerad”... Och han träffade några män i Beijing och i Kanton som han kommer ihåg med tacksamhet och värmel. Då var han ännu ung. En gång, av oförsiktighet, fick han syfilis. Då började han läsa den buddistiska *The Heart Sutra*, som han reciterade dag efter dag tills han nästan glömde bort vad det var han läste och insåg att texten är icke trovärdig - då fann han något av en trygghetskänsla.

Den välartikulerade skräddaren understryker livfullt: pengar och sex. Så lever han, i längtan och i hopplöshet. På scenen är han den vältalige skräddaren Madame Bilan.

”Så vackert sminkad! Dags att tvätta bort det.” - Madame Bilan de Linphel

70 SECRET LOVE QIU JIONGJIONG

Qiu Jiongjiong
1977 born in Sichuan, China
Lives and works in Beijing

In the daytime, Fan Qihui worked as a fashion designer and tailor; in the evening, he changed clothes, put on make-up and became madame Bilan de Linphel, singing melancholy songs in a bar. On October 12, 2010, Fan committed

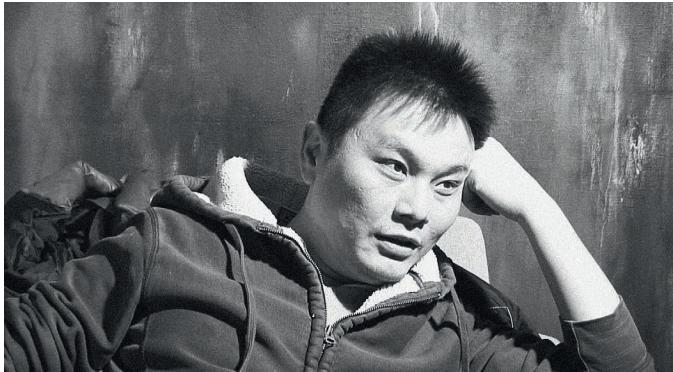
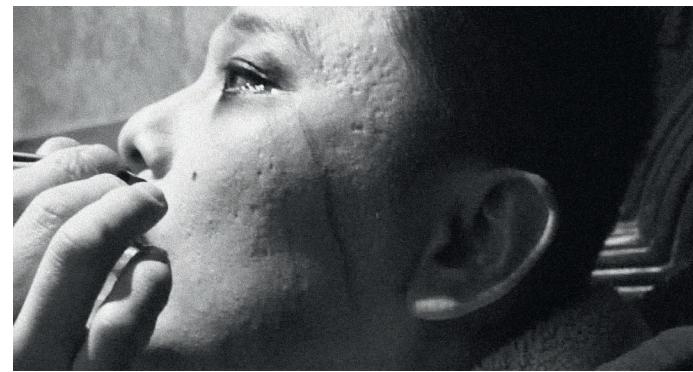
suicide in his flat. His good friend, the artist Qiu Jiongjiong had just finished a two-year project on a documentary about Fan. The film is shot in black and white, and openly, unflinchingly, depicts Madame's appearances as a singer in a bar, and the talented fashion designer and tailor.

Qiu Jiongjiong comes from Sichuan province. He left school at 18 and decided to become an artist. Like many other contemporary Chinese artists, he felt no limitations when it came to his choice of medium: he painted and shot film. He has now

been living and working in Beijing for ten years and participated in several exhibitions with painting and film, both in China and abroad. (Text: Si Han)

Film synopsis:

Wearing a long dress, as multi-coloured as a painting, eight-inch heels and a wig shaped like a white rose, Madame Bilan sings in a dim bar, in a voice sometimes muffled and deep, sometimes high and shrill. The tears from the corners of her eyes mix with the black mascara of her eyelashes.

Madame, 120 mins, Documentary, Chinese and English subtitle , 2009-2010

QIU JIANGJIONG SECRET LOVE 71

Songs by the famous 1940s singer Bai Guang alternate with story-telling in the Beijing dialect, accompanied by drums, in the classic tradition of Yan Qiuxia. The audience reaction is mixed: tips are given by hecklers and admirers alike. Some women below the stage make bitter, disdainful comments. Warm songs filled with longing and memories, desperate laughs and curses in a sense of hopelessness. In this noisy environment, the stage is all hers – the small stage belongs to the magnificent, sarcastic, shy, poisonous, snobbish,

skittish, unfortunate, charming, aggressive and stubborn Madame Bilan.

The tailor is well-spoken. He often visits gay meeting-points – parks, bath houses – to create stories – occasional meetings, flirting, sex, food... The tailor says that he was born to love men. In his view, his parents were unhappy. His childhood was boring, insecure. He could make a living as a tailor and made enough money to travel to Canton. There, he would realise his dream: to become a popular prostitute. Indeed, he met some men in

Beijing and Canton that he remembers with gratitude and warmth. He was still young then. Once, out of carelessness, he contracted syphilis. He then read the Buddhist *Heart Sutra*, which he recited day after day until he had almost forgotten what he was reading and he realised that the text is not trustworthy – then he found a sense of security.

The well-spoken tailor says with vivid emphasis: money and sex. That is how he lives, in longing and hopelessness. Onstage, the well-spoken tailor is Madame Bilan.

任航 Ren Hang

"Med en intensiv klarhet i färgerna och en kompromisslös nyfikenhet inför både mäns och kvinnors fysiska sfärer fängar Ren Hangs omfattande verk den samtida kinesiska ungdomens otålighet." – Med dessa väl valda ord presenterades Ren Hang på webbsidan för UCCA, ett av de mest kända gallerierna på konstnärsområdet 798. De skrevs inför en utställning som den berömda fotografen Rong Rong var kurator för.

Ren Hangs verk är djärva, men han själv är en väldigt enkel person, till och med litet blyg. När man lärt känna honom närmare pratar han gärna om sitt liv och sina erfarenheter, men han tycker inte om att prata om sina verk. "När fotot är färdigt så är det färdigt, vad andra tycker och tänker om det är deras ensak." Men han tycker om att skriva dikter, egna, bisarra, som han publicerar på sin blogg som har många fans. Hans foton publiceras på en särskild webbsida, men så fort han öppnar en ny sajt så stängs den ner rätt snabbt. Orsaken är att fotona visar för många nakna kroppar. Men när en har stängts ner så öppnar han direkt en ny, det blir en katt-och-rätta-lek.

"Webbens viktigaste funktion för mig är att den ger mig möjlighet att publicera mina foton, och jag får också hjälp att hitta modeller." Ren gav mig en alldeles nyutgiven fotobok med hans verk, den första och enda som kommit ut. Boken

innehåller bara foton, ingen text alls. "Den här boken fick jag hjälp av en vän på nätet att ge ut. Han hade sett mina foton och gillade dem. Han frågade om jag hade gett ut nån bok eller katalog. Jag sa att det hade jag inte. Varför det? frågade han. Har inga pengar! Då sa han, jag kan ge dig pengar för att ge ut boken. Jag trodde förstås att han skojade, men efter ett tag skickade han faktiskt pengar. Och vi har aldrig träffats." Med pengarna var inte alla problem lösta, nu gällde det att hitta ett tryckeri som var villigt att trycka boken. I Beijing fanns ingen som skulle våga trycka upp hans foton. Rädsan fanns att det skulle anses vara "spridande av pornografiskt material", och det är olagligt i Kina. Till slut hittade han ett privat tryckeri i en liten stad i provinsen Hebei, det ägdes av – återigen – en närvän. Tryckeriägaren tryckte själv upp boken på nätterna när arbetarna inte var där. Men han blev utskälld av sin fru när hon fick reda på det, hon sa att det var alldeles för farligt!

De som hjälpte honom såg ju inte alls hans foton som "pornografi", och det gör självfallet inte heller Ren Hang. Jag frågade honom varför sexualitet och nakenhet är så centrala teman för honom. Han svarade: "Jag har faktiskt också fotat landskap, men det är det ju ingen som gillar. Människor behöver väl inte landskap, dom bryr sig mer om nakenhet. Förut

Untitled serie, Photograph, 2009-2011

72 SECRET LOVE REN HANG

Ren Hang
1987 born in Jilin
2010 graduated from the Advertising Dept.,
Communication University of China, Beijing
Lives and works in Beijing

"With intense clarity of colour and an uncompromising curiosity about the physical realm of both men and women, Ren Hang's increasingly expansive body of work captures the edgy perspective of contemporary Chinese youth." – Ren Hang was presented with these carefully chosen words on the website of UCCA, one of the most famous galleries in the 798 area. They were written for an

exhibition curated by the famous photographer Rong Rong.

Ren Hang's work is bold, but he himself is a very simple person, even slightly shy. Once you have got to know him better, he doesn't mind sharing his life and experiences, but he doesn't like talking about his work. "When the photo is done, it's done; what others think about it is their

Untitled serie, Photograph, 2009-2011

REN HANG SECRET LOVE 73

business.” But he likes to write bizarre poems of his own that he publishes on his blog, which has many followers. He publishes his photos on a special website, but whenever he starts a new site it is quite quickly shut down. The reason is that the photos show too many naked bodies. But once one has been shut down, he immediately starts a new one; it is a game of cat and

mouse.

“To me, the most important of the web is that it gives me the opportunity to publish my photos, and it’s also helpful for finding models.” Ren gave me a newly-published photo book of his work, the first and only to be printed. The book only contains photos, no text at all. “A friend on the net helped me publish this book.

He had seen my photos and liked them. He asked me if I’d published a book or catalogue. I said I hadn’t. He asked me why not. I have no money! So he said, I can give you money to publish the book. Of course I thought he was joking, but after a while he actually sent money. And we’ve never met.” The money didn’t solve all the problems; now he had to find a printer that

74 SECRET LOVE REN HANG

was willing to print the book. No-one in Beijing dared print his photos. The fear was that it would be considered as "spreading pornographic material", a criminal offense in China. Finally, he found a private printer in a small town in Hebei province owned – yet again – by an internet friend. The printer printed the book himself, at night when the workers weren't there, but was roundly scolded by his wife, who said it was

much too dangerous!

Those who came to his aid did not see his photos as "pornography", and of course neither does Ren Hang. I asked him why sexuality and nudity are such central themes for him. He replied: "I've also shot landscapes, actually, but nobody likes that. I suppose people don't need landscapes, they care more about nudity. I used to be very curious about sex; there was something

var jag väldigt nyfiken på sex, det var något mystiskt över det, och jag fotade en del på skoj. Nu ser jag sexualitet som den mest naturliga sak i världen." Jag summerar hans tankar: folk kan välja att klä sig på de mest olika sätt, då kan man väl få vara fri att välja på vilka olika sätt man vill vara utan kläder. Ren Hang håller med, och säger: "Det som andra ser som tradition, det ser inte jag som min tradition."

När det gäller Rens egen homosexualitet så vet alla hans vänner om det, men inte hans föräldrar som bor långt från Beijing. Jag frågade honom vad han hade för tankar om att vara med i utställningen Secret Love, med mångfald kring sexualitet och kön som tema. Han svarade att han har förståelse för och stöder den, och visade också respekt för att jag inte valde hans mest provokativa bilder. Dessa frågor måste lyftas fram och diskuteras öppet, menar Ren Hang. Men han hoppas att framtida utställningar inte ska vara kopplade till sexuell läggning. För denna unga och nyexaminerade universitetsstudent är det en förhoppning att man i framtiden inte ska använda etiketterna "heterosexuell" och "homosexuell" för att skilja på män.

(Text: Si Han)

mysterious about it, and I took some pictures for fun. Now I see sexuality as the most natural thing in the world." I sum up his thoughts: people choose to dress in the most varied ways, so one should be free to choose in which various ways one wishes to be unclothed. Ren Hang agrees, adding: "What others see as tradition, I don't see as my tradition."

With regard to Ren's own homosexuality,

Untitled serie, Photograph, 2009-2011

REN HANG SECRET LOVE 75

all his friends know about it, but not his parents, who live far from Beijing. I asked him about his thoughts on appearing in the *Secret Love* exhibition, with its theme of diversity in sexuality and gender. He replied that he understands and supports it, and also respected the fact that I hadn't chosen his most provocative images. These questions must be raised and discussed openly, says Ren Hang. But he hopes that future exhibi-

tions will not be linked to sexual orientation. For this new, freshly-qualified university student, the hope is that in future, the labels "heterosexual" and "homosexual" will not be used to distinguish people. (Text: Si Han)

石头 Shi Tou

År 1992 flyttade Shi Tou in i konstnärsbyn Yuanmingyuan i närheten av ruinerna efter det gamla, på 1800-talet, nedbrända Sommarpalatset. Den var den första i sitt slag för unga konstnärer som sysslade med samtidskonst. Shi Tou var då en av bara två kvinnliga konstnärer i konstnärskollektivet. Hennes konst präglades av en starkt feministisk medvetenhet. Jag anser att konstnärvärlden i Kina, både när det gäller utövande konstnärer och kritiker, fortfarande är starkt mansdominerad, och i början av 90-talet var detta ännu mer markant. Hon berättar: "Jag minns att de manliga konstnärerna hela tiden skulle förklara för mig och övertala mig om hur kvinnor egentligen skulle vara." Men Shi Tou höll fast vid vad hon själv trodde på, och fick så småningom erkännande både i Kina och internationellt.

Shi Tou är den första kvinnan som öppet kom ut som lesbisk i Fastlandschina, och hon stöder aktivt arbetet för homosexuella och för kvinnors rättigheter. År 2001 spelade hon huvudrollen i den första lesbiska spelfilmen i Kina, *Fish and Elephant*, regisserad av Li Yu. Filmen *50 Minutes of Women* gjorde hon år 2006 med Ming Ming som medregissör.

Udställningen Secret Love har valt ut åtta av Shi Tous verk, från 1997 och framåt. I flera av dessa bilder finns hon själv och hennes partner Ming Ming med. De lever tillsammans i en förtöjt i Beijing, filmar ofta tillsammans, men fyller också livet med att odla blommor, ordna teceremonier och meditera i zenbuddistisk tradition. Här förklrar hon själv några av verken i utställningen:

Konstnärskommentar:

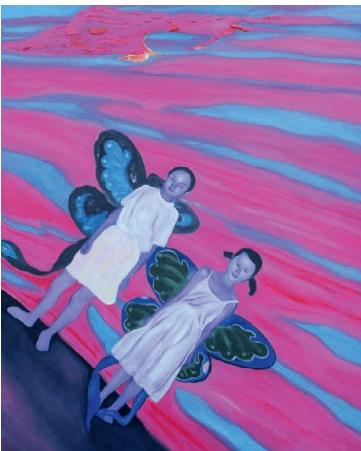
Yuefenpai-affischer

[*Yuefenpai* är ett slags reklamaffisch eller kalender från början av 1900-talet. Vackra kvinnor tillsammans med de varor man ville göra reklam för var populära motiv.]

"Jag vet inte hur många som har tänkt samma tanke som jag när de sett de gamla *Yuefenpai*-affischerna från Shanghai 1920-30-tal: de två vackra kvinnorna är nog ett lesbiskt par. Mina vänner förklrar för mig att reklamaffischerna gjordes för män, men för mig är det i alla fall två kvinnor som älskar varandra och vill dela livets glädjeämnen. Därför har jag gjort moderna varianter av dessa affischer. De två kvinnorna i bilden är jag och Ming Ming. Fotona är inte photoshopade.

Girl Friends, 100 x 81 cm, Oil on Canvas, 1997

Butterfly Kites, 61 x 50 cm, Oil on Canvas, 2001

76 SECRET LOVE SHI TOU

Shi Tou

1969 born in Tongren, Guizhou
1988 graduated from Guizhou Art Academy
1992 moved into Yuanmingyuan Artist Village
Lives and works in Beijing

In 1992, Shi Tou moved into the Yuanmingyuan artist community, near the ruins of the Old Summer Palace which burned down in the 19th century. It was the first community of its kind for young artists working in contemporary art. Shi Tou was one of only two female artists in the community. Her art was marked by a powerful feminist consciousness. I believe that China's art world, when it comes to practising artists and critics, is still very male-dominated, and in the

early 90s this was even more the case. Shi Tou recounts: "I remember that the male artists were constantly explaining to me and persuading me how women should really be." But she held onto her beliefs, and eventually gained recognition both in China and abroad.

Shi Tou is the first woman to come out openly as a lesbian in Mainland China, and actively supports work for gay and women's rights. In 2001 she played the lead in China's first

Yuefenpai -Karaoke, 126 x 97 cm, Photograph, 2006

SECRET LOVE 77

lesbian feature film, *Fish and Elephant*, directed by Li Yu. In 2006, she made the film *50 Minutes of Women*, co-directed by Ming Ming.

The exhibition *Secret Love* has chose eight of Shi Tou's pieces from 1997 onward. She and her partner Ming Ming feature in several of these images. They live together in a Beijing suburb, often film together, but also fill their lives by growing flowers, organising tea ceremonies and meditating in Zen Buddhist tradition. Here she explains

some of the pieces in the exhibition:

Artist's comment:

Yuefenpai posters

[*Yuefenpai* are a kind of advertising poster or calendar from the early 20th century. Beautiful women pictured with the goods to be advertised were popular subjects.]

I don't know how many have had the same

thought as I did when I saw the old *Yuefenpai* posters from Shanghai in the 1920s and 30s: the two beautiful women are probably a lesbian couple. My friends tell me that the posters were made for men, but to me it is still two women in love who want to share the joyful things in life. This is why I have made modern versions of these posters. The two women in the picture are Ming Ming and me. The pictures aren't photoshopped. Ming Ming and I have sown out

Yuejinpai - Witch's Work, 126 x 97 cm, Photograph, 2006

"Vilket kön du än tillhör så är du själv en förening av yin och yang, ett helt och fullständigt själv. "- Shi Tou, om serien Concavo-convex

78 SECRET LOVE SHI TOU

a wooden frame, painted it and then stood or sat in the frame and taken the photograph. In the background, we have added popular modern products: the very latest computers and mobile phones, cars, apartments, fast food, etc.

The inspiration for *Karaoke* in this series comes from an occasion when some lesbian friends met to sing karaoke; I had a detailed memory of two singing a duet, their wholhearted devotion, their gazes meeting, the emotion, the

commitment – I wanted to get all of this into my piece. Free, unrestrained, close. It also became a document of our life.

Two Ming Ming

Our home province Guizhou has a natural area called Fenjingshan, with mountains, virgin forests and streams. This is where I photographed *Two Ming Ming, Breathing and Performance*. This is a beautiful area. When I was in high school, I

Jag och Ming Ming har sågat ut en ram i trä, målat den, och sedan stått eller sittit i den ramen och tagit fotot. Det har varit en fin känsla i det detaljrika och noggranna hantverket. I bakgrunden har vi lagt in moderna populära produkter, de allra nyaste datorerna och mobiltelefonerna, bilar, lägenheter, snabbmat osv.

Inspirationen till *Karaoke* i denna serie kommer från ett tillfälle då några lesbiska vänner träffades för att sjunga karaoke, jag hade en detaljrik minnesbild av två som sjöng duett, deras helhjärtade tillgivenhet, blickarna som möttes, känslan, engagemanget, allt detta ville jag få med i min tavla. Fria, obehindrade, nära. Det blev samtidigt en dokumentation av vårt liv."

Två Ming Ming

"I vår hemprovins Guizhou finns ett naturområde, Fenjingshan, med berg, öröda skogar och vattendrag. Där fotograferade jag *Två Ming Ming, Andning och Föreställning*. Det är ett vackert naturområde. När jag gick i gymnasiet åkte jag dit med min vän Xixi, vi hade med oss väldigt lite pengar – fem eller sex yuan – men stannade där i flera dagar. I bergen fanns klara källor, vattenfall, tusenåriga träd, hundratals fåglar som sjöng, hjortar som skuttade iväg. När vi såg en orm närlig sig våra fötter stod vi blick stilla, alldelens tysta, och låt den slingra sig förbi. Vi var ett med naturen.

Men idag har Fenjingshan gått samma öde till mötes som så många andra platser i Kina, blivit exploaterat, förstört, steg för steg. I *Två Ming Ming* står allt stilla, Ming Ming är fastnaglad i ett ögonblick, till synes orörlig i vattnet. Hon vill komma loss men kan inte, vill andas fritt men kan inte. Verket uttrycker förhållandet mellan människan och naturen, och antyder också den svåra livsmiljön i dagens samhälle."

Concavo-convex

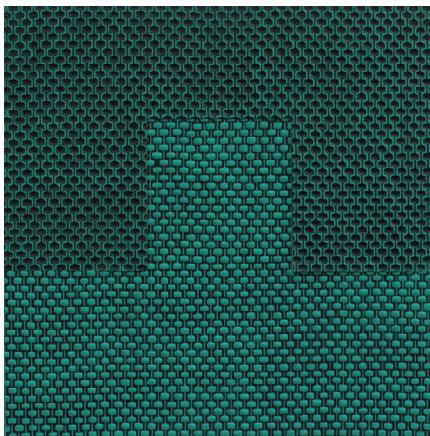
"I sökandet efter ett subtilt och abstrakt sätt att uttrycka mig, fick jag idén till serien *Concavo-convex*. Jag hade börjat måla streck och klickar av färg på ett speciellt reliefpapper, och gjorde det konkava i papperet konvext och det konvexa konkavt, jag lät alltså det konkava och det konvexa gå över i sin motsats. Det konkava symbolisrar *yin* och det konvexa *yang*. De två begreppen används ofta i Kina om kön, och man säger att föreningen mellan kvinna och man är en förening mellan *yin* och *yang*, är en naturlig jämvikt. Men i själva verket är *yin* och *yang* inte något oföränderligt, mellan de båda sker ständiga transformationer. Vilket kön du än tillhör så är du själv en förening av *yin* och *yang*, ett helt och fullständigt själv. I senare verk i *Relief*-serien har jag lagt till andra sammansättningar, för att uttrycka de ständiga förändringarna och individens fullkomnande." (Text: Si Han, Shi Tou)

travelled there with my friend Xixi; we brought very little money – five or six yuan – but stayed there for several days. There were clear streams in the mountains, waterfalls, thousand-year old trees, hundreds of songbirds, deer bounding away. When we saw a snake approaching our feet we stood stock still, quiet, and let it wriggle past. We were at one with nature.

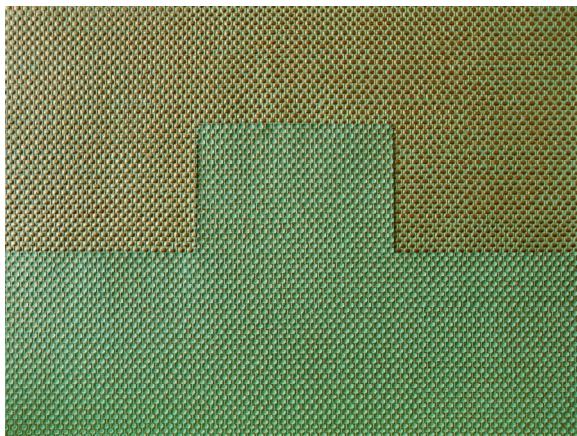
But today, Fenjingshan has met the same fate as many other places in China, become exploited,

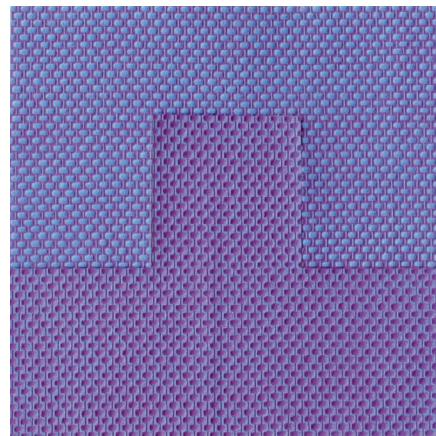
Two Mingming, 125 x 165 cm, Photograph, 2007

Concavo-convex No.1, 37.5 x 37.5 cm, Oil on Canvas, 2004

Concavo-convex No.2, 2004

Concavo-convex No.5, 120 x 38 cm, 2004

SHI TOU SECRET LOVE 79

ruined, step by step. In *Two Ming Mings*, everything is still; Ming Ming is caught in a moment, apparently immobile in the water. She wants to break free but can't; wants to breathe freely but can't. The work expresses the relationship between human and nature, and also indicates the harsh living conditions in modern society.

Concavo-convex

I got the idea for the series *Concavo-convex* in the

search for a subtle and abstract way to express myself. I had started painting lines and blobs of paint on a special relief paper, and made the concave parts of the paper convex and the convex concave; I let the concave and convex segue into their opposites. The concave symbolises the *yin* and the convex the *yang*. The two terms are often used about gender in China, and it is said that the union between man and woman is the union between *yin* and *yang*, a natural balance. But in

actual matter of fact, *yin* and *yang* are not immutable; constant transformation occurs between the two. Whatever your gender, you yourself are a combination of *yin* and *yang*, a complete and entire self. In later pieces in the *Relief* series, I have added other compositions to express constant change and the completion of the individual.

王 Wang Zi

Beijing är Kinas politiska och kulturella centrum. Wang Zi är en "ur-pekingbo", född och uppvuxen där. Han känner varje gränd, varje mur, alla stora skiften i stadsmiljön, alla nya innehäll, alla stora händelser, och har därför en särskild kärlek till gamla och nya pekingbor och förändringarna i deras liv och leverne. Han reflekterar över problem, är engagerad i de stora frågorna inom politik och kultur och har sina egna uppfattningar. I mötena och samtalens med honom slog det mig att min förförståelse av generationsklyftan mellan min 70-talistgeneration och den unga 80-talistgeneration som Wang Zi tillhör, som aldrig upplevt de hårda och knappa levnadsvillkor som präglade vår barndom, inte riktigt stämde.

Wang Zi är rättfram, svarar rakt på sak på frågor om senaste kärleksaffären, och pratar öppenhjärtigt om sina personliga funderingar och sin villrädighet när det gäller sex och kärlek. Den nya generationen ser inget behov av att förställa sig. Det genomsyrar hans verk från 2005 och framåt. De är liksom han själv jordnära, kärnfulla, inte tillgjorda. De söker det visuellt tilltalande.

I denna utställning har vi valt att visa fyra verk från hans serie *God dag kamrat* från 2009. Temat är spänningen mellan individ och kollektiv, brytningen mellan det som ligger i och det som ligger utanför huvudfåran. Den ursprungliga inspirationen kom från TV-nyheterna i oktober 2009, som visade militärparaderna i Beijing för att fira 60-årsdagen av Folkrepublikens grundande. Så många män i kolonner, exakt samma steg, samma ansiktsuttryck, allas blickar riktade åt samma håll. Skillnaderna mellan individerna försvinner i de disciplinerade, välordnade gemensamma rörelserna. Hälsningsfrasen "God dag kamrater" användes av president Hu Jintao till de paraderande soldaterna. Men "kamrat", *tongzhi* (ordagrant: samma vilda), är sedan 90-talet ett ord som ofta används om homosexuella. Andra inspirationskällor för Wang Zis verk var en illustrerad tidningsartikel om fångars rast i ett fängelse, där de också måste följa ett exakt bestämt kollektivt rörelsescHEMA, och morgongymnastik i grupp för personalen som en del restaurangkedjor har – det har många turister säkert lagt märke till.

Konstnären använder i dessa verk sig själv som det flerfärdiga "jaget". (Hans konstnärsnamn betyder "prins"). Han blir

marinsoldater, migrantarbetare, tibetanska munkar, bordtennis spelare, fogliga fångar... Alla individuella jag gör samma kollektiva rörelser i takt, utom "jaget" som kysser "mig". Det blir åskådarens visuella nöje att hitta det jag som skiljer ut sig. Wang Zi har en särskild mening med att använda sin egen porträttbild: alla individer är ett "jag", jagen som kysser varandra skiljer sig i fråga om den sexuella läggningen, men inte i grunden som mäniskor.

Wang Zi tog sin konstexamen vid Tsinghua-universitetet år 2004, och har sedan dess haft många utställningar i Kina, USA och Europa. Jag frågade honom om han har haft problem med att ställa ut sina verk med homosexuella teman. "Ja, det har jag haft. Jag hade en utställning 2009 i ett galleri i konstnärsområdet 798 i Beijing. Då blev de verk som ni ska ställa ut i Stockholm nedtagna innan vernissagen. Det sägs att det var Public Security som hade invändningar mot temat. En annan gång skulle jag ställa ut i Taiwan, då var det tullen som inte släppte igenom de verken. Ingen motivering gavs, men jag gissar att det hade att göra med homosexualiteten och marinsoldatsmotivet. Men på många andra utställningar har det inte varit några som helst problem. Kina är ett väldigt speciellt samhälle, det är inte lagstyrkt, jag blir aldrig klok på vilka regler som gäller. När jag gjorde *God dag kamrat* var jag ju yngre, nu häller jag en lägre profil. Nu har jag inte homosexualitet som tema i mina verk."

Jag frågade: "Du är ju en ung konstnär, men redan upp-märksammad både i Kina och internationellt. Är du orolig för att bli betraktad som 'homosexuell konstnär' och inte som 'konstnär'?" Wang Zi svarade: "Jag bryr mig inte alls om hur jag uppfattas av andra, bäst vore det om jag inte blev betraktad som 'konstnär'. Hur andra män skrämer sig på mig, det får inte påverka mitt liv." Jag fortsatte att fråga: "Men din sexuella läggning är ju eniktig del av din identitet. Är det inte väldigt synd att låta trycket från det omgivande samhället bli ett hinder för att gestalta en del av ditt personliga inre med ditt uttrycksfulla visuella språk?" Wang Zis svar blev:

"Att leva i Kina på detta sätt är något vi redan vant oss vid. Den sexuella läggningen är inte en mäniskas hela liv och personlighet, eller identitet som du uttrycker det. Jag vill bara fritt och med glädje ägna mig åt det jag vill göra, leva en vanlig mäniskas vanliga liv." (Text: Si Han)

80 SECRET LOVE WANG ZI

Wang Zi
1983 born in Beijing
2004 graduated from Academy of Arts and Design, Tsinghua University
Lives and works in Beijing

Beijing is China's political and cultural centre. Wang Zi is a Beijing native, born and raised. He knows every alley, every wall, every great transition in the urban environment, all the new in places, all the big events, and therefore has a special fondness for Beijing inhabitants and the changes in their lives and customs. He reflects on problems, is engaged in the great debates in politics and culture and has his own views. In meet-

ings and conversations with him, it occurred to me that I had a flawed understanding of the gap between my 1970s generation and the young 1980s generation that Wang Zi belongs to, never having experienced the harsh and meagre existence that marked our childhood.

Wang Zi is frank, straightforwardly answering questions about his latest love

*"Jag bryr mig inte alls
om hur jag uppfattas av
andra, bäst vore det om
jag inte blev betraktad
som 'konstnär'. Hur andra
människor ser på mig, det
får inte påverka mitt liv."*

—Wang Zi

Hello Comrades 2,
110 x 240 cm,
Photograph, 2010

Hello Comrades 3,
110 x 240 cm,
Photograph, 2010

Hello Comrades 5,
110 x 240 cm,
Photograph, 2010

Hello Comrades 6,
110 x 240 cm,
Photograph, 2010

WANG ZI SECRET LOVE 81

affair, and speaking openly about his personal thoughts and indecision when it comes to sex and love. The new generation has no need to dissemble. This permeates his work from 2005 onwards. Like he himself, his pieces are down-to-earth, succinct, unaffected. They seek what is visually appealing.

In this exhibition, we have chosen to display four works from his 2009 series *Good Morn-*

ing Comrade. The theme is the tension between the individual and the collective, the break between what lies inside and what lies outside the mainstream. The original inspiration came from the October 2009 TV news, showing the military parades in Beijing to celebrate the 60th anniversary of the foundation of the People's Republic. So many people in ranks, taking the exact same number of steps, with the same

facial expression, their gazes all pointing the same way. The difference between individuals dissipates in the disciplined, well-coordinated common movements. President Hu Jintao used the phrase "Good morning comrades" to greet the parading soldiers. But "comrade", or *tongzhi* (literally: *same will*), is a word that has often been used to describe homosexuals since the 90s. Other sources of inspiration for Wang Zi's work

82 SECRET LOVE WANG ZI

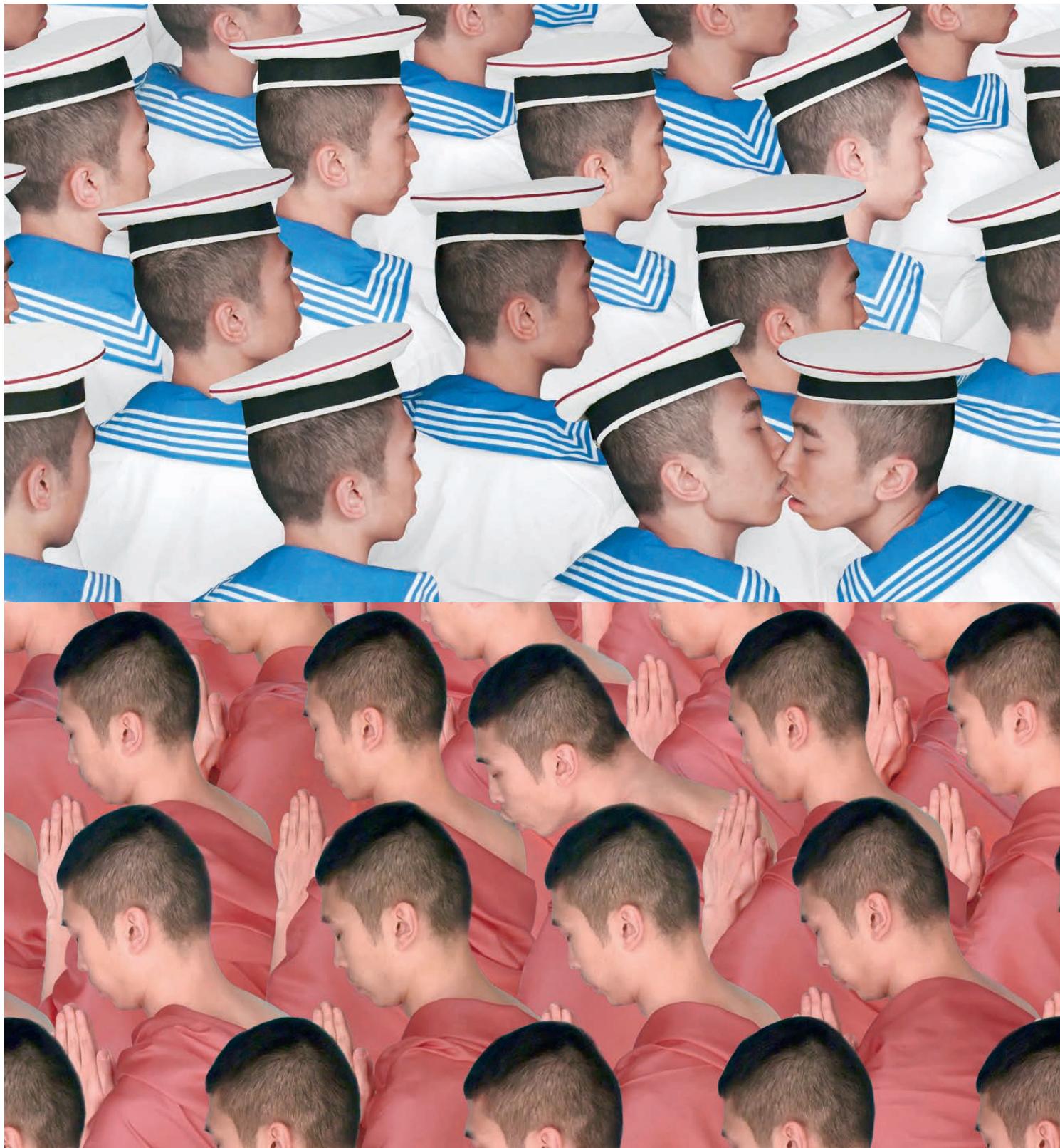
include an illustrated magazine article about the recreation of inmates in a prison, in which they too have to follow a precisely determined set of movements, and group gymnastics for the staff of some restaurant chains, as many tourists have no doubt noticed.

In these pieces, the artist uses himself as the multiple "I". (His artistic pseudonym means "prince"). He turns into marines, migrant workers, Tibetan monks, table tennis players, docile

inmates... All the individual "I's are making the same collective movements in step, except for the "I" kissing "me". It becomes the viewer's visual entertainment to find the "I" that is different. Wang Zi has a specific purpose in using his own portrait image: all the individuals are an "I"; the "I's kissing each other are different when it comes to sexual identity, but not fundamentally as people.

Wang Zi graduated from Tsinghua University

in 2004, and has since held many exhibitions in China, the USA and Europe. I asked him if he has had trouble exhibiting pieces bearing homosexual themes. "Yes, I have. In 2009, I had an exhibition in a gallery in the 798 Art Zone in Beijing. Then, the works that you will be exhibiting in Stockholm were taken down before the opening. It is said that Public Security objected to the theme. Another time, I was exhibiting in Taiwan, and then customs wouldn't let the pieces

WANG ZI SECRET LOVE 83

through. They gave no reason, but I guess it had to do with homosexuality and the marine soldier motif. But at many other exhibitions, there's been no trouble whatsoever. China is a very special society, it has no rule of law, I never know what rules apply. When I did *Good Morning Comrade*, I was younger; now I keep a lower profile. Now I don't use homosexuality as a theme in my work."

I asked: "You're a young artist, but you've already attracted attention both in China and

abroad. Are you worried about being viewed as a 'gay artist' and not as an 'artist'? Wang Zi replied: "I don't care at all how others see me; it would be best if I weren't viewed as an 'artist'. How others see me must not affect my life." I pressed on: "But your sexual identity is an important part of your identity. Isn't it a great pity to let pressure from the society around you get in the way of depicting a part of your inner self with your expressive visual language?" Wang Zi replied:

"Living in China that way is something we're already used to. Sexual identity isn't the be-all and end-all of someone's life and personality, or identity, as you put it. I just want to do what I want freely and happily, living a normal person's normal life. (Text: Si Han)

魏
建
刚

Wei Jiangang

The Cream of the Queer Crop är en dokumentär som filmades av Wei Jiangang år 2010. I filmen intervjuas tio aktivister som arbetat med HBT-frågor i många år i Kina.

Wei Jiangang föddes i en småstad i Xinjiang i nordöstra Kina. Han studerade vid Teaterhögskolan i Urumqi, och sedan vid Shanghai Drama Academy. Efter examen där åkte han till Beijing och arbetade som skådespelare i teaterföreställningar och filmer. Han arbetade samtidigt som frivillig i olika socialt engagerade inhemska NGOs. Sedan 2005 har han varit rådgivare till UNICEF. Han har alltid haft ett starkt intresse för att utveckla det icke-statliga sociala arbetet. Under 5 år var han aktiv i en organisation som hjälpte förståndshandikappade, och använde teater som en metod för psykologiskt stöd och utveckling.

Under senare år har Wei Jiangang ägnat sig åt rörliga bilder och använt konsten till stöd för sociala rörelsers utveckling. År 2007 började han göra en serie videor för sajten queercomrades.com. Han har skapat och regisserat ett femtiotal videor, med både homosexuella och ”vanliga” teman. Glädjande nog har sajten inte blivit förbjuden, och Queer comrades har främjat utvecklingen av visuell gay och lesbisk

konst. Weis och hans kollegers videor på nätet har haft ett stort inflytande och betytt att många i Kina har fått en större förståelse för homosexualitet. (Text: Si Han)

Filmens synopsis:

När homosexuella kineser pratar om hur det är i Kina så talar man ofta om att det finns gaybarer och att det finns gaysajter på nätet, två symboler för en förändring som skett. Och när det finns sådana mötesplatser, då har det skett ett framsteg i samhället. Det är i och för sig sant, men dessa barer och sajter är inte tillräckligt, det innebär inte att vi har ett medborgerligt samhälle med lika rättigheter för alla. Vi behöver ett större utrymme för samhälleliga aktiviteter. Det är ännu en lång väg att gå, men vi har börjat, vi är på väg. I denna episod framträder tio personer som arbetat i frontlinjen med HBT-frågor i många år. De är aktivister med olika bakgrund, ålder och kön, med det gemensamma målet att åstadkomma en förändring i Kina. Vi hoppas att de kan vara en inspiration och ett stöd i arbetet för ett bättre och mer pluralistiskt samhälle.

Wei Jiangang
1976 born in Xinjiang
1994-97 trained as an actor at the drama dept.,
Xinjiang Arts Institute in Urumqi and Shanghai
Drama Academy
Lives and works in Beijing

The Cream of the Queer Crop is a documentary filmed by Wei Jiangang in 2010. The film highlights ten activists who have worked in the front line of LGBT questions for many years in China.

Wei Jiangang was born in a small town in Xinjiang, north-eastern China. He studied at the drama department of the Urumqi Arts Institute, and then at the Shanghai Drama Academy. After his studies, he travelled to Beijing and worked as an actor in stage productions and films. He also

volunteered for various socially engaged local NGOs. He has been a consultant for UNICEF since 2005. He has always had a passion for developing non-state-run social work. For five years, he was active in an organisation that assisted people with learning disabilities, and used drama as a method for psychological support and development.

In later years, Wei Jiangang has devoted himself to film and used the art to sup-

The Cream of the Queer Crop, 48 mins, Documentary, Chinese and English subtitles, 2010

WEI JIANGANG SECRET LOVE 85

port the development of social movements. In 2007, he started making a series of videos for the website queercomrades.com. He has created and directed about fifty videos, with both gay and “normal” themes. Upliftingly enough, the site has not been banned, and Queer Comrades have promoted the development of gay and lesbian visual art. Wei and his colleagues’ videos on the internet have had a great influence, and meant that many people in China have gathered a greater under-

standing for homosexuality. (Text: Si Han)

Synopsis of the film:

When gay Chinese talk about conditions in China, they often mention that there are gay bars and gay websites, two symbols of a change that has occurred. And when there are such meeting-places, social progress has taken place. This is quite true, but these bars and websites are insufficient; they don’t mean that we have a civil society with equal

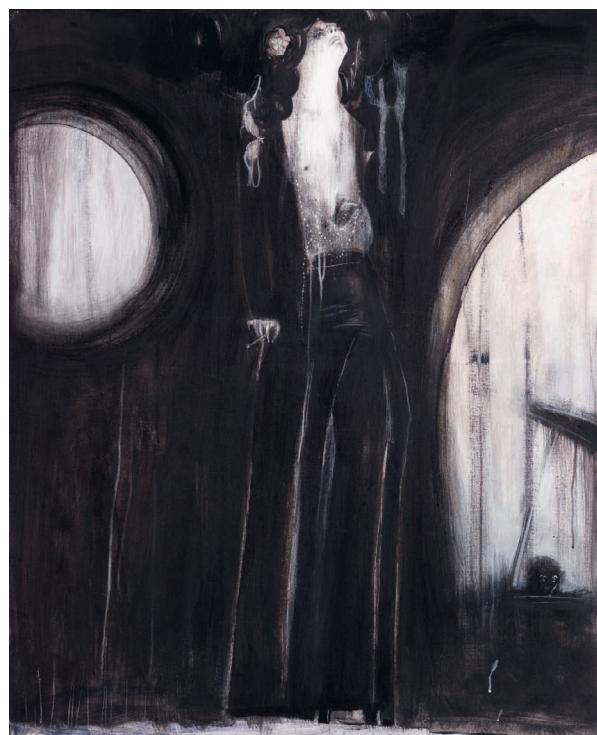
rights for all. We need greater space for social activities. There is still a long way to go, but we’ve started, we’re on our way. This episode highlights ten people who have worked on the frontlines of LGBT questions for many years. They are activists from different backgrounds, ages, and genders, united by the common goal of creating change in China. We hope they can serve as an inspiration for a better, more pluralistic society.

謝其 Xie Qi

Hösten 2011 var jag i Beijing för att hitta konstnärer och verk till utställningen Secret Love. En vän frågade om jag ville vara med på en minnesstund som skulle hållas under helgen i konstnärsområdet 798. Jag frågade vilken konstnär som hade gått bort. Min vän förklarade: det är inte en konstnär, det är en berömd skräddare och modeskapare som tagit livet av sig. Han heter Fan Qihui, vi kallar honom för Madame (se texten om Qiu Jiongjiong). Han skapade kläder åt många kändisar under dagen, och på kvällarna bytte han om till kvinnokläder och sjöng på en bar i Sanlitunkvarteren. Han hade många stamgäster, och ständigt nya gäster som kom till hans värld, de flesta var framstående personligheter inom kulturlivet. Många var i början bara nyfikna på honom, men de blev efter en tid hängivet intresserade.

Xie Qi tillhörde Madames trogna publik. Från början var hon också en nyfiken åskådare, men efter hand blev de vän-

Queen Fan and the two Beams of Light, 110 x 90 cm, Acrylic on canvas, 2008

86 SECRET LOVE XIE QI

Xie Qi

1974 born in Chongqing, China
1998 graduated from the Central Academy of Art & Design
Lives and works in Beijing

In the autumn of 2011 I was visiting Beijing to find artists and pieces for the Secret Love exhibition. A friend asked me if I wanted to attend a memorial that was to take place during the weekend in the 798 Art Zone. I asked which artist was deceased. My friend explained: it isn't an artist, it's a famous tailor and fashion designer who killed himself. His name was Fan Qihui, we call him Madame Bilan de Linphel. He created clothes for many celebrities by day, and in the evenings he would change into women's clothing and sing at

a bar in the Sanlitun area. He had many regulars, and new ones constantly entered his world, most of them eminent cultural personalities. At first, many were just curious about him, but after a while they became devotedly interested.

Xie Qi was one of Madame's faithful audience members. At first, she too was just a curious spectator, but eventually they became friends. She says: "Madame could immediately tell who in the audience really understood him. Once he told me a story from the stage, and I began to laugh.

ner. Hon berättar: "Madame kunde direkt se vilka i publiken som verkligen förstod honom. En gång berättade han en historia från scenen, och jag började skratta. Då avbröt han sig direkt, vände sig till mig och sa: jag berättar en så sorglig historia, och du skrattar!"

Jag har sett många dragshower, men Fan Qihui var något helt annat. Hans framträden var bortom manligt-kvinnligt, man glömde bort hela den begreppsliga skillnaden. Jag kunde se en sida av mig själv hos honom, men det är svårt att sätta fingret på vad. Vi blev väldigt goda vänner."

Xie Qis målningar och skulpturer är någonstans mellan det konkreta och det abstrakta, mänskor och föremål förlängs, dras ut, förstoras och ändrar form, de ger en känsla av manierism. När det gäller motiv väljer hon helst mänskor och företeelser "utanför de begränsningar som sätts av ordning och moral". Ett exempel är hennes serie om Madame Fan. Madame har en hel del intressant "livsfilosofi". Xie Qis verk Queen Fan and the two mountains of shit har sitt namn efter ett uttalande av Fan: "Livet har gjort i ordning två kilo skit åt dig. En del äter litet grand i taget, och håller på att äta hela livet; jag äter upp allt i ett svep, jag vill bli klar så snabbt som möjligt."

När det gäller ämnet homosexualitet sa Xie Qi till mig: "Jag har många vänner som vågat komma ut ur garderoben, vid en del sammankomster känner vi heterosexuella oss nästan i minoritet. Men när Madame Fan var ung var situationen helt annorlunda, då fanns inte alls samma öppenhet. Han hade många bittra upplevelser bakom sig, depressionen och självmordet hade sin bakgrund i det som han gått igenom. Nutidens ungdomar har det mycket lättare – tiderna har förändrats." (Text: Si Han)

"Livet har gjort i ordning två kilo skit åt dig. En del äter litet grand i taget, och håller på att äta hela livet; jag äter upp allt i ett svep, jag vill bli klar så snabbt som möjligt."

Queen Fan and the two mountains of shit, 110 x 90 cm, acrylic on canvas, 2008

XIE QI SECRET LOVE 87

So he interrupted himself at once, turned to me and said: 'I'm telling a sad story, and you laugh!'

"I've seen many drag shows, but Fan Qihui was something else. His appearances were beyond male-female, you kept forgetting the difference in concepts. I could see a side of myself in him, but it's hard to say what. We became very good friends."

Xie Qi's paintings and sculptures lie somewhere between the concrete and the abstract; humans and objects are prolonged, drawn out,

magnified and change shape, lending a sense of mannerism. When it comes to themes, she prefers to people and phenomena "beyond the limitations imposed by order and morals". One example is her series on Madame Fan. Madame has an interesting "philosophy of life". Xie Qi's piece Queen Fan and the Two Mountains of Shit is named after a statement of Fan's: "Life prepared two kilos of shit for you. Some eat it a little at a time, and keep going all their lives. I eat it in one gulp. I want to get it over with as soon as possible."

When it comes to the topic of homosexuality, Xie Qi told me: "I have many friends who dared come out of the closet; at some gatherings, we heterosexuals almost feel in the minority. But when Madame Fan was young, the situation was quite different, there wasn't the same openness. He had many bitter experiences in his past; the depression and suicide were grounded in what he had been through. It is much easier for the youth of today – times have changed." (Text: Si Han)

西亚蝶 Xiyadie

Pappersklipp är en traditionell kinesisk folkkonst, som har en historia på åtminstone 1500 år. Vid nyårsfirande och bröllop klistras de upp på dörrposter, väggar och skåp för att önska lycka och långt liv, eller bara som dekoration. Populära motiv kan vara blommor och fåglar, kinesiska tecken, eller hämtas ur folkliga sägner. Xiyadie har utvecklat denna traditionella konstart från att uttrycka kollektiva kulturella minnen till att avbilda och uttrycka individens liv och känslor. Hans pappersklipp är örädda skildringar av samkönad kärlek och av hans egen väg ut ur garderoben. Denna gamla traditionella konst, som har varit på väg att dö ut, blir en modern konstform fylld av liv i Xiyadies händer.

Xiyadie föddes i en liten by i norra Shaanxiprovinsen. Han är 48 år, och arbetar nu i Beijing som dörrvakten, kock och städare. Större delen av de pengar han tjänar skickar han varje månad hem till familjen i Shaanxi, några hundra mil bort. Liksom så många andra kinesiska gay i hans ålder är han gift. Han har två barn i tjugoårsåldern. Den äldsta sonen är handikappad sedan födseln och kan inte klara sig på egen hand. Enligt sociologiska undersökningar är ungefär 90 procent av alla homosexuella män i Kina gifta. I den konfucianska traditionen finns det tre slag av bristande vördnad för sina föräldrar, och det värsta är att inte sörja för familjelicens fortlevnad. Det är ett starkt socialt tryck. "Jag visste tidigt att jag tyckte om män, men på landsbygden är det något helt otänkbart att man skulle komma ut som homosexuell, det ses rent av som kriminellt."

Xiyadie är en pseudonym, som betyder "Sibirien fjärl". Han använder den för att skydda sin identitet. Han var nyligen uppriktig mot sin fru, hon började storgråta, men

tycks nu ha förlitat sig med situationen. De två barnen vet ännu inget. Xiyadie säger med stor uppriktighet: "Skilsmässa är inte att tänka på, min fru och barnen bor ju i byn, och en skilsmässa skulle drabba dem hårt. Det är svårt att vara homoseksuell i Kina, men det är ännu mycket svårare i en by på landet. Traditionen är hårdare än vindarna i Sibirien. Men jag har hört sägas att det finns en fjärilsart där som kan överleva i kylan. Jag önskar att jag hade vingar som en sibirisk fjärl, så att jag kunde flyga iväg i frihet från det som är svårt. Jag tycker väldigt mycket om att klippa ut fjärilar, jag längtar efter frihet."

Idag är det mest äldre kvinnor på landsbygden som ägnar sig åt att klippa pappersklipp, de unga drar till städerna för att tjäna pengar, och den traditionella konsten är på väg att dö ut. Xiyadie lärde sig att klippa av sin mamma. Under åren i byn kände han en stor psykisk press, han hade ingen att lätta sitt hjärta för, att klippa blev för honom ett sätt att uttrycka sin smärta och sin glädje.

Prison 1 är ett relativt tidigt verk, en ung man pressad mellan två stora stenar, en skildring av Xiyadies första medvetenhet om sin homosexualitet. I *Joy 1* skildras hans första homosexuella erfarenhet, med en man som arbetade på tåget (som sedan under en tid var hans pojkvän). I högra hörnet syns en kanin, som traditionellt symboliseras en skyddsängel för homosexuella. Men livets realiteter rymde svåra motsägelser för honom. *Door 1* rymmer detta dilemma: Månen lyser upp ett bondhem, två svalor (som symboliseras "hem") bygger sitt bo under takåsen. I rummet sitter en kvinna med långa flätor på sängen med ett barn i famnen. Innanför dörren råder värme, ett stilla lugn. Men utanför dörren står en man som

Prison 1, 2001

Joy 1, 2001

Door 3, 2001

Prison 2, 2001

Fly-I, 2001

Door 2, 2001

Xiyadie
1963 born in Shaanxi
Lives and works in Beijing

Paper cutting is a form of traditional Chinese folk art, with a history dating back to at least 1,500 years. At the New Year and weddings, cuttings are pasted onto doorframes, walls and cupboards to wish for good fortune and a long life, or just as decorations. Popular subjects include flowers and birds, Chinese symbols, or are taken from folk tales. Xiyadie has developed this traditional folk art from the expression of collective cultural memories to the depiction and expression of the

life and emotions of the individual. His paper cuttings are fearless depictions of same-sex life and his particular path out of the closet. This old traditional art, which faced extinction, becomes a lively modern art form in Xiyadie's hands.

Xiyadie was born in a small village in the northern Shaanxi province. He is 48, and now works in Beijing as a doorman, cook and cleaner. He sends the greater part of his earnings to his family in Shanxi, hundreds of miles away,

Butterfly 1, No size info, Paper cutting, 2001

Door 1, Paper cutting, 2001

every month. Like so many other gay Chinese of his age, he is married. He has two children in their 20s. His oldest son has been disabled since birth and cannot manage on his own. According to sociological studies, some 90% of all gay men in China are married. In Confucian tradition, there are three types of lack of filial respect, and the worst is not to provide for the family line's continuation. It is a strong social pressure. "I knew I liked men from an early age, but in the

country, it's completely unthinkable to come out as gay, it's even seen as criminal."

Xiyadie is a pseudonym, meaning "Siberian butterfly". He uses it to protect his identity. He was recently honest with his wife, who became very tearful but now seems to have come to terms with the situation. The two children still do not know. Xiyadie says with great candour: "A divorce is out of the question; my wife and children live in the village and a divorce would hit

them hard. Tradition is harsher than the winds in Siberia. But I've heard that there is a type of butterfly there that can survive in the cold. I wish I had the wings of a Siberian butterfly so that I could fly away from all the difficulty. I like cutting out butterflies very much; I long for freedom."

Today, it is mostly older rural women who dedicate themselves to paper cutting; the young make their way to the cities to make money, and the traditional art form is dying out. Xiyadie

Cave 3, 2001

Cave 2, 2001

Joy 8, 2001

Cave 4, 2001

ger en annan man oralsex. Om man tittar efter närmare ser man att mannen har två ansikten, ett som vänder sig mot älskaren utanför dörren och ett som vänder sig mot frun och barnet innanför dörren.

"Det finns ett kinesiskt talesätt som säger: man äter ur skälen och tittar samtidigt mot grytan. Jag har redan familj, fru och barn, varför vill jag då dessutom ha en pojkvän? Man kan säga att det är att vara girig, men det är så motsättningen i mitt inre är." Motivet "dörr" finns i flera av hans klipp (*Door 2-3*). Dörren är en möjlighet men också en snara, och kontrasten mellan livet innanför och utanför dörren är en bild av hans inre brottningskamp i det dubbelliv han lever.

I *Prison 2* vill han ta kontroll över sina begär (han syr ihop sin penis med nål och tråd). Men hans ögon kan inte släppa "honom" (i vänstra hörnet en bild av hans pojkvän), därför sitter han som på en svärdsegg. Att leva som i en fängelsebur, att vilja flyga bort men inte kunna (*Fly 1*).

Dessa klipp vågade Xiyadie aldrig visa för andra. Men en dag kom två filmregissörer till byn, ett gift par. De ville göra

en dokumentärfilm om traditionen med pappersklipp, och hade hört talas om att han var duklig. Av en tillfällighet fick de syn på några av dessa klipp, och började fråga honom litet försiktigt om dem. Xiyadie berättade till slut sin historia för dem, vilket resulterade i att paret hjälpte honom att komma till Beijing.

När han precis kommit till Beijing fick han jobb som vaktmästare och städare i en stor privat villa i bergen i Beijings utkanter. Där träffade han en man som skulle bli den första pojkvän han hade en längre relation med. Serierna *Cave* och *Joy* skildrar de lyckligaste åren i hans liv. De levde ihop, lagade mat, odlade grönsaker, tog hand om varandra när någon var sjuk, och hade roligt tillsammans. I hans föreställningsvärld skulle det vara en lycka som varade livet ut, tills de båda var gamla och gråhåriga. Men pojkvännens lämnade honom. I en bild, som för tankarna till slutsenen i filmen *Brokeback Mountain*, luktar han på ett klädesplagg som pojkvännens glömt kvar. Otaliga händer sträcker sig uppåt, han är utlämnad, saknaden känns i hela kroppen.

Xiyadie kom sedan till Songzhuang, ett stort område i östra Beijing där många konstnärer har sina ateljéer. Här jobbar han

Joy 10, 2001

Cave 1, 2001

Joy 11, 2001

Joy 9, 2001

90 SECRET LOVE XIYADIE

learnt cutting from his mother. During his years in the village, he felt great mental pressure and had no-one to unburden his heart to; for him, paper cutting became a way of expressing his pain and his joy.

Prison 1 is a fairly early work: a young man is pressed between two large rocks, a depiction of Xiyadie's first awareness of his homosexuality. *Joy 1* depicts his first gay experience, with a man who

worked aboard a train (and later for period was his boyfriend). In the right-hand corner, we see a rabbit, traditionally symbolising a guardian angel for homosexuals. But the realities of life included many difficulties for him. *Door 1* showcases this dilemma: the Moon lights up a farmer's home, and two swallows (symbolising "home") build their nest under the roof ridge. Indoors, a woman with long tresses sits on the bed carrying a child.

The inside is warm and quietly calm. But outside the door stands a man performing oral sex on another. If you look closely, you see that the man has two faces, one turned towards the lover outside and one towards the wife and child within.

"There's a Chinese proverb that says: 'you eat from the bowl while you look at the pot'. I already have a family, a wife and children, so why would I also want a boyfriend? You might say

Joy 3, 2001

XIYADIE SECRET LOVE 91

I'm greedy, but that's my inner opposition." The subject of the door exists in several of his cuttings (*Door 2-3*). The door is an opportunity but can also be a trap, and the contrast between the life within and outside the door is an image of the inner struggle in his double life.

In *Prison 2*, he wants to take control of his urges (he sews his penis together using a needle and thread). But his eyes can't let go of "him" (a

picture of his boyfriend in the left corner), so he sits uncomfortably, as if on the edge of a sword. To live as if in a cage, wishing to fly away but unable to do so (*Fly 1*).

Xiyadie never dared show these cuttings to others. But one day two film directors, a married couple, arrived in the village. They wanted to make a documentary about the paper cutting tradition, and had heard of his skill. They hap-

pened to see some of these cuttings, and started asking him prudently about them. Xiyadie finally told them his story, which resulted in the couple helping him to get to Beijing.

Once in Beijing, he got a job as a door-man and cleaner in a large private villa in the mountains in the outskirts of Beijing. Here he met a man who would become the first boyfriend he had a long-term relationship with. The

Joy 7, 2001

Joy 5, 2001

Joy 6, 2001

som dörrvakten och här började han lära känna storstadens gayliv, och mötte öppenheten inför sexualiteten (*Disco 1-2*). Han fick hjälp att börja sälja sina pappersklipp, och han gjorde också klipp för en del aktiviteter. *Drag Queen* skapade han till premiären av Fan Popos film *Be a Woman*. Ovanför trappan är staden med sina höghus, nedanför trappan är barnen där drag queens uppträder – underground.

Nu bor Xiyadie på den arbetsplats där han jobbar som vaktmästare. Hans rum är litet, två gånger fem meter, egentligen en gång mellan två bostäder, men det finns tak över så det blev ett hem som det inte regnar in i. Där finns en säng och ett litet bord, ovanför bordet en väggghylla fyld med travar av pappersklipp. Jag lägger märke till fotot av hans tidigare pojkvän och ett diplom på hyllan. Det är trångt när vi står där och ska välja bland pappersklippen, och vi är tvungna att med jämna mellanrum gå ut på gården för att få frisk luft.

Han har fått priser för sin konst, och varje gång jag besöker honom i Songzhuang visar han stolt upp sina diplomer. Experterna berömmar hans konst och säger att han bidrar till

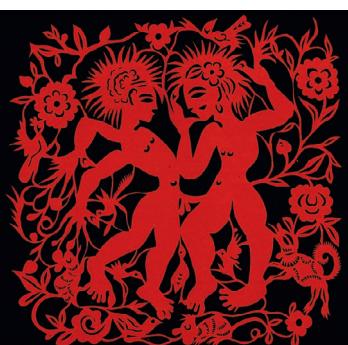
att rädda denna konstform, men då syftar de inte på klippen med homosexuella teman, de klippen kan inte visas på offentliga utställningar.

När vi är ute på gården och får frisk luft kan vi prata mer avspänt. Xiyadie pratar öppet och gärna. Jag frågar vad han har för planer. Denna man som är en son, make och far blir tyst en stund. "Inte har jag några planer, jag fortsätter väl att leva mina dagar. Jag har ju mina pappersklipp, som jag kan skapa när jag är ledsen och när jag är glad. Jag gör det inte för pengarna och inte för att bli berömd. Så länge jag kan prata så lever jag, och så länge jag lever är väl allt som det ska."

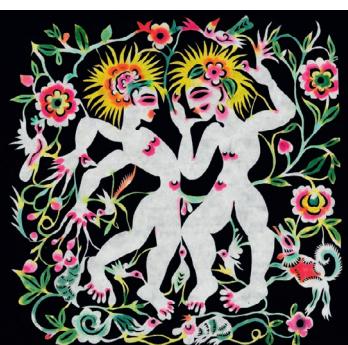
Innan jag går väljer jag ut ytterligare två pappersklipp: två nygjorda som använder det kinesiska tecknet "dubbel lycka", ett motiv som används för att fira nygifta. I det ena klippet är tecknet av rött papper, i det andra av vitt papper, som färglagts, som traditionen bjuder. Tecknen är fästa på en vas med blommor, inne i vasen är två män avbildade, den ena håller just på att titta ut på världen utanför. Det finns ändå hopp. (Text: Si Han)

Joy 4, 2008

Joy 2, 2008

Joy 3, 2008

92 SECRET LOVE XIYADIE

series *Cave* and *Joy* depict the happiest years of his life. They lived together, cooked food, grew vegetables, took care of each other in times of illness, and had fun together. In his imagination, this would be a happiness to last the rest of their lives, until they were both old and grey. But his boyfriend left him. In one image, reminiscent of the final scene in the film *Brokeback Mountain*, he smells an article of clothing his boyfriend left behind. Innumerable hands stretch upwards, he is

exposed, his grief can be felt throughout his body.

Xiyadie later went to Songzhuang, a large area in east Beijing where many artists keep their studios. Here he works as a doorman and got to know the city's gay life, and encountered openness to his sexuality (*Disco 1-2*). He was helped to start selling his paper cuttings, and also made cuttings for some activities. *Drag Queen* was created for the opening of Fan Popo's film *Be a Woman*. Above the stairs is the city with its high-rise

buildings, below them are the bars where the drag queens appear – underground.

Now Xiyadie lives where he works as a doorman. His room is small – two metres by five, really a passage between two homes, but there's a roof above it, so it's become a home against the rain. There is a bed and a small table, above which is a shelf filled with piles of paper cuttings. I note the photograph of his ex-boyfriend and a diploma on the shelf. It's a tight squeeze as we

Butterfly 2, 2001

Xi 2, 2001

Butterfly 4, 2001

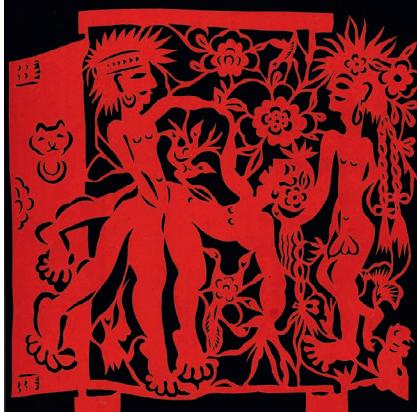
Butterfly 3, 2008

Disco 1, 2008

Drag Queen, 2008

Disco 2, 2008

Xi 1, 2001

XIYADIE SECRET LOVE 93

stand selecting paper cuttings, and we regularly have to go out into the yard for fresh air.

He has received awards for his art, and every time I visit him in Songzhuang, he proudly displays his diplomas. Experts have admired his art and say he is contributing to rescuing the art form, but they are not referring to the cuttings with homosexual themes, which cannot be shown at public exhibitions.

Out in the yard getting fresh air, we can talk

in a more relaxed manner. Xiyadie speaks frankly and freely. I ask him what his plans are. This man who is a son, a husband and a father is quiet for a while. "I don't have any plans, I suppose I'll keep living. I have my paper cuttings, which I create when I'm sad and when I'm happy. I don't do it for money or fame. As long as I can speak, I'm alive, and as long as I'm alive, everything's all right."

Before leaving, I choose another two cut-

tings: two recent ones using the Chinese symbol "double happiness", a subject used to celebrate newlyweds. In one cutting, the sign is made of red paper, in the other of white paper that has been coloured, as per tradition. The symbols are fastened to a vase full of flowers; inside the vase, two men are depicted, one just on the verge of looking out at the world outside. There's still hope. (Text: Si Han)

杨
国
伟

Yang Guowei

Yang Guowais serie *Post-8os* visar upp en annan sida av den nya generationen storstadsungdomar i ett Kina i snabb förändring, deras mentalitet, deras materiella värld. De som är födda efter 70-talet är produkter av Kinas ettbarnspolitik. De har vuxit upp med helt andra materiella villkor, och de är den första kinesiska internet- och dataspelsgenerationen. Till skillnad från föräldragenerationen bär de inte på traditionens bördor, de sätter sig själva i första rummet, är individualistiska, rebelliska. De lägger stor vikt vid sitt yttre, är modemedvetna, söker gärna det provokativa, vågar utmana. De möter öppet den internationella populärkulturen och är i takt med Japan, Korea och västvärlden. De färgar håret, tatuerar sig, läser manga, dansar streetdance, spelar Cosplay och dataspel på nätet. Äldre kineser ser dem och känner sig gamla, världen har blivit så annorlunda. Utlänningar ser dem och tycker att Kina har blivit så annorlunda, världen är så liten.

Post-8os Rebel, 70 x 100 cm, Photograph, 2007

94 SECRET LOVE YANG GUOWEI

Yang Guowei

1972 Born in Chongqing
1996 graduated from Art and Design Dept.,
Yuzhou University, Chongqing
Works and lives in Beijing and Stockholm

Yang Guowei's *Post-8os* series displays another side of the new generation of big city youths in a rapidly-changing China; their mentality, their material world. Those who were born after the 1970s are products of China's one-child policy. They grew up in entirely different material circumstances, and are the first Chinese internet and video game generation. Unlike their parents' generation, they do not shoulder the burdens of tradition, they put themselves first, are individual-

istic and rebellious. They put great stock in their appearance, are fashion-conscious, like to seek out the provocative and dare to be challenging. They openly encounter international popular culture and are in step with Japan, Korea and the West. They dye their hair, get tattoos, read manga, do street dance, go cosplay and play video games on the net. Older Chinese see them and feel aged; the world has changed so much. Foreigners see them and think that China has

De kallas "Chinese New Mankind", och den konst som uppmärksammar och framställer denna "New Mankind" kallas "Cartoon generation". Denna konstnärliga riktning eller stil (kanske skulle man snarare kalla det ett konstnärligt fenomen eller en kollektiv rörelse, som politisk pop eller cynisk realism) började i Kanton i södra Kina, den storstad som ligger närmast Hongkong. I mitten av 90-talet spred den sig snabbt till andra storstäder, som Beijing och Shanghai. Denna konst fäster uppmärksamheten på hur kommersialism och konsumtionskultur påverkar den unga generationen, och hur de ger kroppsligt uttryck för individuell frihet och själslig befrielse.

Yang Guowei är en av representanterna för denna "Cartoon generation". Hans verk förenar dokumentation och konstnärligt skapande och visar upp den nya kinesiska generationens attityder och förväntningar. *Post-8os: Rebel* användes för affischen till utställningen år 2008 i Australian Centre for Photography, *Generation C - New Chinese Photomedia in an Age of Change*. I bilden skapas en iögonenfallande kontrast mellan de fladdrande röda fanorna (symbolen för "Det nya Kina" under kommunistpartiets ledning), de röda halsdukarna som alla elever burit runt halsen (symboliserande de välartade barnen som ska föra partiets sak vidare) och punkarna som färgat håret, piercade, tatuerade, som står för en subkultur utanför samhällets mainstream.

"Denna generation har gett mig intrycket av att det nästan är som en plötslig genetisk förändring. De skakar om ett kalejdoskop och visar upp ett helt nytt tillstånd som blir ogrundat för alla dem som i årtionden hållit fast vid ett enkelt, okonstatet yttre. Den äldre generationen kan inte ta in kalejdoskopets bilder, de stirrar tomt och oförstående. De unga visar upp sig, njuter, konsumerar hela tiden. De söker det nyaste, men det nyaste blir snabbt gammalt. De vill på kortast möjliga tid förnya sig, bli vinnare."

Jag frågade Yang Guowei varför han, som är född i början av 70-talet, är så intresserad av dem. Han svarade:

"Jag är ju ett decennium tidigare än generation post-80.

Post-80s - Little Devil, 70 x 100 cm, Photograph, 2005

YANG GUOWEI SECRET LOVE 95

changed so much; it's a small world.

They are called the "Chinese New Man-kind", and the art that draws their attention and represents them is called "Cartoon Generation". This artistic direction or style (perhaps one should rather call it an artistic phenomenon or collective movement, like political pop or cynical realism) started in Canton, southern China, the city closest to Hong Kong. In the mid-90s, it quickly spread to other big cities, like Beijing

and Shanghai. This art highlights how commercialism and consumer culture affect the young generation, and how they embody individual freedom and spiritual liberation.

Yang GuoWei is a representative of this Cartoon Generation. His work combines documentation and artistic creation, showing up the attitudes and expectations of the new Chinese generation. *Post-80s: Rebel* was used for the poster for the 2008 Australian Centre for Photography

exhibition *Generation C – New Chinese Photomedia in an Age of Change*. In the picture, an eye-catching contrast is created between the fluttering red banners (the symbol of "The New China" under the direction of the Communist Party), the red kerchiefs all pupils wear around their necks (symbolising the well-behaved children who are to further the cause of the party) and the punks who dye their hair, pierced, tattooed, standing for a subculture outside the social mainstream.

Post-80s Dense Fog, 70 x 100 cm, Photograph, 2006

Post-80s Early-Ripe Drinks, 70 x 100 cm, Photograph, 2006

Post-80s Lolita, 70 x 100 cm, Photograph, 2006

Post-80s -Mickey Mouse, 70 x 100 cm, Photograph, 2006

96 SECRET LOVE YANG GUOWEI

"This generation has given me the impression that it's almost like a sudden genetic change. They shake up a kaleidoscope and display an entirely new condition, unfathomable to all those who, for decades, have been holding onto a simple, unaffected appearance. The older generations can't take in the images of the kaleidoscope, they gaze emptily and uncomprehendingly. The young show themselves off, enjoy themselves, and consume all the time. They seek the newest

things, but these quickly get old. They want to renew themselves in the shortest possible time, become winners.

I asked Yang Guowei why he, who was born in the early 1970s, is so interested in them. He replied:

"I'm a decade before generation post-80. During my entire childhood, there were many demands on me to be a very well-behaved child; that was a great pressure on me. On the surface, I

was kind and cute, but emotionally I was very disgruntled. I felt rebellious but didn't dare do anything. Generation post-80 dare to think, to say, to do, to be stubborn, have their own thoughts and have their own understanding. I envy them their courage and opportunities, which is why I'm so interested in them. They are the future of China, an opportunity I could have had."

Many don't want to accept the values that this Chinese New Mankind stands for, feeling

Under hela min barndom var de krav jag hade på mig att vara ett mycket välartat barn, det var ett stort tryck som låg över mig. På ytan var jag snäll och söt, men känsломässigt väldigt otillfreds. Jag kände mig rebellisk men vågade inte göra något. Generation post-80 vågar tänka, vågar säga, vågar göra, vara egensinniga, ha sina egna tankar och uppfattningar. Jag avundas deras mod och deras möjligheter, det är därför jag intresserar mig så mycket för dem. De är Kinas framtid, och den möjlighet jag kunde ha haft.

Många vill inte acceptera de värderingar som denna "Chinese New Mankind" står för, de tycker att de är alldelvis för ytliga och enkelspåriga. De lägger alldeles för stor vikt vid det yttre, vid att tillfredsställa materiella behov, och de har en för fri och öppen syn på sexualitet. Yang är bara delvis ense om denna kritik. Hans Post-80s-verk innehåller också kritik, men hans syfte är framför allt att serien lyfter fram framgångsrika New Mankind-representanter:

Dongdan Park - Bench, 60 x 100 cm, Photograph, 2006

YANG GUOWEI SECRET LOVE 97

that they are far too shallow and single-tracked. They place too much stock in appearance, in satisfying material needs, and their view on sexuality is too free and open. Yang only partly agrees with this criticism. His post-80s work also contains criticism, but his purpose is mainly that the series highlights successful New Mankind representatives.

"At first I photographed friends I knew well; in my social circle there were many who could

appear cynical and indifferent, but were very serious and prominent in their fields – artists, stylists, designers, writers, orchestra musicians, video game geeks, street dance masters, cosplay celebs, singers. Many of them weren't well-behaved pupils in school, but succeeded in fulfilling themselves much more than most 'well-behaved' ones."

Yang Guowei is also a successful fashion photographer, and his work contains clear fash-

"Från början fotograferade jag vänner som jag kände väl, i den krets jag umgicks i fanns många som till det yttre kunde verka cyniska och likgiltiga, men som var mycket seriösa och framstående inom sina områden - konstnärer, stylistter, designers, författare, orkestermusiker, dataspelsnördar, street dance-mästare, cosplay-kändisar, sångare. Många av dem var inga välartade elever i skolan, men de hade lyckats förverkliga sig själva mycket bättre än de flesta 'välatade'."

Yang Guowei är också väldigt framgångsrik som modefotograf, och i hans verk finns tydliga element från modefoto, som ger nya drag åt konsten. I nästan alla verk finns rök som ett element. "Röken symboliserar villrådighet. Något gemensamt jag sett hos "Chinese New Mankind" är kritik och reflektion. De har funnit och förverkligat sig själva utifrån utseende och lust – men sedan då? Denna villrådighet är de inte ensamma om, den utmärker alla kineser som lever i vår tidsålder." (Text: Si Han)

ion photo aspects, which endows the art with new features. Smoke appears as a component in almost every piece. "The smoke symbolises hesitation. Something common I've seen in Chinese New Mankind is criticism and reflection. They have found and realised themselves in terms of appearance and desires – but then what? They are not alone in this confusion; it distinguishes all Chinese who live in this age." (Text: Si Han)

张元 Zhang Yuan

Unspoiled Brats är ett konstprojekt som den välkände regissören Zhang Yuan påbörjade 2010. Tio 80-talister och deras liv dokumenterades, i en kombination av foto och film. Våren 2010 hade projektet vernissage på konstgalleriet UCCA i Beijing och visades under en månads tid med stor framgång. Sans Jérôme, direktör på UCCA, skriver i utställningskatalogen:

"Zhang Yuan är en av de mest intressanta regissörerna i dagens Kina. Han har en skarp iakttagelseförmåga. Han fäster blicken på en ungdomskultur och samhällets outsiders som de flesta inte bryr sig om. I det ligger en utmaning och en kritik av mainstreamvärderingar. Hans fotokonst och filmer hjälper oss att lära känna det omgivande samhället."

Zhang Yuan räknas som en av de ledande representanterna för "den sjätte generationen" filmregissörer (namn som Zhang Yimou och Chen Kaige hör till "den femte generationen"). Hans filmer har fått många internationella priser, bl a för bästa regi i filmfestivalen i Venedig. Tidskriften *Times* har haft med honom på en lista över "100 inflytelserika unga ledare i världen". Hans intresse för ungdomskulturen och för samhällets outsiders började redan för tjugo år sedan. 1992 spelade han in filmen *Beijing Bastards*, med Kinas första rockmusikergeneration, Cui Jian, He Yong, Dou Wei m fl. Då var han själv ännu inte fyllt trettio. Han var god vän med alla

rockmusikerna, som stod för ett slags "okontrollerad oordning". Zhangs filmer, liksom rockmusiken och samtidskonsten under tidigt 90-tal var något som inte var officiellt tillåtet, och fick då ofta beteckningen "underground art" – ett begrepp som sällan används idag. *Unspoiled Brats* är en fortsättning i samma anda: "Det är tjugo år sedan *Beijing Bastards*, den generationen är inte längre unga. Jag är nyfiken på den nya unga generationen. Hur lever post-80-ungdomarna i Kinas störstäder? Vad tänker de på och hur ser de på livet?" För Zhang Yuan, "är det alltid rätt att vara ung."

Zhang la ut en annons på sin blogg, och sökte "unga som känner oro och rastlöshet och som inte är tillfreds med sakernas tillstånd", som ville dela med sig av sina erfarenheter och sina liv. Under tre dagar intervjuade han och hans team mer än 200 post-80-ungdomar. Det var musiker, konstnärer, skådespelare, börsmäklare, liggvakter, socialarbetare, universitetsstudenter, munkar, arbetslösa. Alla hade drömmar som de ville förverkliga i Beijing. Alla de olika livsberättelserna gjorde honom förvånad. "De berättade inför kameran, utan att känna sig hämmade, om svårigheterna att hitta försörjning, och om sina fantasifulla planer för framtiden... deras berättelser gjorde mig ofta full i skratt, och fick lika ofta mina ögon att tåras."

Unspoiled Brats-36, 55 x 45 cm, Photograph, 2011

Unspoiled Brats-33, 55 x 45 cm, Photograph, 2011

Unspoiled Brats-47, 55 x 45 cm, Photograph, 2011

Unspoiled Brats-48, 55 x 45 cm, Photograph, 2011

Zhang Yuan
1963 born in Jiangsu
1989 graduated from Beijing Film Academy
Lives and works in Beijing

¹ Sans Jérôme, *Unspoiled Brats*, UCCA Beijing 2010

Unspoiled Brats is an art project begun by the well-known director Zhang Yuan in 2010. Ten people born in the 80s and their lives were documented in a combination of photo and film. In the spring of 2010, the project opened at the UCCA gallery in Beijing and shown for a month's time with great success. Sans Jérôme, the director at UCCA, writes in the exhibition catalogue:

"Zhang Yuan is one of the most interesting

directors in China today. He has a keen sense of observation. He sets his gaze on a youth culture and the outcasts of society that most people don't care about. In this is a challenge and criticism of mainstream values. His photo art and films help us recognise the surrounding society."

Zhang Yuan is numbered among the leading representatives for the "sixth generation" of directors (names such as Zhang Yimou and Chen

“Young is always right.” – Zhang Yuan

Unspoiled Brats–WuyunQiqige and Yang Mo, 13.39 seconds, Video, 2011

Unspoiled Brats-83, 40 x 35 cm, Photograph, 2011

Unspoiled Brats-49, 55 x 45 cm, Photograph, 2011

Unspoiled Brats-50, 55 x 45 cm, Photograph, 2011

Unspoiled Brats-82, 40 x 35 cm, Photograph, 2011

Unspoiled Brats-9, 120 x 90 cm, Photograph, 2011

Kaige are of the “fifth generation”). His films have garnered many international awards, including for best direction at the Venice Film Festival. *Time* magazine has included him in a list of the world’s top 100 young leaders. His interest in youth culture and the outcasts of society started as early as twenty years ago. In 1992, he shot the film *Beijing Bastards*, featuring China’s first rocker generation, Cui Jian, He Yong, Dou Wei

and others. At the time, he was not yet thirty. He was a close friend with all the rockers, who stood for a kind of “uncontrolled disorder”. Zhang’s films, which like rock music and contemporary art were not officially permitted in the early 90s, and were often denoted as “underground art”, a term seldom used today. *Unspoiled Brats* is a continuation in the same spirit: “It’s been twenty years since *Beijing Bastards*; that generation is no

longer young. I’m curious about the new young generation. How do the post-80s kids live in China’s big cities? What do they think about and how do they view life?” For Zhang Yuan, “Young is always right”.

Zhang put up an ad on his blog looking for “young people who feel worried and restless and are dissatisfied with the conditions of the day”, and wanted to share their experiences and lives.

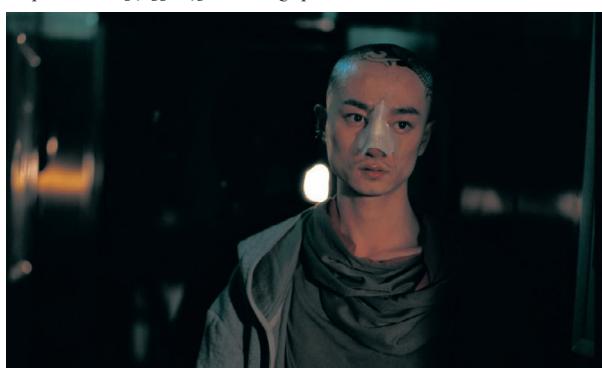
ZHANG YUAN SECRET LOVE 99

Unspoiled Brats-6, 120 x 90 cm, Photograph, 2011

Unspoiled Brats-34, 55 x 45 cm, Photograph, 2011

Unspoiled Brats-35, 55 x 45 cm, Photograph, 2011

Tre av de intervjuade är homosexuella, ett lesbiskt par och en gay man som aldrig fått uppleva kärlek, och som på jakt efter kärleken gjort den ena ansiktslyftningen efter den andra. Deras berättelser om sina liv, om hur de kom ut ur garderoben, gör en både glad och ledsen.

Zhang Yuan är mycket positiv till utställningen *Secret Love*. Av de tio verken i porträttserien *Unspoiled Brats* har han låtit mig använda de två som gäller homosexuella. Han tog sig också tid att under mina dagar i Beijing hjälpa mig att få kontakt med andra konstnärer, som kunde vara intressanta för utställningen.

Zhang Yuan är långt ifrån främmande för temat homosexualitet och mångfald när det gäller kön. 1996 filmade han i Beijing *East Palace, West Palace* (svensk titel: *Det förbjudna palatset*), den första kinesiska spelfilmen med homosexualitet som tema. Den visades 1997 på festivalen i Cannes, och ansågs av filmkritiker världen över som ett genombrott i Kinas filmhistoria. År 2000 filmade han *Miss Jin Xing* om den första kines som genomgick könsbyte, en dansare som blev kvinna. Jin Xing är i dag en välkänd artist, som ofta medverkar i TV-shower. Men *East Palace, West Palace* kan fortfarande inte visas offentligt i Kina, vilket visar på hur komplex denna problematik är, där traditionen och systemet inte är de enda variablerna.

Jag frågade Zhang Yuan varför han intresserar sig för detta ämne. Han svarade: "Det är inte så lätt för en heterosexuell att behandla ämnet homosexualitet, man måste sätta sig in i och lära sig olika aspekter. Det är ju något som författare och konstnärer ofta står inför, att sätta sig in i något man själv inte har erfarenhet av, och förstå belägenheten och känslorna, och engagera sig i det helhjärtat." Han sa också: "Olika slags män, som lever utanför samhällets mainstream, de är alla en del av samhället, och de ska visas samma respekt och inte nedvärderas. Det spelar ingen roll om det handlar om män i fängelse, eller män med en annan sexuell läggning, alla har rätt till respekt, alla har en huvudroll att spela." (Text: Si Han)

Unspoiled Brats-74, 40 x 35 cm, Photograph, 2011

100 SECRET LOVE ZHANG YUAN

For three days, he and his team interviewed more than 200 post-80s youths. They included musicians, artists, actors, stock brokers, bodyguards, social workers, university students, monks, and unemployed people. All had dreams that they wanted to fulfil in Beijing. Their different life stories surprised him. "They talked on camera, without inhibition, about the difficulties of supporting themselves, about their imaginative future

plans... Their stories often made me laugh, and just as often brought tears to my eyes."

Three of the interviewees are gay: a lesbian couple and a gay man who has never experienced love, and who in pursuing love undergoes one facelift after the next. Their stories about their lives, about how they came out of the closet, make you happy and sad in equal measure.

Zhang Yuan is very positive to the *Secret Love*

exhibition. Of the ten pieces in the *Unspoiled Brats* portrait series, he has allowed me to use the two concerning homosexuals. During my time in Beijing, he also took the time to help me get in touch with other artists who could be of interest to the exhibition.

Zhang Yuan is not unfamiliar to the subject of homosexuality and gender diversity. In Beijing in 1996, he shot the film *East Palace, West Palace*,

Unspoiled Brats-Qin Yuke, 7:25 seconds, Video, 2011

Unspoiled Brats-72, 40 x 35 cm, Photograph, 2011

ZHANG YUAN SECRET LOVE 101

the first Chinese feature film with homosexuality as its subject. It was shown in 1997 at the Cannes Festival, and critics worldwide considered it to be a breakthrough in Chinese film history. In 2000, he shot *Miss Jin Xing*, on the first Chinese person to undergo a sex-change operation, a dancer who became a woman. Jin Xing is now a famous artiste who often appears on TV shows. But *East Palace, West Palace* can still not be shown publicly

in China, which shows the complexity of this problem, in which tradition and the system are not the only variables.

I asked Zhang Yuan why he is interested in this subject. He replied: "It isn't so simple for a straight person to approach the subject of homosexuality; you have to identify and learn different aspects of it. It's something that writers and artists often face – identifying with something you have no

experience of, understanding the situation and the emotions, and engaging in it whole-heartedly." He also said: "Different people who live outside the mainstream of society are all a part of society, and should be shown the same respect and not be underappreciated. It doesn't matter if it's people in prison, or people with another sexual orientation – everybody has the right to respect, everybody has a starring part to play." (Text: Si Han)

郑波 Zheng Bo

Zheng Bos *Karibu Islands* (2004) flätar samman video, text och interaktivt deltagande. I verket bjuds folk in att föreställa sig sina liv i en fiktiv rymd där tiden går baklänges. Det utforskar de sociala frågor som minoriteter möter utifrån deras eget perspektiv, ifrågasätter mainstream-normer, kritisar föreställningen om modernitet, och erbjuder ett alternativt sätt att reflektera över kärlek. *Karibu Islands* består av tre faser: en videoessä, en diskussion och ett frågeformulär som publiken fyller i.

Videoessäen introducerar fantasiöarna och de fiktiva invånarnas liv och historier. En av dem är en ung flicka som läser upp ett brev till sina föräldrar där hon berättar om hur hon så småningom börjat njuta av sitt nya liv på ön. Baklängestiden och de andra invånarnas historier åskådliggörs genom filmklipp som körs baklänges. På ön föds folk som gamla. Många vaknar till liv på ett sjukhus; några på ett slagfält; JF Kennedy skulle komma till liv i det ögonblick då en kula träffade hans huvud. Sakyamuni Buddha hade återvänt till sitt sekulära liv och till sin familj. Folk blir yngre och friskare, och till slut lämnar de världen genom att krypa in i sin moders livmoder. Begrepp som ekonomisk utveckling och samhälleliga framsteg får en helt annan innebörd på Karibu Islands.

Öarna fungerar som en omvänt spegel för den verkliga världen, och alla normer i vårt verkliga liv får omprövas. På så sätt blir detta verk ett verktyg för att utmana den existerande sociala ordningen, för att ställa frågor om heteronormativitet och problem som är relaterade till kön och sexuell läggning. Fyra år efter den första fasen i projektet beslöt Zheng Bo,

som själv är gay, att förankra projektet i Beijings queerrörelse. År 2008 anordnades en serie diskussioner i det nyöppnade Queer Cultural Center. Elva homosexuella män, nio lesbiska kvinnor och tretton heterosexuella deltog i diskussionerna. Videoessäen från fas ett visades för att ange tonen. Sedan bad han deltagarna att uttrycka och diskutera sina åsikter om ämnen som homosexualitet, äktenskap mellan personer av samma kön, adoptioner, personlig framgång och samhällelig utveckling. Diskussionerna spelades in och blev en del av fas två. Efteråt fick deltagarna fylla i ett formulär, ett "födelsebevis", med fiktiva uppgifter om vad som gällde vid "födelsen" på Karibu Islands: ålder, hälsotillstånd, öppenhet, familjesamtalsmöjlighet, tillgångar, visdom, värderingar, livsplanner osv. Grupperna träffades sedan och jämförde och diskuterade sina föreställda liv. Dessa diskussioner gav homo- och heterosexuella deltagare möjlighet att projicera sina ideal på en fiktiv plats, och närliggande frågor om sexualitet från en alternativ synvinkel.

Vid senare utställningar blev publiken ombedd att se båda videorna och sen fylla i "födelsebevisen" utifrån föreställningen att de var invånare på Karibu Islands. De formulären sattes upp i utställningshallen och blev en dialogdel i verket. Hyejong Yoo har givit kommentaren: "Genom att manövrera spänningen mellan det föreställda och det verkliga, för att främja samhällelig utveckling, utforskar Zheng konstens potential som kreativt socialt medium. Zheng Bos *Karibu Islands* återskapar en föreställning i kollektiv dialog om ett mer diversifierat och tolerant samhälle, och på så sätt utmanas den existerande sociala ordningen."¹

Zheng Bo

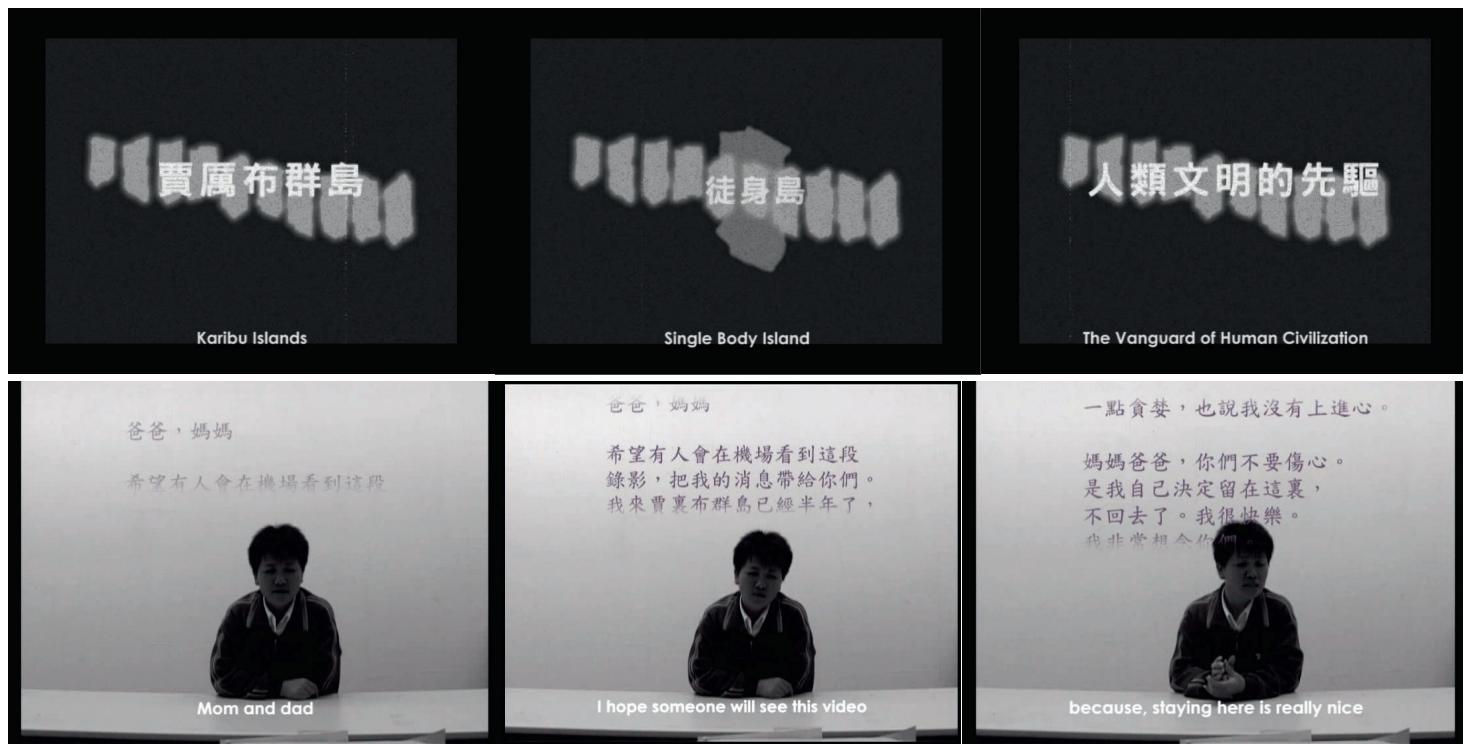
1974 born in Beijing, and has lived in the U.S. and Hong Kong
1993 began his study in computer science and art in the U.S.
Lives and works in Beijing and Hangzhou

¹ Hyejong Yoo, "Collaborative Imagining for Social Evolution", in *Last Ride in a Hot Air Balloon: The 4th Auckland Triennial*, 2010.

Zheng Bo's *Karibu Islands* (2004) interweave video, text and interactive participation. In the piece, people are invited to imagine their lives in a fictional space in which time runs backwards. It explores the social issues faced by minorities from their own point of view, challenging mainstream norms, criticising the idea of modernity and providing an alternative way of thinking about love. *Karibu Islands* consists of three phases: a video essay, a discussion and a questionnaire filled in by

the audience.

The video essay introduces the imaginary islands and the lives and histories of their fictional inhabitants. One of them is a young girl who reads a letter to her parents, in which she relates how she is eventually starting to enjoy her new life on the island. Reversed time and the stories of the other inhabitants are visualised through footage run backwards. On the island, people are born old. Many awaken in a hospital, others on a

battlefield; J.F. Kennedy would come to life at the instant a bullet hit his head. Sakyamuni Buddha would have returned to his secular life and family. People become younger and healthier, and finally they depart from the world by climbing into their mothers' wombs. Concepts such as economic development and social progress are given entirely different meaning on the Karibu Islands.

The islands act as a reverse mirror held up to the real world, forcing the norms of our real life

to be reconsidered. In this way, the piece becomes a tool for challenging the existing social order, raising questions on heteronormativity and the problems related to gender and sexual orientation. Four years after the first phase, Zheng Bo, who is gay himself, decided to anchor the project in the Beijing queer movement. In 2008, a series of discussions was organised at the newly-opened Queer Cultural Centre. Eleven gay men, nine lesbians and thirteen heterosexuals participated in

the discussions. The video essay from Phase 1 was shown to set the tone. He then asked the participants to express and discuss their opinions on topics such as homosexuality, same-sex marriage, adoption, personal success and societal development. The discussions were recorded and became part of Phase 2. Afterwards, the participants had to fill in a form, a "birth certificate" with fictional information on what happened at their "birth" on the Karibu Islands: age, health, openness, family

Zheng Bo föreställer sig sin kärlek på Karibu Islands: "Kanske var det så att när vi lämnade denna världen så hade vi redan en partner. Två gamla, som levde sina dagar tillsammans, som tillsammans vuxit i styrka. Efter några årtionden blev de två unga män med en på nytt uppflammade

kärlekslåga, sedan skiljs de åt och går in i den oskuldsfulla barndomen. Till slut upphör det medvetna livet med 'döden'. Den sortens kärlek kanske kan få oss att lägga större vikt vid partners personlighet, tänkande, och mindre vikt vid yttre schönhet." (Text: Si Han)

Karibu Islands Discussion, 14.32 mins, Video, 2008

104 SECRET LOVE ZHENG BO

structure, life plans, etc. The groups then met and discussed their imagined lives. These discussions gave gay and straight participants the opportunity to project their ideals onto a fictional location and approach questions of sexuality from an alternative perspective.

In later exhibitions, audience members were asked to watch both videos and then fill in the "birth certificates", imagining themselves to be Karibu Island inhabitants. The forms were hung

in the exhibition hall and became part of the dialogue of the piece. Hyejong Yoo has commented: By manoeuvring the tension between the imaginary and reality in order to foster social development, Zheng explores the potential of art as a creative social medium. Zheng Bo's *Karibu Islands* recreates a representation in the collective dialogue of a more diverse and tolerant society, thereby challenging the existing social order.¹

Zheng Bo imagines love on the Karibu

Islands: "Perhaps when we left this world, we already have a partner. Two old people, who had spent their days together, who had grown in strength together. After a few decades, they become two young people with a newly-burning flame of love, then they part and return to innocent childhood. Finally, conscious life ends with 'death'. This sort of love might make us put greater stock in our partner's personality, way of thinking, and less on outer beauty." (Text: Si Han)

KARIBU ISLANDS BIRTH CERTIFICATE

BASICS 资料	NAME Wen Feng	AGE AT BIRTH 50	HAND/FOOT PRINT
	DATE OF BIRTH 2018	HEALTH CONDITION AT BIRTH Good	
	HEIGHT 180cm	WEIGHT 74kg	
IDENTITY & FAMILY	GENDER Male	PARTNER(S) Yes	
	STYLE Sophisticated	GENDER OF PARTNER(S) Male	
	SEXUAL ORIENTATION Homosexual	CHILDREN No	
	OPENNESS 程度 完全开放	CHILDREN'S GENDER No	
	完全开放	OWN OR ADOPTED No	
ASSET 状况	10 million	IQ 140 EQ 100	PEOPLE ARE BORN WITH WISDOM HERE. WISDOM DEPENDS ON ONE GROWS YOUNGER
VALUES 人生观念	WHAT YOU CONSIDER TO BE SIGNS OF SUCCESS Good career; Financially achieved; Sincere relationship	THE FIRST THING YOU WILL DO AFTER BIRTH To survive	
	WHAT YOU CONSIDER TO BE SIGNS OF SOCIAL PROGRESS General inclusiveness		
	YOUR DESIRED FUTURE PROFESSION Doctor	FROM AGE TO AGE	DOING
		50	Enjoying the career payback
	40	Career and relationship	
	30	Career and relationship	
	18	Studying	
	0	Accepting the world	

ON LOVE

He seems an equal of the gods,
That man who sits across from you
And your sweet speaking, being near,
Can overhear
And that seductive laugh, which sets
the heart to flutter in my chest
For when I glance your way, my words
Dissolve unheard.

Sappho (6th century BC), Fragment 31

May our love be strong,
To all hereafter times the theme of song!
Two men each other loved to that degree,
That either friend did in the other see
A dearer than himself.

Theocritus (3rd century BC), Idyll 12.

What is the love that dare not speak its name?

Charles Gill, Oscar Wilde's schoolmate and his prosecutor in the 1895 indecency court case.

Food, drink, man, woman, these are where the greatest human desires exist.

Confucius (551–479 BC), Book of Rites

Love knows no secrets,
when it is hidden it will be discovered.
Love has no choice; when it seizes a man,
he will confess everything,
everything that was not done.

*Traditional Swahili Love Song,
Love does not know secrets.*

A male lovebird pair?
Intolerable!
Day and night they make the west wind cry.
Two virtuous women proved no match for men
Who now together in Joint graves lie.

Yu Li, The Lovers' Tombs, 1627

I beg of you, Chung Tzu,
Do not climb into our homestead,
Do not break the willows we have planted.
Not that I mind about the willows,
But I am afraid of my father and mother.
Chung Tzu I dearly love;
But of what my father and mother say
Indeed I am afraid.

...
I beg of you, Chung Tzu,
Do not climb into our garden,
Do not break the hard-wood we have planted.
Not that I mind about the hard-wood,
But I am afraid of what people will say.
Chung Tzu I dearly love;
But of all that people will say
Indeed I am afraid

Book of Songs, Zhou dynasty (112–221 BCE)

Love unites scepters with shepherd's
crooks, greatness with lowness, makes
possible the impossible, equalizes different social
ranks, and becomes as powerful as death.

*Miguel De Cervantes Saavedra (1547–1616),
The Trials of Persiles and Sigismunda*

If I speak in the tongues of men or of angels,
but do not have love, I am only a resounding
gong or a clanging cymbal. 2 If I have the gift of
prophecy and can fathom all mysteries and all knowl-
edge, and if I have a faith that can move mountains, but
do not have love, I am nothing. 3 If I give all I possess
to the poor and give over my body to hardship that I
may boast, but do not have love, I gain nothing.

4 Love is patient, love is kind. It does not envy, it does
not boast, it is not proud. 5 It does not dishonor others,
it is not self-seeking, it is not easily angered, it keeps no
record of wrongs. 6 Love does not delight in evil but re-
joices with the truth. 7 It always protects, always trusts,
always hopes, always perseveres.

...
13 And now these three remain: faith, hope and love.
But the greatest of these is love.

1 Corinthians 13, New Testament

Two by two the butterflies dance among
the flowers;
Pair by pair the mandarin ducks play amid
the waters.

*Prefect Qiao Freely Amends the Book of Marriage Destinies,
1627*

COLOFON

This catalogue is published in conjunction with the exhibition Secret Love

Östasiatiska museet
/The Museum of Far Eastern Antiquities
Stockholm
September 21 2012 – March 31 2013

Världskulturmuseet
/The Museum of World Culture
Göteborg
April 27– December 30 2013

Cover illustration:
Yang Guowei,
Post-80s Generation, 2006
Chi Peng,
Sprinting Forward, 2004

Publisher:
Världskulturmuseerna
/ Östasiatiska museet
National Museums of World Culture
/ Museum of Far Eastern Antiquities

ISBN nr 978-91-979037-5-2
Exhibition Catalogue no 68
© Världskulturmuseerna
/ Östasiatiska museet
National Museums of World Culture
/ Museum of Far Eastern Antiquities
info@ostasiatiskamuseet.se
www.ostasiatiskamuseet.se

CATALOGUE

Editor:
Si Han

Catalogue text:
Si Han, with contributions from the artists

Translations:
Nils Olof Ericsson
(Chinese/Swedish)
Martin Thomson
(Swedish/English)

Catalogue production:
Birgitta Hansson Sidvall

Proofreading:
Birgitta Hansson Sidvall,
with Nils Olof Ericsson
Karl Zetterström
Sanne Houby-Nielsen
Eva Myrdal

Quotes on Love-theme:
Michael Barrett,
Kristian Göransson
Michel Lee, Adriana Munoz,
Si Han

Photo processing:
Karl Zetterström, with
Ove Kaneberg

Graphic Design:
Light Studio Beijing
Li Guangxin, Yang Guowei

Cover:
Andreas Lundell

Printing:
Elanders Fälth & Hässler, 2012

Printed in Sweden

EXHIBITION (STOCKHOLM)

Curator:
Si Han

Project leader:
Anna Palmqvist, with
Elna Nord (2011.08 to 2011.12)
Si Han (2010.01 to 2011.07)

Producer:
Annmarie Kastrup

Curatorial advisor:
Selena Yang

Architect:
Anders Rabenius

Technical set up:
Joakim Fahlén, with
Peter Söderström, Dan Svensson

Conservational assistance:
Jessica Nilsson
Inger Jonsson
Emma Andersson

Secretary:
Kerstin Bergström

Public Education:
Elisabet Hedstrand, with
Gundela Pettersson
Joachim Morath

Program:
Petri Tigercrona

Public relations:
Andreas Lundell
Peter Skogh

ACKNOWLEDGEMENTS

This exhibition is made possible in part by Kulturrådet

Lenders to the exhibition:
All artists
Lenders of Lin Jinfu's works:
Bao Jianwen, Kao Yunqi,
Wang Yidong
Lender of Qiu Jiongjiong's work:
Star Gallery, Beijing
Lender of Xie Qi's works: Beijing
Li-Space Culture & Art Center

With thanks to:
Eugine Chang, Yang Ziguang,
You Xu, Wei Tao, Xu Bin,
Zhang Min, Yang Yang,
Peng Feng, Gu Zhenqing,
Li Yinhe, Chen Danqing,
Tsai Mingliang, Qu Huici,
Linda Yin, Jiang Yilan, Xu Ning,
Monica Tornberg, Yvonne
Eriksson, Patrick Steon,
Karl Åkerlund, Jhim Lamoree,
Christina Nygren, Ola Wong,
Tasso Stafilidis, Eva Aggeklint,
Anna Sternbeck, Eva Ekeroth,
Zhang Ke, Maria Henoch, Min-
Jung Jonsson, Sophie Allgårdh,
Ulrika Engström, Svensk-kinesis
ka föreningen Stockholm, OCS
Sweden, Article One, Unstraight
Museum, Stockholm Pride,
Beijing LGBT Center, Hersby
gymnasium

Common Language (Tongyu),
Unga berättar – Kulturskolans
mediecenter, RFSL Ungdom
– Samarbetet med RFSL Ungdom
som skett inom ramen för konst-
projektet Tusen Bilder Tusen Ord,
vilket finansieras av Allmänna
Arvsfonden.

KULTURRÅDET

RFSL Ungdom

